

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

Ι' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2002

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΗ'

Τετάρτη 4 Σεπτεμβρίου 2002 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα στις 4 Σεπτεμβρίου 2002, ημέρα Τετάρτη και ώρα 10.58' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Πριν εισέλθουμε στην ημερήσια διάταξη νομοθετικής εργασίας και προκειμένου να ολοκληρωθεί το νομοσχέδιο, του οποίου θα αρχίσουμε σήμερα τη συζήτηση, εντός της εβδομάδας που λήγει και η θητεία του Τμήματος αυτού, παρακαλώ να συμφωνήσετε για εμβόλιμη συνεδρίαση για σήμερα το απόγευμα, ώστε να ολοκληρώσουμε αύριο το πρωί το νομοσχέδιο για το οποίο προβλέπονται τρεις συνεδριάσεις. Είστε σύμφωνοι;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Το Τμήμα συμφωνήσει με την παραπάνω πρόταση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις».

Όπως προανέφερα θα συζητηθεί σήμερα το πρωί επί της αρχής και το απόγευμα στην εμβόλιμη συνεδρίαση, θα συζητηθούν τα άρθρα όπου θα ολοκληρωθεί η συζήτησή τους μαζί με τις τροπολογίες στην αυριανή συνεδρίαση.

Ο κ. Γεώργιος Σαλαγκούδης ορίζεται ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Βαθειάς, εισηγητής της Πλεοψηφίας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα μόνο για μισό λεπτό να κάνω μία αναφορά συμπάρστασης στους κατοίκους των λαϊκών προαστίων που επλήγησαν από την πλημμύρα -είναι η τρίτη φορά- και να καλέσουμε από την πλευρά μας και την Κυβέρνηση να πάρει όλα τα δραστικά μέτρα στήριξης όλων των οικογενειών που επλήγησαν, αλλά και όλων των μέτρων απέναντι και στις εταιρείες που ανέλαβαν να φτιάξουν και να κατασκευάσουν τα έργα της περιοχής. Αυτό είναι το ελάχιστο που μπορούμε να πούμε από την Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια, όσον αφορά τη λειτουργία και τη ρύθμιση της αγοράς και της διακίνησης των πετρελαιοειδών. Το Υπουργείο Ανάπτυξης έκανε μία τεράστια προσπάθεια ενός

συνεχούς και επίπονου διαλόγου για μεγάλο χρονικό διάστημα, για να διαμορφώσει ένα νομοσχέδιο το οποίο να εμπεριέχει όλες τις απόψεις όσων εμπλέκονται, όσον αφορά τη διύλιση, την εμπορία, τη διακίνηση των πετρελαιοειδών στη χώρα και παράλληλα να δημιουργήσει τους όρους ούτως ώστε η χώρα μας να είναι εναρμονισμένη απόλυτα στο επίπεδο των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στη συνολικότερη φιλοσοφία.

Η ποιότητα της δουλειάς, η οποία έγινε, διεφάνη και στη συζήτηση στην αρμόδια Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου. Έγινε ένας διάλογος σε πέντε συνεδριάσεις και με πρόσκληση των φορέων, διάλογος που διαμόρφωσε το κείμενο του νομοσχεδίου που όλοι έχετε στα χέρια σας.

Στην επιτροπή η δουλειά ήταν σοβαρή σ' όλα τα επίπεδα. Ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Τσοχατζόπουλος έκανε δεκτές αρκετές προτάσεις από όλα τα πολιτικά κόμματα, προτάσεις οι οποίες ενσωματώθηκαν στο συγκεκριμένο κείμενο, στα άρθρα και στις διατάξεις, δείγμα ότι επιθυμούμε αυτό το νομοσχέδιο να έχει την ευρύτατη αποδοχή του Τμήματος, αλλά και δείγμα της σοβαρότητας, όσον αφορά το συγκεκριμένο τομέα.

Στην Ευρώπη τα προβλήματα, όσον αφορά την ενεργειακή πολιτική, είναι γνωστά. Πρόκειται για προβλήματα, όσον αφορά την εξάρτηση του συνόλου της Ευρώπης από την εισαγωγή των πετρελαιοειδών, μια εξάρτηση που διαμορφώνεται σ' ένα επίπεδο του 50%.

Οι μελέτες δείχνουν ότι εάν δεν υπάρξει μια συνολικότερη στρατηγική στο επίπεδο των ευρωπαϊκών χωρών, αλλά και των αποφάσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχει ο κίνδυνος τα επόμενα είκοσι με τριάντα χρόνια να εμφανιστεί μια τάση αύξησης και να φθάσει σε επίπεδα 70%, ποσοστό που θα δημιουργήσει σοβαρότατα προβλήματα, όσον αφορά τις τιμές. Πιστεύω ότι όλοι κατανοούμε τι ακριβώς θα σημαίνει αυτό στην πορεία της εξέλιξης των οικονομιών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρα η στρατηγική είναι να παρθούν μέτρα. Γι' αυτό το λόγο το συγκεκριμένο νομοσχέδιο διαμορφώνει τους όρους, όσον αφορά τα επίπεδα της ασφάλειας της χώρας σε σχέση με τα αποθέματα και τους αποθηκευτικούς χώρους. Είναι ένα από τα σημαντικότερα στοιχεία να αισθάνεται η χώρα ασφαλής και να υπάρχουν οι συγκεκριμένες προδιαγραφές και στο επίπεδο της εθνικής άμυνας, αλλά και στο επίπεδο της λειτουργίας της οικονομίας.

Στο νομοσχέδιο όλα αυτά προβλέπονται και το συγκεκριμένο 30% διασφαλίζει αυτό που θεωρούμε ότι έχουμε υποχρέωση να πράξουμε. Συγχρόνως όμως κάνουμε και μια ουσιαστικότερη παρέμβαση, για να αισθανόμαστε ότι ρυθμίζουμε τους όρους αυτούς και τους όρους της αγοράς για τα επόμενα χρόνια.

Υπάρχουν τρεις βασικοί στόχοι στο συγκεκριμένο νομοσχέ-

διο πέρα από το σύνολο που έχουμε διαμορφώσει. Θέλουμε να υπάρξει πάταξη του φαινομένου της λαθρεμπορίας και της νοθείας, στοιχεία από τα οποία έχουμε υποχρέωση να προστατεύσουμε το δημόσιο συμφέρον της χώρας.

Επίσης θέλουμε να δημιουργήσουμε τους όρους, ούτως ώστε να μην υπάρχουν προβλήματα στο περιβάλλον, για το οποίο γίνεται τεράστια συζήτηση σ' όλον τον πλανήτη. Μάλιστα αυτές τις ημέρες παρακολουθούμε και τη μεγάλη συζήτηση που εξελίσσεται στο Γιοχάνεσμπουργκ. Ακόμα πρέπει να υπάρχει ανταγωνισμός με καλύτερες υπηρεσίες και ένα μεγάλο στόχο.

Το ερώτημα που προκύπτει είναι τι θα κερδίσει ο καταναλωτής, ο Έλληνας πολίτης απ' αυτήν τη διαδικασία. Θα κερδίσει αυτό, στο οποίο στοχεύει το νομοσχέδιο, δηλαδή ποιότητα, όσον αφορά το προϊόν και παράλληλα μείωση των τιμών των πετρελαιοειδών.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ**.)

Ως τρίτο στόχο, θέλουμε να δημιουργήσουμε μία σύγχρονη χώρα στο επίπεδο της λειτουργίας του μηχανισμού διακίνησης των πετρελαιοειδών με υγιείς κανόνες ανταγωνισμού. Για να πραγματοποιηθεί αυτό -πέρα από τα άρθρα του νομοσχεδίου που το περιγράφουν- δημιουργούμε και τους μηχανισμούς ελέγχου, διότι χωρίς αυτούς δεν είναι δυνατόν να έχουμε αποτελέσματα.

Οι μηχανισμοί ελέγχου που γίνονται και καταγράφονται εδώ είναι πολύ σημαντικοί και έχουν και ποινικές και διοικητικές κυρώσεις. Μας ενδιαφέρει να υπάρχει ένα μήνυμα προς όλες τις κατευθύνσεις, ότι δηλαδή οι έλεγχοι θα είναι αυστηροί, όπως οι διαδικασίες που προβλέπονται είναι αυστηρότατες.

Ποιες είναι οι διαδικασίες που προβλέπονται εδώ; Αυτές είναι το νέο σύστημα αδειοδότησης και το γεγονός ότι υπάρχουν επιχειρήσεις πλέον, οι οποίες υποχρεώνονται να αυξήσουν το εταιρικό τους κεφάλαιο, για να είναι ισχυρές και να μπορέσουν να αντέξουν σε έναν ανταγωνισμό αυτού του επιπέδου.

Στο νέο σύστημα αδειοδότησης, είναι δεδομένο πλέον ότι οι άδειες θα πρέπει να έχουν τα χαρακτηριστικά εκείνα που αφορούν στην προστασία του περιβάλλοντος και προϋποθέτουν ασφάλεια από ατυχήματα. Επίσης καλύπτεται μία σειρά θεμάτων, σε σχέση με τα οποία η εξασφάλιση της άδειας σημαίνει διασφάλιση της ποιότητας λειτουργίας.

Το ωράριο το οποίο διαμορφώνουμε και ήταν και ένα αίτημα όλων των βενζινοπωλών, είναι το ωράριο λειτουργίας των καταστημάτων, το οποίο θα διαμορφώνεται με τις νομαρχίες. Θα υπάρχει ωράριο κοινό για όλη τη χώρα και ο πολίτης θα μπορεί να ενημερώνεται σχετικά με το πού θα βρίσκεται ανά πάσα στιγμή και όλο το εικοσιπεντάωρο ανοιχτό βενζινάδικο σε όλη την Ελλάδα.

Από την άλλη πλευρά, πιστεύουμε ότι θα έχουμε μείωση και των ληστειών και μεγαλύτερη ασφάλεια στα πρατήρια υγρών καυσίμων, γιατί γνωρίζετε όλοι τα προβλήματα που υπάρχουν σε συγκεκριμένες ώρες, όταν υπάρχει εικοσιπεντάωρη λειτουργία.

Με αυτήν την έννοια, οι κανόνες είναι συγκεκριμένοι. Για μας είναι ό,τι σημαντικότερο, όσον αφορά στη λειτουργία μίας χώρας που δίνει συγκεκριμένα κίνητρα σε βενζινάδικα να λειτουργήσουν τώρα με νέα τεχνολογία, αν θέλουν κάποιοι να δημιουργήσουν τα βενζινάδικα του 21ου αιώνα. Πιστεύουμε ότι αυτή η δυνατότητα δημιουργεί ένα καλύτερο επίπεδο σχέσεων, όσον αφορά και στη διακίνηση προς τον τελικό καταναλωτή.

Αποδεχόμαστε πλέον την ελεύθερη διακίνηση όλων και η μεγάλη καινοτομία του νομοσχεδίου είναι αυτή της πρόσβασης και των βενζινοπωλών πλέον στα διυλιστήρια. Υπάρχει καθετοποίηση πλέον στη λειτουργία της αγοράς, δηλαδή τα διυλιστήρια μπορούν σήμερα να δημιουργήσουν και εμπορία, αλλά παράλληλα να έχουν και πρατήρια.

Ενισχύεται η διαδικασία του ελεύθερου πρατηρίου, από τη στιγμή που οι βενζινοπώλες έχουν τη δυνατότητα μέσα από κοινοπραξία να προμηθεύονται απευθείας καύσιμα από το διυλιστήριο. Δημιουργούνται και οι όροι του ελεύθερου πρατηρίου ή, αν θέλετε, των συμφωνιών οι οποίες θα υπάρξουν με καλύ-

τερους όρους για όλους, όσον αφορά στο επίπεδο της λιανικής πώλησης, διότι υπάρχει και αυτή η δυνατότητα που δεν υπήρχε μέχρι σήμερα.

Η προσπάθειά μας είναι να πατάξουμε σε κάθε περίπτωση το λαθρεμπόριο και τη νοθεία, αλλά και να βοηθήσουμε να συνεχίσουν να δραστηριοποιούνται όλοι οι άνθρωποι, οι οποίοι λειτουργήσαν στο επίπεδο της διακίνησης -μεταπωλητές ή οτιδήποτε άλλο- μέσα από τα σύγχρονα δεδομένα που διαμορφώνει το παρόν νομοσχέδιο.

Η μεγάλη καινοτομία ακόμα είναι η συνευθύνη. Και είναι μεγάλη καινοτομία αφού σε καμία περίπτωση δεν θα μεταφέρονται ευθύνες εκεί όπου δεν υπάρχουν. Από το διυλιστήριο μέχρι τον τελικό καταναλωτή, θα υπάρχει το συγκεκριμένο τιμολόγιο, άρα η ευθύνη θα βαρύνει όλους. Η ευθύνη αυτή θα σημαίνει, στο επίπεδο των κυρώσεων, αφαίρεση άδειας και όλων των αδειών σε περίπτωση που υπάρχουν συγκεκριμένες παραβάσεις.

Αυξάνουμε τον ειδικό λογαριασμό με 1% όσον αφορά την ενίσχυση και τη μεταφορά των καυσίμων στις προβληματικές ορεινές και στις νησιωτικές περιοχές. Αυξάνουμε δηλαδή το αποθεματικό του ειδικού λογαριασμού στην Τράπεζα της Ελλάδος, για να έχουμε τη δυνατότητα να στηρίζουμε και να ενισχύσουμε όλες αυτές τις περιοχές, για να κρατάμε το επίπεδο των τιμών σε όλα τα γεωγραφικά διαμερίσματα της χώρας.

Όσον αφορά το ελληνικό δημόσιο και τις αρμοδιότητες των εταιρειών διύλισης πετρελαίου -αναφέρθηκε και στην επιτροπή- στην οποιαδήποτε περίπτωση το ελληνικό δημόσιο έχει την ευθύνη και επανέρχεται αυτή -μιλώ σε σχέση με τις μετοχοποιήσεις- άρα δεν υπάρχει κανένας κίνδυνος.

Από την πλευρά μας στηρίζουμε απόλυτα τα συμφέροντα του ελληνικού δημοσίου, όπως και τη μεγάλη καινοτομία που δημιουργεί το νομοσχέδιο, όσον αφορά τον αγωγό μεταφοράς πετρελαίου στο Αεροδρόμιο των Σπátων. Είναι μια σημαντική ρύθμιση. Πλέον στο λεκανοπέδιο της Αττικής θα υπάρχει τεράστια αλλαγή, όσον αφορά τη μόλυνση του περιβάλλοντος, τον περιορισμό και το μηδενισμό των ατυχημάτων και των πιθανών προβλημάτων που υπήρχαν με τη διακίνηση με τα βυτιοφόρα. Έτσι με τον αγωγό που δημιουργείται και την εταιρεία διαχείρισης, με τα ποσοστά του κάθε σταθμού, ο οποίος θα συμμετέχει, διαμορφώνουμε μια σύγχρονη πραγματικότητα, η οποία όχι μόνο σέβεται το περιβάλλον, σέβεται τον πολίτη, αλλά δημιουργεί και μια πραγματικότητα η οποία σε σημαντικό βαθμό λύνει προβλήματα. Φυσικά υπάρχει και η πρόσβαση των ιδιωτών, όσον αφορά το συγκεκριμένο αγωγό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η θέση του Υπουργείου Ανάπτυξης και η θέση του Υπουργού κ. Τσοχατζόπουλου είναι να δημιουργηθούν και σ' αυτόν τον τομέα οι όροι μιας υψηλής ποιότητας, η οποία δημιουργεί μια Ελλάδα πραγματικά σύγχρονη, μια Ελλάδα η οποία ρυθμίζει την αγορά. Δεν αφήνει δηλαδή την αγορά να εξελίσσεται χωρίς όρους, διότι ρύθμιση της αγοράς σημαίνει προστασία του καταναλωτή, προστασία του πολίτη και φυσικά προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

Το νομοσχέδιο που έχει έρθει στην Εθνική Αντιπροσωπεία είναι πάρα πολύ σημαντικό και όσον αφορά την ποιότητα. Είναι ευρύτερης αποδοχής και πιστεύουμε ότι με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις η αγορά των πετρελαιοειδών τα επόμενα χρόνια θα είναι αυτό το οποίο χρειαζόμαστε, γιατί παίζει σημαντικό ρόλο στο σύνολο της ελληνικής οικονομίας.

Εμείς πιστεύουμε ότι τα επόμενα δέκα χρόνια, η κίνηση αυτή πρέπει να είναι αυτή που θα διαμορφώσει την Ελλάδα που μας ενδιαφέρει, μια Ελλάδα η οποία σέβεται τους κατοίκους της.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Πιστεύουμε ότι το σημερινό νομοσχέδιο θα ψηφιστεί από όλες τις πτέρυγες του ελληνικού Κοινοβουλίου. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, δεν θα ήθελα να το πω αυτό, αλλά επειδή μου έδωσε την ευκαι-

ρία ο συνάδελφος εισηγητής της Πλειοψηφίας, ο οποίος εξέφρασε τη λύπη του για τα θύματα για πολλοστή φορά της χθεσινής κυβερνητικής απραξίας και για ό,τι άφησε η νέα καταιγίδα στην πόλη των Αθηνών, θα ήθελα να πω τόσο στον ίδιο, όσο και στους συναδέλφους, ότι αντί να εκφράζουμε τη λύπη μας, καλό θα είναι να πράξουμε το κοινοβουλευτικό μας χρέος και να ελέγξουμε επιτέλους την Κυβέρνηση γι' αυτά τα χάλια που παρουσιάζονται κάθε φορά που έχει μια νεροποντή. Αυτό το λέω, γιατί πραγματικά θα πρέπει κάποτε σ' αυτόν τον τόπο οι υπεύθυνοι και να λογοδοτούν, αλλά και να έχουν το ηθικό ανάστημα στα επαναλαμβανόμενα γεγονότα, τα οποία σηματοδοτούν την πορεία των πολιτών, να παραιτούνται αν χρειαστεί.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου αποτελεί την έκτη προσπάθεια της Κυβέρνησης να αναμορφώσει το νομοθετικό πλαίσιο που διέπει την πετρελαϊκή αγορά της χώρας εδώ και δεκαεπτά χρόνια. Προηγήθηκαν σχέδια από το Νοέμβριο του 2000 μέχρι και το Φεβρουάριο του 2002. Το συγκεκριμένο είναι το τελικό που έρχεται προς ψήφιση, το οποίο βέβαια έρχεται κάτω από τη σκιά της καταδίκης της χώρας μας για τον τρόπο τήρησης των αποθεμάτων ασφαλείας.

Με την ευκαιρία -είχα ρωτήσει και στην επιτροπή τον κύριο Υπουργό- ρωτάω και σήμερα εδώ, γιατί θα πρέπει επιτέλους η Εθνική Αντιπροσωπεία να ενημερωθεί, τι τάξεως είναι τα πρόσημα που έχουν σωρευτεί για τη χώρα εξαιτίας της καταδίκης; Τι ποσά έχουν καταβληθεί; Ρωτήσαμε αλλά απάντηση δεν πήραμε. Επώθηκε κάτι ασφές, απροσδιόριστο.

Το νομοσχέδιο θα έπρεπε να έχει τρεις σαφείς στόχους, όπως και περιγράφονται.

Πρώτον, την ενίσχυση του ανταγωνισμού που είναι και βασικό κριτήριο μέσα στην ελεύθερη οικονομία που δραστηριοποιούμεθα, αλλά βέβαια είναι και προϋπόθεση μέσα στην ενιαία ευρωπαϊκή αγορά.

Δεύτερον, πρέπει να λειτουργεί με αποτελεσματικότητα προς όφελος του καταναλωτή.

Τρίτον, πρέπει να στοχεύει στην αντιμετώπιση των φαινομένων της λαθρεμπορίας και της νοθείας.

Σαν πρώτη παρατήρηση μπορούμε να πούμε ότι όλες οι παραλλαγές είχαν μια διαφορετική προσέγγιση σε ό,τι αφορά τη λειτουργία της αγοράς των καυσίμων, γεγονός που δείχνει μια έλλειψη συγκεκριμένου προσανατολισμού, εξαιτίας βέβαια των αλληλοσυγκρουόμενων συμφερόντων της αγοράς.

Διακρίνουμε όμως -και αυτό είναι το βασικό- σε όλες τις παραλλαγές μια τάση ευνουίας των μεγάλων εταιρειών εμπορίας πετρελαίου σε βάρος των μικρότερων που έχουν όμως και το σημαντικό μερίδιο στην αγορά και που είναι διαρκώς αυξανόμενο. Αυτό βέβαια οφείλεται στο γεγονός ότι μπορεί να έχουν χαμηλότερες τιμές.

Παίχτηκε, λοιπόν, στις διαδοχικές παραλλαγές και στο τελικό σχέδιο ένα παιχνίδι, το οποίο βλέπουμε να αφορά τη χωρητικότητα των αποθηκευτικών χώρων και τη διακίνηση καυσίμων μέσα σ' αυτούς, καθώς και σε ό,τι αφορά τον τρόπο τήρησης των αποθεμάτων ασφαλείας, με τάση να ευνοηθούν οι μεγάλες εταιρείες σε βάρος των μικρών.

Αποσκοπείτε έτσι μια επανάκτηση του χαμένου μεριδίου της αγοράς από τις μεγάλες εταιρείες εμπορίας πετρελαίου και μοιραία θα έχουμε την πίεση από αυτές για την αναδιανομή σε επίπεδο συμβάσεων με τα πρατήρια.

Στην πρώτη φάση σε ό,τι αφορά την εξασφάλιση του ανταγωνισμού, αυτή τείνει να υφίσταται όχι με τη μορφή που θα έπρεπε, αλλά εξαιτίας του ότι δημιουργείται ή τείνει να δημιουργηθεί ένα ολιγοπωλιακό καθεστώς σε ό,τι αφορά τις εταιρείες εμπορίας πετρελαίου.

Με την καθετοποίηση, που επιχειρείται, οι εταιρίες εμπορίας πετρελαιοειδών έχουν τη δυνατότητα να ιδρύουν πρατήρια ή να αποκτούν διαφορετικές άδειες απελευθερώνοντας έτσι ουσιαστικά την αγορά με λογιστική διαφοροποίηση.

Θέλω να πω, επειδή άκουσα τον εισηγητή της Πλειοψηφίας να λέει ότι «ταυτόχρονα έχουμε ικανοποιήσει και τους βενζινοπώλες» -δηλαδή τους πρατηριούχους- ότι εδώ υφίσταται ένα μεγάλο ζήτημα. Από τη μια μεριά οι εταιρείες μπορούν να ιδρύ-

ουν πρατήρια και θα έχουν αυτά τα πρατήρια μέσω αυτών πρόσβαση στα διυλιστήρια και από την άλλη τα ελεύθερα ή τα ανεξάρτητα -όπως τα ονομάζει τώρα το νομοσχέδιο- πρατήρια δεν έχουν την άνευ όρων δυνατότητα πρόσβασης στα διυλιστήρια. Αυτό είναι αντισυνταγματικό και δεν είναι σύμφωνο με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Μπαίνει εδώ ένα ζήτημα, αν θα πρέπει να υπάρχει συνεταιρισμός των δέκα ή κοινοπραξία των επτά πρατηρίων ως περιοριστικός όρος, προκειμένου να έχουμε ελεύθερη πρόσβαση των πρατηριούχων στα διυλιστήρια. Ό,τι και αν επικαλούμαστε πάνω σε αυτό, θα μπορούσα να το δεχτώ ως μία έκθεση δυσκολιών των διυλιστηρίων, για να μπορούν να ικανοποιούν φορτώσεις κλπ. Από την άλλη όμως νοθεύει, κύριοι συνάδελφοι, τον ανταγωνισμό. Είναι ξεκάθαρο.

Για να μη δημιουργούμε διαφορετικές αντιλήψεις, δεν μιλάμε πλέον για ελεύθερη οικονομία. Αυτό δεν το λέμε εμείς, ως Νέα Δημοκρατία, αλλά το έχει πει τόσο και το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων όσο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία συστήνει ρητά και κατηγορηματικά στην Κυβέρνηση ότι η μη ελεύθερη πρόσβαση των πρατηρίων στα διυλιστήρια νοθεύει τον ανταγωνισμό και δεν μπορεί να επιτραπεί. Τα καταθέτω για τα Πρακτικά, έτσι ώστε να έχετε υπόψη σας τι ακριβώς λέει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αναστάσιος Λιάσκος κατέθετε για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα είπαμε και στην επιτροπή αυτά, αλλά προφορικά μας λέγατε ότι «δεν είναι έτσι, δεν καταδικαστήκαμε κλπ».

Εγώ αυτό, που έχω να σας πω, είναι πως οι πρατηριούχοι θα προσφύγουν ξανά στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και θα δικαιωθούν. Αν εδώ νομοθετούμε πρόχειρα λέγοντας ότι εν πάση περιπτώσει απελευθερώνουμε την αγορά, τότε από εκεί και ύστερα αυτοί, οι οποίοι φέρουν αυτήν την ευθύνη, θα απολογηθούν, όταν ξαναπάρξει η νέα καταδίκη. Αν το πρόβλημα είναι τεχνικό, ας βρούμε ένα άλλο τρόπο, για να μπορούν να εξυπηρετηθούν.

Το νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, στα βασικά του άρθρα 6 και 7 επιχειρεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό. Θέλω εδώ να κάνω μία καταγγελία, την οποία στην πορεία θα πρέπει να δούμε το πως θα εξελιχθεί. Η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί ως πρόσχημα την πάταξη της λαθρεμπορίας και της νοθείας, φαινόμενα για τα οποία είναι η ίδια υπεύθυνη, αφού ούτε οι ελεγκτικοί της μηχανισμοί λειτουργούν ούτε -αν θέλετε- οι αποφάσεις της δικαιοσύνης εφαρμόστηκαν, διότι η κάθε παρανομία είναι ευθύνη πρωτίστως του κράτους. Το αν είναι επαναλαμβανόμενη δείχνει -αν θέλετε- ένα διεφθαρμένο κράτος. Με το πρόσχημα της πάταξης και της λαθρεμπορίας και της νοθείας εδώ επιχειρείται ο στραγγαλισμός του ανταγωνισμού, ο ασφυκτικός περιορισμός ολόκληρων τάξεων επαγγελματιών ή -αν θέλετε- η κατάργηση άλλων τάξεων.

Το λέω αυτό μετά λόγου γνώσεως, εφόσον υπάρχει γνωμοδότηση και της Ολομέλειας της Επιτροπής Ανταγωνισμού στις 5-3-2001 ότι οι μικρές εταιρείες έχουν τις χαμηλότερες τιμές. Σύμφωνα με τη μέτρηση, που έγινε, οι τιμές διαμορφώνονται σε τέσσερα επίπεδα και οι μικρότερες εταιρείες έχουν τις χαμηλότερες τιμές.

Φαίνεται, λοιπόν, ότι έχουμε σταδιακή κτήση μεγαλύτερου ποσοστού των μεριδίων από τις μικρότερες εταιρείες λόγω των εμφανών χαμηλότερων τιμών. Το στοιχείο αυτό θίγεται ευθέως από το νομοσχέδιο για τον ανταγωνισμό.

Ο ανταγωνισμός βελτιώνεται, όταν οι επιχειρήσεις έχουν ελεύθερο πεδίο με ασφαλείς κανόνες και τότε είναι και προς όφελος των ιδίων των εταιρειών, αλλά εξασφαλίζει και τον καταναλωτή.

Εάν η αγορά καυσίμων περάσει σε τέσσερις -πέντε μεγάλες εταιρείες θα υπάρξει μια στρέβλωσή της και η νέα καθετοποίηση θα δώσει τιμές καυσίμων μεγαλύτερες των σημερινών. Σημειώστε το αυτό. Εάν η αγορά περάσει στις τέσσερις -πέντε μεγάλες εταιρείες θα έχουμε μοιραία και αύξηση της τελικής τιμής του καυσίμου.

Θα έλεγε επίσης κανείς ότι σε αντίθεση με την κρατούσα

αντίληψη και πρακτική που επιχειρείται με τη χαλιναγωγή της ανταγωνιστικότητας της αγοράς, η διαμόρφωση των συνθηκών ελεύθερου ανταγωνισμού θα πρέπει να διασφαλίσει την ισότητα των όρων κατά τη δράση στην αγορά των φορέων, καθώς και την ουδετερότητα του κράτους. Εάν δεν τηρούνται αυτά το κράτος το ίδιο νοθεύει τον ανταγωνισμό.

Πρέπει να πούμε ότι στην Ευρωπαϊκή Ένωση η Ελλάδα είναι η χώρα με το μεγαλύτερο βαθμό κρατικής παρέμβασης. Με αυτήν τη νοοτροπία διακατέχεται και το νομοσχέδιο, το οποίο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι επιπλέον υπουργοκεντρικό, αφού απαιτείται η έκδοση τριάντα οκτώ αποφάσεων του Υπουργού Ανάπτυξης ή διυπουργικές αποφάσεις προκειμένου να ενεργοποιηθεί και να λειτουργήσει. Βεβαίως το νομοθετικό Σώμα, η Βουλή μπορεί να δίνει αυτήν τη δυνατότητα, όσον αφορά όμως διαδικαστικά θέματα. Εδώ έχουμε να κάνουμε με ζητήματα ουσίας. Εδώ επιχειρείται ένα πλαίσιο ρυθμίσεων με το οποίο αποσκοπείται κατ' αρχάς η νομοθετική νομιμοποίηση από τη Βουλή, μετακινώντας στη συνέχεια τη ρυθμιστική αρμοδιότητα στη διοικητική εξουσία του Υπουργείου Ανάπτυξης. Σαν παράδειγμα θα αναφέρω ότι οι συγκεκριμένες υπουργικές αποφάσεις αφορούν σοβαρότατα θέματα, όπως για την τροποποίηση του ελάχιστου κεφαλαίου, για την τροποποίηση του ελάχιστου όγκου των αποθηκευτικών χώρων, για την τροποποίηση του ύψους των αποθεμάτων ασφαλείας, για το χωρισμό της χώρας σε διαμερίσματα, για τις ανάγκες του εφοδιασμού. Αντιλαμβάνεσθε ότι δεν νομοθετούμε εμείς. Εμείς εξουσιοδοτούμε τον Υπουργό να νομοθετεί εκείνος.

Θα έλεγα ακόμη ότι η διαθεσιμότητα σε αποθηκευτικούς χώρους, αδιακρίτως του μεριδίου της αγοράς άρθρο 65B που έχει πλέον υποχρέωση η κάθε εταιρεία αποτελεί στείρο και αυθαίρετο μέτρο, χωρίς να δικαιολογείται με οικονομικά στοιχεία και το μόνο που θα κάνει θα είναι να επιβαρύνει με επιπλέον δαπάνες και να δημιουργήσει ένα πλασματικό κριτήριο περί ισης μεταχείρισης, μεταξύ του 30%, θα μπορούσε να γίνει όχι σε σχέση με την πανελλαδική εμπορία, αλλά με την εμπορία στην περιφέρεια που έχει τις εγκαταστάσεις η εταιρεία. Γιατί να αυξάνουμε έτσι το λειτουργικό κόστος;

Επίσης η διακίνηση του 30%, θα μπορούσε να γίνει όχι σε σχέση με την πανελλαδική εμπορία, αλλά με την εμπορία στην περιφέρεια που έχει τις εγκαταστάσεις η εταιρεία. Γιατί να αυξάνουμε έτσι το λειτουργικό κόστος;

Η αγορά των καυσίμων χαρακτηρίζεται από έντονα αντιτιθέμενα συμφέροντα που διαγωνίζονται στη μοιρασιά της πίτας. Πάσχει από χρόνιες στρεβλώσεις που προήλθαν από τον προστατευτισμό και την εύνοια των κρατικών διυλιστηρίων και εταιρειών και από τα κίνητρα που υπήρχαν για τη διάπραξη νοθείας και λαθρεμπορίας. Η εισφοροδιαφυγή είναι τεράστια. Υπολογίζεται περίπου 500 δισεκατομμύρια. Τα κέρδη επίσης τεράστια. Για την πάταξη της νοθείας και της λαθρεμπορίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτείται πολιτική βούληση. Δεν χρειάζεται να μειώσουμε τις εταιρείες ή να πιέζουμε ασφυκτικά την αγορά ή να στραγγαλίζουμε τα πρατήρια ή να εξαφανίζουμε ολόκληρες τάξεις επαγγελματιών. Αυτό που χρειάζεται είναι πολιτική βούληση και καθαροί ελεγκτικοί μηχανισμοί. Τα φαινόμενα είναι λίγο πολύ γνωστά. Εν πάση περιπτώσει υπάρχουν πάρα πολλά παραδείγματα, δεν χρειάζεται να πω περισσότερα. Συμπερασματικά τα φαινόμενα αυτά δεν πρέπει να σχετίζονται με τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Θεωρούμε ότι με το παρόν νομοσχέδιο κάποιοι μένουν ευχαριστημένοι –είναι ευνόητο και γνωστό ποιοι– αλλά οι περισσότεροι δυσαρεστούνται, υπό την έννοια ότι αντιλαμβάνονται αυτήν την ασφυκτική πίεση. Εμείς θεωρούμε ότι δεν θα πρέπει σε καμία περίπτωση να υπάρξει μείωση του ανταγωνισμού. Ταυτόχρονα θα πρέπει να πούμε ότι διαφαίνονται μεν δυνατότητες πάταξης του λαθρεμπορίου –και συμφωνούμε στα άρθρα και στις αυστηρές τιμές– αλλά από την άλλη πρέπει να πούμε ότι χρειάζεται πολιτική βούληση και βέβαια να δημιουργηθούν επιτέλους οι μηχανισμοί ελέγχου. Η λογική που λέει να αφήσουμε στην αγορά τους μεγάλους, γιατί οι μικρότεροι πιθανόν να κάνουν λαθρεμπόριο και νοθεία είναι εκ του πονηρού και δεν εξυπηρετεί ούτε τον ανταγωνισμό ούτε τον καταναλωτή, εκτός του ότι είναι επικίνδυνο παράδειγμα για μια ελεύθερη οικονομία. Υπό την έννοια αυτή πρέπει να μείνουν κάποιοι μεγάλοι, γιατί οι μικρότεροι σε όλες τις κατηγορίες των προϊόντων, πιθανώς να διαπράττουν νοθείες ή οτιδήποτε άλλο. Αυτή δεν είναι πολιτική.

Τέλος, θα ήθελα να πω το εξής. Έχει κατατεθεί μία τροπολογία, που αφορά στη μεταφορά του καζίνο του Πόρτο Καρράς εκτός των εγκαταστάσεων του Πόρτο Καρράς, όπως έχουν χωροθετηθεί, η οποία είναι βέβαια άσχετη με το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω σε μισό λεπτό.

Πέραν του ότι αυτή η τροπολογία είναι παράνομη, πέραν του ότι το κράτος γίνεται αναξιόπιστο, πέρα από το γεγονός ότι εδώ θα κληθούμε όλοι να πάρουμε υπεύθυνη θέση και να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, γιατί αυτό θα συζητηθεί, η τροπολογία αυτή είναι και αντισυνταγματική.

Ως Νέα Δημοκρατία θέτουμε, λοιπόν, ζήτημα συνταγματικότητας τόσο στο άρθρο 7, που περιορίζει την ελεύθερη πρόσβαση των πρατηριούχων στα διυλιστήρια, όσο και στην τροπολογία που αφορά στη μεταφορά του καζίνο του Πόρτο Καρράς.

Σύμφωνα με τα άρθρα του Συντάγματος 4 και 5, που αφορούν στην ισότητα και στην οικονομική ελευθερία και σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, καλώ τον συνάδελφο κ. Παυλόπουλο να αναπτύξει τους λόγους της αντισυνταγματικότητας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτονας): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι στη συζήτηση του νομοσχεδίου θα είναι ειδική αγορήτρια εκ μέρους του Συνταγματικού της Αριστεράς και της Προόδου η κα Δαμανάκη.

Τέθηκε θέμα αντισυνταγματικότητας διατάξεων του νομοσχεδίου, σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής.

Θα προχωρήσουμε στη διαδικασία που προβλέπεται από το άρθρο 100 παρ. 2 για την πρόταση αντισυνταγματικότητας.

Κύριε Παυλόπουλε, σας κάλεσε και ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας να μιλήσετε. Έχετε το λόγο «ως λέγων» για πέντε λεπτά, για να αναλύσετε το θέμα της αντισυνταγματικότητας που τίθεται.

ΠΡΟΚΑΤΗΓΟΡΟΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Νέα Δημοκρατία θέτει, διά του εισηγητή της, δύο ζητήματα αντισυνταγματικότητας του συζητούμενου σχεδίου νόμου.

Το πρώτο αφορά στις ρυθμίσεις του άρθρου 7, παράγραφοι 10 και 11, σχετικά με τις κοινοπραξίες ή τους συνεταιρισμούς πρατηρίων υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης. Και το δεύτερο ζήτημα αφορά την τροπολογία για τη μεταφορά του καζίνο του Πόρτο Καρράς, έστω και εντός των ορίων του Δήμου Σιθωνίας.

Ως προς την τροπολογία, τίθεται τώρα το θέμα της συνταγματικότητας, δεδομένου ότι, σύμφωνα με το άρθρο 100 του Κανονισμού της Βουλής, δεν μπορεί να τεθεί σε οιοδήποτε άλλο στάδιο της σχετικής διαδικασίας, πέραν της συζήτησης επί της αρχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως προς το πρώτο ζήτημα, η ρύθμιση του άρθρου 7, παράγραφοι 10 και 11, εκτός του ότι κατάφωρα και προκλητικά εξυπηρετεί, και μάλιστα αποκλειστικώς, τα συμφέροντα των διυλιστηρίων και των εταιρειών διανομής καυσίμων, είναι αντισυνταγματική για τους ακόλουθους λόγους.

Τι λέει αυτή η ρύθμιση; Ορίζει ότι, για να έχουν πρόσβαση τα κοινά πρατήρια υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης στα διυλιστήρια, αυτά και μόνο, γιατί γι' αυτά ισχύει ο περιορισμός, πρέπει, πρώτον, να κάνουν συνεταιρισμούς ή κοινοπραξίες τουλάχιστον επτά μελών.

Δεύτερον, θα πρέπει τα καύσιμα να τα δίνουν μόνο στα μέλη τους. Και, τρίτον, θα πρέπει να έχουν συγκεκριμένες προϋποθέσεις σε ό,τι αφορά και τα βυτιοφόρα που χρησιμοποιούν και τους χώρους, εντός των οποίων αποθηκεύουν.

Αυτός ο περιορισμός ισχύει, δηλαδή, μόνο για τα κοινά πρατήρια υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης, αλλά όχι για τα πρατήρια που δημιουργούν οι ίδιες οι εταιρείες διανομής καυσίμων. Οι εταιρείες διανομής καυσίμων μπορούν, δηλαδή, να ιδρύουν οιοδήποτε πρατήριο και, επομένως, αυτό να έχει ελευ-

θέρως πρόσβαση στα διυλιστήρια. Αλλά τα λοιπά κοινά πρατήρια υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης δεν μπορούν να την έχουν. Είναι προφανές ποιον εξυπηρετεί αυτή η διάταξη.

Πέραν τούτου, αυτή η ρύθμιση ενέχει τρεις αντισυνταγματικότητες. Η πρώτη αφορά στο άρθρο 4, δηλαδή στην αρχή της ισότητας. Υπάρχει κατάφωρη άνιση μεταχείριση μεταξύ των κοινών πρατηρίων υγρών καυσίμων και των πρατηρίων υγραερίου κίνησης, δηλαδή ανάμεσα σε εκείνα τα πρατήρια που είναι ατομικά, θα λέγαμε, ήτοι που στήνονται στην ατομική πρωτοβουλία και σε εκείνα που η ιδιοκτησία τους ανήκει στις εταιρείες διανομής υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης.

Δεύτερον, υπάρχει παράβαση του άρθρου 5 του Συντάγματος, διότι παρατηρείται επίσης στο σημείο αυτό κατάφωρη παραβίαση της οικονομικής ελευθερίας. Είναι εντελώς άνιστοι οι όροι ανταγωνισμού μεταξύ των πρατηρίων τα οποία δεν ανήκουν σε εταιρείες εμπορίας καυσίμων και των πρατηρίων εκείνων τα οποία ανήκουν στις εταιρείες αυτές. Δηλαδή δεν φθάνει που οι εταιρείες αυτές έχουν τα όποια προνόμια, έχουν επιπλέον και τη δυνατότητα να διατηρούν πρατήρια τα οποία έχουν απείρως μεγαλύτερες δυνατότητες σε σχέση με τα κοινά.

Τέλος, υπάρχει παραβίαση του άρθρου 28 του Συντάγματος. Κύριοι Υπουργοί είναι γνωστό ότι το θέμα έχει φθάσει στην επιτροπή, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι γνωστό ότι υπάρχει επιτολή του αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή του κ. Μάτερα, η οποία επισημαίνει το γεγονός αυτό. Δεν καταλαβαίνει η Κυβέρνηση ότι αφού υπάρχει παραβίαση του Κοινοτικού Δικαίου, υπάρχει παραβίαση του άρθρου 28, σύμφωνα με το οποίο το Κοινοτικό Δίκαιο έχει υπερκείμενη τυπική ισχύ;

Κατόπιν τούτου υπάρχει κατάφωρη παραβίαση τριών διατάξεων του Συντάγματος του 4, 5 και 28, πέραν του ότι, τονίζω, ο νεοποτισμός τον οποίο αποπνέει αυτή η διάταξη είναι προκλητικός. Εδώ δε παραπέμπω και στην έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής που τα επισημαίνει.

Το δεύτερο θέμα αντισυνταγματικότητας αφορά την τροπολογία για το καζίνο Πόρτο Καρράς. Και αυτή παραβιάζει και το άρθρο 4 και το άρθρο 5 του Συντάγματος. Γιατί είναι άνιστοι οι όροι, σύμφωνα με τους οποίους μετείχαν αρχικώς οι εταιρείες στο σχετικό διαγωνισμό. Αλλά παραβιάζεται και το άρθρο 5, σχετικά με το ζήτημα το οποίο αφορά την οικονομική ελευθερία για τον εξής λόγο. Αυτή η δυνατότητα δίνεται τώρα σ' αυτήν την εταιρεία, δηλαδή να μεταφέρει την έδρα εντός των ορίων του Δήμου Σιθωνίας. Το ερώτημα τώρα είναι εάν ήξεραν αυτοί που μετείχαν στον αρχικό διαγωνισμό ότι θα δινόταν τέτοια δυνατότητα, με τους ίδιους όρους θα είχαν μετράσει; Δεν είναι προκλητικά χαριστική η ρύθμιση αυτή που γίνεται εν όψει εκείνου που το έχει τώρα, ενώ αυτός ο οποίος αρχικά μετείχε στο διαγωνισμό δεν το γνώριζε; Πέραν του ότι, κύριε Υπουργέ, βασικός όρος ήταν να μην υπάρχει δυνατότητα μεταφοράς των εδρών. Εδώ μεταφέρεται η έδρα έστω και εντός των ορίων συγκεκριμένου δήμου. Δεν ανοίγει η κερκόπορτα για να υπάρξουν μεταφορές και άλλων καζίνο από εδώ και από εκεί; Και μην μου μιλήσετε για όρια δήμου γιατί και ο Δήμος Αθηναίων έχει τεράστια όρια.

Κάτω από αυτές τις προϋποθέσεις ανοίγει, με τη ρύθμιση αυτή, πέραν της παράβασης των άρθρων 4 και 5, και η δυνατότητα μεταφοράς των εδρών από τη μία μεριά στην άλλη για τα καζίνο. Και καταλαβαίνει κανείς τι συνεπάγεται αυτό για το ήδη βεβαρημένο κλίμα το οποίο αφορά τον πολύ μεγάλο αριθμό καζίνο, που λειτουργούν τώρα στην Ελλάδα. Αυτό είναι το μεγάλο πρόβλημα του τόπου; Αυτή είναι η μεγάλη πρόκληση την οποία αντιμετωπίζει ο τόπος σχετικά με την οικονομική ζωή; Δηλαδή το πώς θα μεταφέρονται τα καζίνο από τη μία μεριά στην άλλη; Αυτή είναι η επιλογή της Κυβέρνησης;

Θέτουμε, λοιπόν, το διπλό αυτό θέμα της αντισυνταγματικότητας και παρακαλούμε να γίνει η προβλεπόμενη ψηφοφορία.

Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ τελειώσετε. Γνωρίζω το Προεδρείο τον Κανονισμό.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Επιφυλάσσεται η Νέα Δημοκρατία μετά τη διεξαγωγή της ψηφοφορίας σύμφωνα με το

άρθρο 100, εφόσον αμφισβητήσει το σχετικό αποτέλεσμα και πριν την ανακοίνωσή του, να θέσει και θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας ως προς τη συνταγματικότητα, κατά το άρθρο 100, του άρθρου 7 και της σχετικής τροπολογίας. Άρα το τονίζω, επιφυλάσσομαι να θέσουμε θέμα ονομαστικής ψηφοφορίας μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Παυλόπουλε, τελειώσατε, θα εφαρμόσουμε τον Κανονισμό.

Ο κ. Καστανίδης έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ομολογώ ότι δεν έχω κατανοήσει ακριβώς που ερεϊδεται η ένσταση αντισυνταγματικότητας την οποία προβάλλει η Νέα Δημοκρατία διά του Κοινοβουλευτικού της Εκπροσώπου. Γι' αυτό ακριβώς θα κάνω δύο συντομώτατα σχόλια και αν χρειαστεί θα επανέλθω.

Πρώτον, σ' ότι αφορά την οριζόμενη κάθε φορά έδρα των καζίνο, πρόκειται για απλή διοικητική πράξη μεταβαλλόμενη οποτεδήποτε και επομένως δεν τίθεται θέμα αντισυνταγματικότητας.

Δεύτερον, σε ό,τι αφορά τις άδειες λιανικού εμπορίου καθώς επίσης και τα πρατήρια έχω να επισημάνω ότι ό,τι προτείνεται σήμερα ίσχυε και στο παρελθόν και συνεπώς δεν μπορώ να αντιληφθώ γιατί αναγινώσκεται τώρα θέμα αντισυνταγματικότητας. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Ο κύριος Υπουργός έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, ομολογώ ότι είναι πολύ πρωτότυπη η τακτική της Νέας Δημοκρατίας σε πλήρη αδυναμία να προσθέσει τίποτε εναλλακτικό, σε ένα νομοσχέδιο που πραγματικά κατοχυρώνει την αγορά των πετρελαιοειδών και των προϊόντων της και μάλιστα σε μία βάση που εσείς κανονικά έπρεπε να συμφωνήσετε.

Συγκροτούμε και κάνουμε μια αγορά στην ενεργειακή υποδομή της χώρας την πλέον ανταγωνιστική, την πλέον ελεύθερη, ώστε να μπορεί να συμμετέχει ο καθένας και προς έκπληξή μου ακούω πρόταση αντισυνταγματικότητας. Ενώ σε αυτήν την αγορά δεν συμμετείχαν πριν -δηλαδή σε ένα τμήμα της στο διυλιστήριο- οι πρατηριούχοι και τους ανοίγουμε το δρόμο πρόσβασης προς τα διυλιστήρια, έρχεστε και λέτε ότι αυτό είναι αντισυνταγματικό. Δεν είναι επαρκές. Από ποτέ θέματα ποσότητας ή έστω και ποιότητας κρίνονται ως αντισυνταγματικού χαρακτήρα ρυθμίσεις, ενώ η λειτουργία υπήρχε δεδομένη; Ορθώς είπε ο κ. Καστανίδης ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα. Γιατί, λοιπόν, δεν ήταν πριν αντισυνταγματικά και είναι τώρα;

Επ' αυτού του θέματος, κύριε Πρόεδρε δεν υπάρχει καμία λογική βάση.

Όσον αφορά το θέμα της πρότασης για το καζίνο θα έχουμε τη δυνατότητα να τη συζητήσουμε. Ειλικρινά όμως εκπλήσσομαι και εδώ διότι μια διοικητική πράξη που οριοθετεί την έδρα της λειτουργίας του καζίνο εντός του ίδιου δήμου πάντοτε και μάλιστα με έγκριση μετά του αρμόδιου Υπουργού, πώς μπορεί να θεωρηθεί ως αντισυνταγματική πρόταση; Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Παρακαλώ το λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν μπορεί να λάβετε το λόγο γιατί δεν είστε ορισμένη ως Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος. Είστε ειδική αγορήτρια. Ο κανονισμός είναι σαφής. Δίνεται ο λόγος σε λέγοντα και αντιλέγοντα, Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους και στον Υπουργό ή τους Υπουργούς.

Συνεπώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ολοκληρώθηκε η συζήτηση κατά το άρθρο 100 παράγραφος 2 του Κανονισμού της Βουλής για την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Παρακαλώ οι δεχόμενοι ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνα με το Σύνταγμα να εγερθούν.

(Εγείρονται οι αποδεχόμενοι ότι το νομοσχέδιο δεν είναι σύμφωνα με το Σύνταγμα)

Κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι δεν ηγέρθη ο απαιτούμενος αριθμός Βουλευτών από το Σύνταγμα κι τον Κανονισμό της Βουλής και συνεπώς η ένσταση αντισυνταγματικότητας απορρίπτεται.

Το λόγο έχει η κα Δαμανάκη.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε έχουμε καταθέσει και πρόταση διεξαγωγής ονομαστικής ψηφοφορίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Μα, αφού βλέπετε πόσοι ηγέρθησαν.....

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Έχουμε καταθέσει πρόταση ονομαστικής ψηφοφορίας....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν προβλέπεται ονομαστική ψηφοφορία για την αντισυνταγματικότητα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Αμφισβητούμε το αποτέλεσμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Είναι μετρημένοι πόσοι ηγέρθησαν. Ηγέρθησαν 14 και ο απαιτούμενος αριθμός είναι 40. Συνεπώς δεν υπάρχει θέμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Ζητούμε ονομαστική ψηφοφορία...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Όχι, κύριε συνάδελφε, αυτό σε άρθρο και όχι για την αντισυνταγματικότητα.....

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Δηλαδή ό,τι θέλετε μπορείτε να λέτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Παρακαλώ, κύριε Παυλόπουλε καθίστε κάτω.

Η ψηφοφορία έγινε και μετρήθηκαν πόσοι ηγέρθησαν. Αντιρρήσεις για το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας που έγινε με ανάταση του χεριού - σύμφωνα με το άρθρο 71 παράγραφος 3 που προσετέθη πρόσφατα στον Κανονισμό, και εφόσον το Σύνταγμα ή ο Κανονισμός δεν ορίζουν ότι η ψηφοφορία διεξάγεται αποκλειστικά με τον τρόπο αυτό κ.λ.π. μπορούν να διατυπωθούν με γραπτή αίτηση. Εδώ όμως προβλέπεται από το άρθρο 100 παρ. 2 αποκλειστικά ψηφοφορία με ανάταση ή έγερση.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Δεν λέει «αποκλειστικά»...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Δεν το θυμάσθε καλά. Ο Κανονισμός προσδιορίζει ρητά ότι για τα θέματα της αντισυνταγματικότητας η ψηφοφορία γίνεται αποκλειστικά με έγερση...

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Τη λέξη «αποκλειστικά» που την είδατε; Δεν λέει αυτήν τη λέξη...

Κύριε Πρόεδρε, στερείτε το Κοινοβούλιο από το βασικό του δικαίωμα....

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Κύριε Παυλόπουλε, μην επιμένετε. Κάνετε λάθος. Μπορείτε, όπως το κάνατε και την προηγούμενη φορά να ζητήσετε ονομαστική ψηφοφορία στο άρθρο 7..

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ : Όταν θα έρθει το θέμα να ξέρετε ότι θα το θέσουμε και επί του Κανονισμού...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γείτονας): Εσείς να το καταθέσετε αλλά δεν προβλέπεται ονομαστική ψηφοφορία. Πώς να το κάνουμε; Μην υποτιμάτε τον εαυτό σας.

Η κα Δαμανάκη έχει το λόγο.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Κύριε Πρόεδρε, θα αναφερθώ στην ουσία του νομοσχεδίου και στην πορεία θα αναφερθώ και στα θέματα που έχουν τεθεί για τη συνταγματικότητα ή μη συγκεκριμένων διατάξεων.

Κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο είναι όντως σημαντικό νομοσχέδιο. Αφορά τον τομέα των πετρελαιοειδών και των καυσίμων που είναι ένας βασικός πυλώνας της ενεργειακής επάρκειας και της ασφάλειας της χώρας. Και είναι γεγονός ότι και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη γίνεται πλέον μια ευρύτατη συζήτηση για την επάρκεια και τη δυνατότητα της Ευρώπης και της Ελλάδας να ανταποκριθούν στις προκλήσεις των καιρών σε σχέση με τα ενεργειακά αποθέματα και την ενεργειακή ασφάλεια που αποτελεί σημαντικό παράγοντα για την οικονομική μας ανάπτυξη.

Είναι γεγονός, κύριε Πρόεδρε, ότι και στην Ευρώπη και στην Ελλάδα η ενεργειακή οικονομία εξαρτάται σε πολύ μεγάλο βαθμό από το πετρέλαιο. Και η εξάρτηση αυτή είτε μας αρέσει είτε όχι -δεν μας αρέσει βεβαίως- είναι μια πραγματικότητα η οποία χειροτερεύει.

Εάν στην Ευρώπη δεν υπάρξουν άμεσα μέτρα, τα οποία να απορροφούν την εξοικονόμηση ενέργειας, την προώθηση εναλλακτικών πηγών ενέργειας, τη δυνατότητα να έχουμε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, η εξάρτηση αυτή που σήμερα βρίσκεται

στο 50%, κατά 50% δηλαδή η Ευρώπη εξαρτάται από τα πετρελαιοειδή, πολύ σύντομα σε δέκα-είκοσι χρόνια θα προχωρήσει σε ποσοστά του 60%, του 70% ίσως και του 80%.

Πρέπει, λοιπόν, εδώ να πούμε ότι παρ' όλο που το σημερινό νομοσχέδιο αναφέρεται στον τομέα των πετρελαιοειδών, η Ελλάδα έχει καθυστερήσει, ενώ έχει πολύ μεγάλες δυνατότητες και στην εφαρμογή των εναλλακτικών πηγών ενέργειας -τα ορισμένα βήματα που έχουν γίνει το τελευταίο χρονικό διάστημα σε καμιά περίπτωση δεν αντισταθμίζουν αυτή την καθυστέρηση- και στην αξιοποίηση του φυσικού αερίου που γίνεται φυσικά μονόπλευρα από τη Ρωσία, ενώ μία ουσιαστική αξιοποίηση σημαίνει και άλλους ενεργειακούς δεσμούς με την Τουρκία, με άλλες χώρες, με τις χώρες της Μέσης Ανατολής, αλλά και στον τομέα εξοικονόμησης ενέργειας. Και με την ευκαιρία να πω, κύριε Πρόεδρε, ότι και ο δημόσιος τομέας πρέπει να δώσει το καλό παράδειγμα προς την κατεύθυνση αυτή. Και ίσως, κύριε Πρόεδρε, και το κτίριο του Κοινοβουλίου πρέπει να δώσει το καλό παράδειγμα προς την κατεύθυνση της χρήσης των αντίστοιχων λαμπτήρων και των μέσων, τα οποία έχουν σχέση με την εξοικονόμηση ενέργειας.

Ας έρθουμε τώρα στο θέμα των πετρελαιοειδών. Εφόσον αυτά δεν γίνονται -και δυστυχώς, δεν γίνονται στο βαθμό που θα πρέπει- η εξάρτηση της Ελλάδας από τα πετρελαιοειδή είναι άμεση και ουσιαστική. Και επομένως το σημερινό νομοσχέδιο έχει μεγάλη σημασία.

Θα ήθελα με δυο λόγια να αναφερθώ στον τομέα αυτό γιατί άκουσα εδώ, ιδιαίτερα από τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, τα ακούμε όμως και συνεχώς, αναγράφονται και στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου, για την προσπάθεια της Κυβέρνησης μέσω του νομοσχεδίου να προστατεύσει το γενικό συμφέρον, να επιτύχει τον υγιή ανταγωνισμό, τη λειτουργία της αγοράς, του ελεύθερου ανταγωνισμού και άλλα σχετικά.

Κύριοι Βουλευτές, για να μη δημιουργούμε αυταπάτες στους πολίτες που μας ακούνε, θα πρέπει, νομίζω, να γίνει σαφές ότι ο τομέας των πετρελαιοειδών είναι ένας τομέας όπου εξόχως υπάρχει μονοπωλιακή κατάσταση. Αυτό ισχύει και διεθνώς, αλλά ισχύει και στην Ελλάδα. Και εν πάση περιπτώσει, αν ομιλούμε για ελεύθερο ανταγωνισμό -για να συνεννοηθούμε, τι εννοούμε- μιλούμε για έναν ανταγωνισμό όπου υπάρχει επάρκεια αγαθών, όπου υπάρχει ελευθερία της προσφοράς και δυνατότητα διαμόρφωσης τιμών.

Δεν νομίζω να μπορεί να υποστηρίξει κανείς με σοβαρότητα ότι στον τομέα των πετρελαιοειδών μπορεί να υπάρξει πλήρης και ελεύθερος ανταγωνισμός ούτε διεθνώς ούτε στη χώρα μας. Για το λόγο αυτό -και το διευκρινίζω- εμείς υποστηρίζουμε ότι στον τομέα της αγοράς των πετρελαιοειδών πρέπει να υπάρχει κρατική ρύθμιση, κρατική παρέμβαση. Δεν είμαι απ' αυτούς -και το ξέρετε πάρα πολύ καλά, κύριοι Βουλευτές- που υποστηρίζουν γενικώς την κρατική παρέμβαση. Πολλές φορές είναι αναποτελεσματική, ανωφελής και επιζήμια, θα έλεγα. Αλλά δεν είναι δυνατόν να μιλούμε σε έναν τομέα όπου είναι κατ' εξοχήν διαμορφωμένος ολιγοπωλιακά και να λέμε ότι πρέπει να περάσουμε τη μία ή την άλλη διάταξη στο όνομα του πλήρους και ελεύθερου ανταγωνισμού. Ποιου ελεύθερου ανταγωνισμού;

Δεν έχετε ακούσει δηλαδή για τις εταιρείες που διαμορφώνουν και τιμές; Είναι «καρτελοποιημένους» ο τομέας αυτός. Αυτό όλοι το αναγνωρίζουμε.

Επομένως, κύριοι Βουλευτές, στον τομέα αυτό, κατά την άποψή μας, επιβάλλεται κρατική ρύθμιση η οποία βεβαίως πρέπει να έχει κάποιους στόχους. Από τη μία μεριά τη διασφάλιση των γενικότερων συμφερόντων της χώρας, τη διασφάλιση των αποθεμάτων της χώρας σε περιόδους ενεργειακής κρίσης και τη διασφάλιση τιμών και ποιότητας για τον καταναλωτή. Αυτός κατά την άποψή μου πρέπει να είναι ο τελικός στόχος μιας οποιασδήποτε παρέμβασης σε αυτό το χώρο.

Δεν είναι δυνατόν να μιλούμε για παρεμβάσεις χωρίς να έχουμε στο μυαλό μας ότι οι όποιες κρατικές παρεμβάσεις πρέπει να έχουν στόχο τη διασφάλιση καλής τιμής και ποιότητας για τον καταναλωτή και συγχρόνως τη διασφάλιση και της ασφάλειας των εργαζομένων, που σε αυτόν το χώρο είναι πολύ ευαίσθητοι και γενικότερα του τομέα του περιβάλλοντος.

Κύριοι Βουλευτές, συζητήσαμε το νομοσχέδιο στην κοινοβουλευτική επιτροπή πολύ διεξοδικά. Το νομοσχέδιο περιέχει ορισμένα θετικά στοιχεία. Το είπα στην επιτροπή και θέλω να το επαναλάβω. Εμείς θεωρούμε ότι η καθιέρωση ενιαίου παραστατικού είναι ένα θετικό στοιχείο. Το ωράριο το οποίο ρυθμίζεται για τα πρατήρια καυσίμων είναι θετικό στοιχείο. Ορισμένα μέτρα που παίρνονται για κλιμάκια ελέγχου, τα οποία αφορούν κυρίως το λαθρεμπόριο, είναι θετικό στοιχείο.

Ωστόσο, κύριοι Βουλευτές, δεν ψηφίζουμε το νομοσχέδιο, διότι θεωρούμε ότι δεν εξασφαλίζει τον καταναλωτή, όσον αφορά τα στοιχεία που είπα πριν. Δεν εξασφαλίζει την ποιότητα, την τιμή και εν τέλει την προστασία του περιβάλλοντος και την ασφάλεια των εργαζομένων. Κατά την άποψή μας θα μπορούσαν να παρθούν συγκεκριμένα μέτρα. Και θα αναφερθώ σε συγκεκριμένες προτάσεις που θα μπορούσαν να κινηθούν σε αυτήν την κατεύθυνση. Εξάλλου κάναμε σχετικές προτάσεις και στη συνεδρίαση της κοινοβουλευτικής επιτροπής.

Τι γίνεται με το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο ξεκίνησε κατ' αρχάς για να εφαρμόσει ορισμένες αναγκαίες προτροπές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν συγκεκριμένα θέματα της αγοράς πετρελαιοειδών. Δεν έχουμε αντίρρηση για τις διατάξεις αυτές. Θεωρούμε ότι η Ελλάδα πρέπει να συμμορφωθεί με το σύστημα το οποίο υπάρχει στον ευρωπαϊκό χώρο. Είναι μία συμμόρφωση, η οποία θα επιτρέψει στη χώρα μας να παραμείνει μέσα στο ευρωπαϊκό περιβάλλον στο χώρο των καυσίμων.

Θα έλεγα μάλιστα ότι πρέπει και στο μέλλον να λάβουμε υπόψη αντίστοιχες καταστάσεις, έτσι ώστε να μην ερχόμαστε να ρυθμίζουμε καταστάσεις εκ των υστέρων. Δηλαδή σωστά η Ευρωπαϊκή Ένωση κάνει την επισήμανση για τα ελληνικά διυλιστήρια, για λόγους που έχουν σχέση και με το παρελθόν. Το προηγούμενο καθεστώς έδινε κάποια προνόμια. Σωστά τα προνόμια αυτά αφαιρούνται από το σημερινό νομοσχέδιο. Από εκεί και πέρα, όμως, για να δούμε με μία προοπτική την κατάσταση, θα πρέπει να συμμορφωθούμε εκ των προτέρων και με τους κανόνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ώστε να μη βρεθούμε σε δύσκολη κατάσταση στο μέλλον.

Μίλησα πριν για την ανάγκη να υπάρχει καλή τιμή και ποιότητα για τον καταναλωτή. Αυτό είναι πολύ δύσκολο σε αυτόν το χώρο και εμείς το αντιλαμβανόμαστε.

Υπάρχει επίσης η ανάγκη να παταχθεί το λαθρεμπόριο και η φοροδιαφυγή στο χώρο των καυσίμων. Υπάρχει λαθρεμπόριο και φοροδιαφυγή; Είναι αναμφισβήτητο ότι υπάρχει. Δεν νομίζω ότι μπορεί κανείς να αρνηθεί το θέμα αυτό. Και γι' αυτό εμείς στεκόμαστε θετικά απέναντι στις προσπάθειες που κάνει το Υπουργείο -και αναφέρθηκα σε συγκεκριμένες διατάξεις- να μειωθεί το λαθρεμπόριο και η φοροδιαφυγή. Πιστεύουμε ότι και ελεγκτικοί μηχανισμοί πρέπει να υπάρχουν και καλύτερα να στελεχωθούν. Και πιστεύουμε ότι πρέπει οι ελεγκτικοί αυτοί μηχανισμοί -θα αναφερθώ σε αυτό- να ασχολούνται και με το θέμα των τιμών. Δεν είναι δυνατόν το θέμα των τιμών να μείνει στο απυρόβλητο. Διότι, κύριοι Βουλευτές, γνωρίζετε τι συμβαίνει στην ελληνική αγορά. Η Ελλάδα είναι μία μικρή χώρα. Ξέρουμε όλοι πόσο πληρώνουν οι καταναλωτές τα καύσιμα στα νησιά και στις απομακρυσμένες περιοχές, τι έγινε στη διάρκεια του καλοκαιριού. Ξέρουμε ότι υπήρξαν «καπέλα» σε πολλά πρατήρια καυσίμων.

Επομένως το να λέμε ότι δεν μας ενδιαφέρει το θέμα των τιμών και για το μόνο που ενδιαφερόμαστε είναι απλώς να ρυθμίσουμε την αγορά είναι κατά την άποψή μας ανεπαρκές και εκτός πραγματικότητας.

Υπάρχουν σοβαρά θέματα που έχουν σχέση με το περιβάλλον. Τα άρθρα που προβλέπουν τους κανονισμούς αδειών είναι ανεπαρκέστατα. Δεν είναι δυνατόν να μιλούμε για προστασία του περιβάλλοντος και να μη γίνεται αναφορά στην υποχρέωση να υπάρχουν συγκεκριμένοι κανόνες, φίλτρα, εφαρμογές μεθόδων σύγχρονης τεχνολογίας και να παραπέμπουμε γενικά αυτά τα θέματα σε ενδεχόμενες μάλιστα αποφάσεις Υπουργού. Υπάρχουν θέματα με την ασφάλεια των εργαζομένων. Δεν είναι δυνατόν να μη γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στη σύμβαση «Σεβέζο 2» και στην ανάγκη να υλοποιηθούν αυτά μέσα σε ορισμένα χρονικά πλαίσια και να λέμε ότι γενικώς κάποια στιγμή θα

υπάρξει κάποια απόφαση που θα τα θέτει αυτά.

Όσον αφορά τη διαμόρφωση της αγοράς, σωστά αναφέρθηκε εδώ ότι υπάρχουν στην αγορά αντιτιθέμενα συμφέροντα. Είναι γεγονός. Και χρειάζεται πολύ μεγάλη προσοχή, ώστε να παρέμβουμε με τελικό στόχο το όφελος του καταναλωτή και όχι επιμέρους παράγοντες της αγοράς.

Εμείς τι υποστηρίζουμε για τα θέματα που έχουν ακουστεί και αφορούν τις επιμέρους ρυθμίσεις της αγοράς. Κατ' αρχάς θεωρούμε ότι είναι ανάγκη το Υπουργείο να θέσει ορισμένους περιορισμούς, όσον αφορά την επάρκεια των αποθηκευτικών χώρων και τα εχέγγυα για τη λειτουργία εταιρειών στο χώρο της εμπορίας πετρελαιοειδών. Επαναλαμβάνω ότι δεν είναι ένας οποιοσδήποτε τομέας αυτός. Είναι ένας τομέας που χρειάζεται κρατική ρύθμιση. Χρειάζεται ενεργειακή ασφάλεια η χώρα και κατά συνέπεια δεν μπορούμε να πούμε ότι ο οποιοσδήποτε μπορεί να πάρει αύριο μία άδεια και να διακινεί πετρελαιοειδή χωρίς να τηρούνται οι όροι ασφαλείας που είπα πριν, χωρίς να υπάρχουν αποθηκευτικοί χώροι, χωρίς να υπάρχουν αποθέματα ασφαλείας και όλα τα συναφή.

Υπάρχει, όμως, ένα θέμα. Θέλω εδώ να το θέσω ευθέως, διότι εδώ βρίσκεται η ουσία των συζητήσεων των αντιτιθεμένων συμφερόντων. Αν οι προϋποθέσεις που τίθενται για τους αποθηκευτικούς χώρους και το κεφάλαιο είναι υπερβολικές, ουσιαστικά δημιουργείται μία απαγορευτική κατάσταση στην αγορά, όπου μόνο οι πολύ μεγάλες εταιρείες, που, όπως είπα πριν, είναι μέρος του ολιγοπωλίου, του καρτέλ που έχει την αγορά, θα μπορέσουν να επιβιώσουν. Επομένως πρέπει να βρεθεί η χρυσή τομή, ώστε να υπάρχει ενεργειακή ασφάλεια της χώρας, αλλά να μπορούν και οι μικρότερες εταιρείες να επιβιώσουν.

Δεν είναι δυνατόν να πάμε, λοιπόν, σε μία τέτοια κατάσταση, διότι πράγματι θα είναι ευκολότερο το Υπουργείο να ελέγξει τη φοροδιαφυγή, αν έχει μόνο τρεις παίκτες στην αγορά καυσίμων. Τι θα γίνει, όμως με τις τιμές, κύριε Υπουργέ; Γιατί όπως καταλαβαίνετε, μπορεί με τρεις παίκτες να ελέγξετε καλύτερα τη φοροδιαφυγή -τα νούμερα είναι πραγματικά, φανταστικά και τυχαία- αλλά οι τιμές θα διαμορφώνονται πλέον ευθέως από αυτούς και η δυνατότητα παρέμβασης του νομοσχεδίου είναι μηδενική. Δεν αναφέρομαι στις περιπτώσεις εκτάκτων αναγκών, όπου το θέμα λύνεται, για να το διευκρινίσουμε. Στην καθημερινή προστασία του καταναλωτή η δυνατότητα παρέμβασης του Υπουργείου, αν έχετε μόνο ελάχιστους παίκτες στην αγορά, θα είναι μηδενική. Και αυτός είναι ο φόβος μας με βάση τις διατάξεις του νομοσχεδίου. Θα προχωρήσετε σε κάποιες ρυθμίσεις όπου η φοροδιαφυγή δεν γίνεται -ας είμαστε ρεαλιστές που λέει και το άσμα- σε αυτό το χώρο κυρίως από τις οργανωμένες επιχειρήσεις που έχουν τα οργανωμένα λογιστήρια κλπ. Αυτοί συνήθως έχουν άλλους νόμιμους τρόπους για να μην πληρώνουν πολλά στην εφορία. Γίνεται από τις μικρότερες -εγώ το δέχομαι αυτό- ή από αυτούς που δεν έχουν καθόλου χαρτιά. Αλλά η λογική να κλείσουμε τις μικρές εταιρείες, για να έχουμε μικρότερη φοροδιαφυγή, όπως αντιλαμβανέσθε, οδηγεί στη μονοπωλίωση των τιμών. Επομένως η τομή πρέπει να βρεθεί και κατά την άποψή μου δεν βρίσκεται επιτυχώς από το νομοσχέδιο και θα αναφερθώ σε ορισμένα ζητήματα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ**).

Όσον αφορά τα θέματα που τέθηκαν για τους βενζινοπώλες και τις άλλες κατηγορίες υπάρχει ένα θέμα τις μικρότερες εταιρείες της λιανικής εμπορίας. Θα αναφερθούμε σ' αυτά στα άρθρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κας Δαμανάκη)

Τελειώνω σχεδόν αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Έχετε ακόμα ένα λεπτό και μπορώ να σας δώσω και δύο επί πλέον λεπτά που πήραν όλοι οι εισηγητές, για να ολοκληρώσετε με άνεση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Πολύ γαλαντόμος είστε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γεϊτόνας): Για τη δικαιοσύνη του πράγματος.

ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ: Όσον αφορά τις εταιρείες λιανικής

εμπορίας μπορούμε να κάνουμε ελαστικότερες τις διατάξεις, ώστε και οι μικρότερες εταιρείες να επιβιώσουν χωρίς να φεύγουμε από τα όρια που πρέπει να τίθενται. Λέω για παράδειγμα να δούμε με έναν πιο ελαστικό τρόπο το 30% που υποχρεώνετε τις μικρότερες εταιρείες να διαθέτουν μέσα στην περιφέρειά τους αποκλειστικά. Μπορούμε να το διευρύνουμε λίγο. Επίσης είναι το θέμα των αποθεμάτων. Αυτά να τα δούμε. Πάντως πρέπει να υπάρχει έλεγχος. Εγώ σ' αυτό θα ήθελα να είμαι σαφής.

Όσον αφορά εκείνες τις εταιρείες, οι οποίες ασχολούνται με τη διοχέτευση πετρελαίου κίνησης και θέρμανσης σε βιομηχανίες, μεγάλες επιχειρήσεις κλπ, είχαμε μια πολύ μεγάλη συζήτηση στην κοινοβουλευτική επιτροπή, κύριε Υπουργέ. Δεν έχει λυθεί το θέμα. Το θέμα παραμένει. Γιατί με βάση την παλαιότερη νομοθεσία, την οποία και εγώ είδα πολύ προσεκτικά, οι επιχειρήσεις για τις εγκαταστάσεις τους υποχρεούνται να πάρουν πετρέλαιο κίνησης.

Αρα επανέρχομαι στην πρότασή μου –εδώ θέλω να είμαι πολύ σαφής– σύμφωνα με την οποία οι εταιρείες αυτές, οι παραγγελιοδόχοι δηλαδή, για να είναι ξεκάθαρο σε ποιους αναφέρομαι, θα μπορούν να διαθέτουν πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης, εκτός των δεξαμενών των οχημάτων και των σκαφών αναψυχής. Νομίζω ότι σε αυτό μπορούμε να συνεννοηθούμε. Εκτός από τα οχήματα και τα σκάφη αναψυχής που οι δεξαμενές τους πρέπει να γεμίζουν από τα πρατήρια καυσίμων, τα υπόλοιπα να μπορούν να διακινούνται. Νομίζω ότι σ' αυτήν τη ρύθμιση που υπήρξε μια συμφωνία, εάν κατάλαβα καλά, στην κοινοβουλευτική επιτροπή, πρέπει να μείνουμε.

Όσον αφορά τώρα στα πρατήρια των υγρών καυσίμων, στα βενζινοδίκια, είπα ότι λύνεται το πρόβλημα του ωραρίου. Υπάρχει το γνωστό ζήτημα για το οποίο έθεσε και θέμα αντισυνταγματικότητας η Νέα Δημοκρατία για τους συνεταιρισμούς, τις κοινοπραξίες, που είναι υποχρεωμένοι να συστήσουν, προκειμένου να προσφέρουν. Λυπόυμαι να πω ότι πέρα από τις επιθυμίες της Κυβέρνησης, υπάρχει θέμα διακρίσεων, το οποίο πολύ φοβούμαι ότι θα το βρούμε μπροστά μας, διότι έχουμε διαφορετική μεταχείριση εκείνου του πρατηρίου που ιδρύει η εταιρεία και το οποίο προσφεύγει απευθείας στο διυλιστήριο και διαφορετική εκείνου του πρατηρίου που είναι πρατήριο ιδιώτη και κατά συνέπεια δεν μπορεί να προσφύγει στο διυλιστήριο για να αγοράσει καύσιμα σε φθηνότερη ενδεχομένως τιμή και πρέπει οπωσδήποτε να φτιάξει συνεταιρισμό.

Είτε, λοιπόν, το κάνουμε αυτό για να έχουμε καλύτερη ποιότητα είτε για να αποφύγουμε στα διυλιστήρια τη συσσώρευση πολλών πρατηριούχων, για λόγους δηλαδή γραφειοκρατικούς και λειτουργικούς, θα έχουμε πρόβλημα, διότι όντως είναι μία διάταξη, η οποία θα βρει και συνταγματικά και άλλου είδους προβλήματα.

Γι' αυτό, κύριε Πρόεδρε, νομίζω ότι πρέπει τη συγκεκριμένη διάταξη να τη δούμε πολύ προσεκτικά. Υπάρχουν και ορισμένες παρατηρήσεις της Επιστημονικής Υπηρεσίας, τις οποίες μπορούμε να λάβουμε υπόψη.

Θα επανέλθω στα άρθρα για τα συγκεκριμένα ζητήματα και στις τροπολογίες και θα αναφερθώ και στο θέμα του Πόρτο Καρράς και στο θέμα των διδάκτρων, γιατί δυστυχώς ο χρόνος μου είναι περιορισμένος. Αυτήν τη στιγμή, όμως, θέλω να πω ότι όπως είναι το νομοσχέδιο δεν μπορούμε να το ψηφίσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Το λόγο έχει ο κ. Σπυριούνης.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητούμε ένα σπουδαιότατο νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που συνδέεται με ένα βασικό στοιχείο της σύγχρονης ζωής, με θέματα ασφάλειας, με θέματα περιβάλλοντος, με θέματα ανάπτυξης, με θέματα καθημερινότητας σε όλες τις εκφάνσεις της ανθρώπινης και της κρατικής ζωής. Ένα νομοσχέδιο που αναφέρεται στο μέγα κεφάλαιο που είναι η ενέργεια, η οποία συνδέεται ευθέως και με πόρους και με περιβάλλον.

Πολλά προβλήματα, τάσεις και ανακατατάξεις, καθώς και αναθεωρήσεις σε σχέση με το παλαιό θεσμικό πλαίσιο που κάλυπτε μέχρι σήμερα την αγορά πετρελαιοειδών όπως αποτυπώθηκε στο ν. 1571/85, επέβαλαν την αλλαγή του θεσμικού πλαισίου, ώστε να αντικρίσει με τα δεδομένα των εξελίξεων

μέσα στο σύστημα της Ευρωπαϊκής Ένωσης το θέμα της ενεργειακής κατάστασης της χώρας.

Θα αναφέρω ότι ήταν βασικό στοιχείο και των μεγάλων και των μικρών δυνάμεων πάντοτε ο όρος «ζωτικοί χώροι». Πυρήνας αυτών των μεγάλων δυνάμεων, των ηγεμονιών, ήταν η ενέργεια, τα καύσιμα. Κυρίως αυτό ανεφάνη στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, αλλά πολλά στοιχεία του ζωτικού χώρου βρίσκονται στους προγενέστερους πολέμους και κυρίως στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το 1979 είχαμε τα δύο γεγονότα που ερέθισαν την αντίδραση των Ηνωμένων Πολιτειών, την πτώση του Σάχη και την εισβολή των Σοβιετικών στο Αφγανιστάν.

Τότε καθιέρωσαν οι Ηνωμένες Πολιτείες το δόγμα Κάρτερ, που έλεγε και είναι πιο κραυγαλέα απόδειξη της σημασίας της ενέργειας και του ανταγωνισμού που υπάρχει στο κεφάλαιο αυτό. Καθιέρωσαν, λοιπόν, στο δόγμα και είπαν: κάθε διατάραξη και ανατροπή της υφισταμένης ισορροπίας στον Περσικό Κόλπο, προσβάλλει ευθέως τα στρατηγικά συμφέροντα των ΗΠΑ και επιβάλλει την άμεση εμπλοκή της χώρας τους. Και για να κάνει πράξη το δόγμα του Κάρτερ η Αμερική έκανε το δίκτυο των αεροδρομίων, λιμένων κλπ. και αποθηκών, διέσπειρε βαρύ πολεμικό υλικό σε ειδικές αποθήκες από τότε και μετά, το οποίο υλικό χρησιμοποίησε στον Περσικό Κόλπο. Τα λέω αυτά για να τονίσω τη σημασία που έχει και για την παγκόσμια ισορροπία η υπόθεση ενέργεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση αναφέρεται ότι εξαρτάται περίπου 50% και η εξάρτηση αυτή, αν δεν ληφθούν μέτρα οδηγεί σε δυσμενέστερες δεσμεύσεις, σε δυσμενέστερες πιέσεις, θα φθάσει τα επόμενα χρόνια μέχρι 70%. Θαρρώ στην ισορροπία του περσικού πολέμου η Ευρωπαϊκή Ένωση εξηρτάτο κατά 64% από την υπόθεση του Περσικού Κόλπου, 24% αν θυμάμαι καλά η Ιαπωνία και μόνο 4% με 5% οι ΗΠΑ.

Και γιατί όλος αυτός ο αγώνας; Για τους δυο λόγους, την ανατροπή του Σάχη και την εισβολή των Σοβιετικών στις πηγές και τους πόρους της περιοχής, που ανέτρεπαν την στρατηγική ισορροπία.

Χρειαζόταν, λοιπόν, οπωσδήποτε να έλθει το νομοσχέδιο αυτό. Και το νομοσχέδιο με μια χαρακτηριστική ευφυΐα διαρθρώνει σε 26 άρθρα με το ακροτελεύτιο. Νομίζω τα εικοσιτέσσερα πρώτα άρθρα αναφέρονται στο κεφάλαιο ενέργεια, από το φυσικό αέριο μέχρι τον ηλεκτρισμό και μέχρι τα πετρελαιοειδή και καλύπτει ένα μέρος της αγοράς και εμπορίας πετρελαιοειδών. Φυσικό αέριο, άδειες διαδικασίες με ειδική μέριμνα για το σύστημα ελέγχου και με συγκεκριμένες αρχές, κύριοι συνάδελφοι. Ένα νομοσχέδιο δηλαδή που στηρίζεται σε συγκεκριμένες αρχές, θεμελιώνεται σε διαυγείς άξονες και διαρθρώνεται σε μια σειρά άρθρων που περιλαμβάνονται από τον σκοπό που είναι το πρώτο άρθρο, τους αναγκαίους ορισμούς και διευκρινίσεις που περιλαμβάνει θαρρώ το δεύτερο μέχρι το τελευταίο που καθορίζει και τον αγωγό, αν θυμάμαι καλά, που αφορά τα αεροπορικά καύσιμα κλπ., τους μηχανισμούς ελέγχου. Και το τονίζω ειδικά γιατί είναι ένας ευαίσθητος χώρος που πρέπει να εξοπλιστεί εκτός από τις αρχές, τους άξονες, το θεσμικό πλαίσιο και με ένα ειδικής αποτελεσματικότητας μηχανισμό ελέγχου και με ένα σύστημα επαπειλούμενων ποινών, ελέγχων. Από ποινικές μέχρι διοικητικές ποινές. Νομίζω, κύριε Πρόεδρε, ότι μέσα σ' αυτό το πλαίσιο που ανδρώνεται η συνολική νομοθετική σκέψη του νομοθέτη, πιστεύω ότι διαμορφώνονται όλες οι προϋποθέσεις για να έχουμε έναν ελεύθερο ανταγωνισμό που θα ευεργετεί, πέρα από το πνεύμα της οικονομίας της ελεύθερης αγοράς, θα ευεργετεί την υπόθεση της ποιότητας, της ποσότητας και της τιμής των καυσίμων. Ένα σχέδιο που απηχεί στη γενική του αντίληψη το σεβασμό που οφείλουμε στο περιβάλλον και μια άρθρωση που λαμβάνει όλα τα μέτρα για να αποφευχθούν οι απειλούσες το κεφάλαιο αυτό νοθεύσεις, από τη νοθεία μέχρι τη λαθρεμπορία των καυσίμων.

Ψηφίζω επί της αρχής το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Γέτονας): Ο κ. Βαρίνος έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΒΑΡΙΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι καταγγελίες από τους αντιπροσώπους των φορέων που κλήθηκαν στην επιτροπή είναι βαριές. Τις ακούσαμε εμείς στην επιτροπή, αλλά τις ακούσαμε και εδώ στο Τμήμα. Λαθρεμπόριο,

νοθεία, πειρατεία και διαφθορά κρατικών υπαλλήλων.

Είπαν ότι στο 49% των πρατηρίων διακινείται νοθευμένο πετρέλαιο κίνησης. Υπάρχουν φαινόμενα παραεμπορίας που ζημιώνουν το δημόσιο 3 δισεκατομμύρια ευρώ ετησίως ή 1 τρισεκατομμύριο δραχμές. Οι ελεγκτές με 100 ευρώ κάνουν τα στραβά μάτια. Ο κλάδος έχει περάσει στα χέρια γκάνγκστερ. Αυτά είπαν οι φορείς, κύριε Υπουργέ. Ακόμη και με γαλατάδικα ή με ειδικά διασκευασμένες μπετονιέρες διακινούν παράνομα καύσιμα. Κανένας δεν αμφισβήτησε τις καταγγελίες που έγιναν στην επιτροπή παρουσία του Υπουργού Ανάπτυξης.

Το ερώτημα είναι εάν αυτό το νομοσχέδιο θα βάλει φρένο στη διαφθορά, στο λαθρεμπόριο, στην πειρατεία, στη νοθεία και στα καπέλα στις τιμές των καυσίμων. Προσωπικά δεν το πιστεύω, κύριε Πρόεδρε. Αναγνωρίζω τις καλές προθέσεις του Υπουργού Ανάπτυξης του κ. Τσοχατζόπουλου για την προσπάθεια που κάνει, όμως, δυστυχώς, αυτό το νομοσχέδιο δεν μπορεί να λύσει τα προβλήματα. Το λέω γιατί το πιστεύω αυτό. Δυστυχώς! Εξάλλου το Υπουργείο Ανάπτυξης παρουσίασε μέσα σε μία διετία πέντε σχέδια νόμου, στα οποία μας έλεγε τα ίδια πράγματα με διαφορετικό τρόπο.

Το αποτέλεσμα αυτής της νομοθετικής αστοχίας το είδαμε και το ακούσαμε στην επιτροπή, όπως σας είπα προηγουμένως. Λαθρεμπόριο, νοθεία, πειρατεία, διαφθορά και καπέλα στις τιμές των καυσίμων για τους ακριβείς των νησιών του Αιγαίου. Εκεί μας οδήγησε η μέχρι τώρα πολιτική της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο εκτός των άλλων πρέπει να εναρμονιστεί με την ευρωπαϊκή Οδηγία για την απελευθέρωση της αγοράς πετρελαιοειδών. Και το ερώτημα είναι: Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου ικανοποιούν την Ευρωπαϊκή Επιτροπή; Η απάντηση δυστυχώς, είναι όχι. Ο εισηγητής μας σας κατέθεσε εδώ την επιστολή της επιτροπής. Η επιστολή της επιτροπής για να το ακούσουν και οι συνάδελφοι εδώ, έλεγε ότι το σχέδιο σας τότε με τα δέκα πρατήρια που περιελάμβανε δεν ήταν σωστό. Τώρα εσείς το κάνετε επτά πρατήρια να έχουν πρόσβαση. Επομένως θα γίνει αυτό που σας είπε ο Εισηγητής μας, ότι θα έχετε καταδικαστική απόφαση από το δικαστήριο. Και αυτό είναι γεγονός αναμφισβήτητο.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με έγγραφό της στις 20 Ιουνίου με σαφήνεια διατυπώνει τις αμφιβολίες της, όπως σας είπα προηγουμένως. Και το ερώτημα που μπαίνει ξανά, σας το είπε και ο εισηγητής μας: Τα πρόστιμα τρέχουν από τον Ιούνιο του 2002. Πόσα είναι τα λεφτά; Να το πούμε στο ελληνικό Κοινοβούλιο να το μάθει ο ελληνικός λαός. Πόσα πληρώνουμε την αστοχία σας και την ανικανότητά σας να λύσετε αυτό το πρόβλημα; Να το ξέρει ο ελληνικός λαός. Πόσα λεφτά πληρώνουμε γι' αυτήν την υπόθεση;

Με το νομοσχέδιο αυτό δεν εξασφαλίζεται η απελευθέρωση της αγοράς και δεν ενισχύεται επαρκώς ο ανταγωνισμός σε όλα τα επίπεδα από το στάδιο των εισαγωγών, της διύλισης, της μεταφοράς, της εμπορίας και της λιανικής πώλησης. Η νέα πρακτική που θεσμοθετείται με το ένα τιμολόγιο θα κριθεί στην πράξη. Δεν λέω πως είναι κακό μέτρο, αλλά θα το δούμε στη συνέχεια, αν είναι σωστή η ενέργεια αυτή. Πιστεύω, όμως, ότι σε όλες τις περιπτώσεις αυτό το μέτρο δεν επαρκεί για να βάλει φρένο στη λαθρεμπορία, τη νοθεία και τα καπέλα.

Ο νέος μηχανισμός ελέγχου που δημιουργείται με το άρθρο 18 είναι ερασιτεχνικός. Και για να καταλάβουν οι συνάδελφοι εδώ τι λέμε, στα κλιμάκια ελέγχου θα μετέχουν δημόσιοι υπάλληλοι από τα Υπουργεία Οικονομίας, Ανάπτυξης, Μεταφορών και Επικοινωνιών και από τις γενικές γραμματείες, τις περιφέρειες και τις νομαρχίες.

Δηλαδή είναι άνθρωποι άσχετοι με το αντικείμενο, οι οποίοι έχουν σαν κίνητρο την αύξηση των αποδοχών τους για μια θητεία που δεν υπερβαίνει τους δεκαοκτώ μήνες. Δηλαδή μόλις μαθαίνουν τη δουλειά θα φεύγουν αποκομίζοντας την πρόσθετη αμοιβή τους για να έρθουν μετά άλλοι και άλλοι για να τα οικονομίσουν.

Στην ουσία διπλασιάζεται η ειδική εισφορά από 0,5% σε 1%. Μιλάμε για πολλά εκατομμύρια ευρώ. Αυτά τα λεφτά θα πάνε στο λογαριασμό χρηματοδότησης εταιρειών εμπορίας πετρε-

λαιοειδών για τις μεταφορές καυσίμων στις προβληματικές περιοχές. Έτσι λέγεται ο λογαριασμός. Και, όμως, από τις διατάξεις του νομοσχεδίου προβλέπεται ότι απ' αυτά τα λεφτά θα πληρώνονται τα κλιμάκια ελέγχου.

Για να δούμε τι θα έχουμε τώρα. Για τον έλεγχο των καυσίμων έχουμε το λιμενικό, τον τελωνιακό, τον εφοριακό, το ΣΔΟΕ και τα κλιμάκια του ελέγχου διακίνησης και αποθήκευσης των καυσίμων. Σε λίγο καιρό όμως θα πρέπει να φτιάξουμε ένα άλλο καινούριο σώμα που θα ελέγχει όλους αυτούς που σας είπα, για να προφυλαχτούμε από τη διαφθορά και τις μίζες.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτά τα χρήματα της ειδικής εισφοράς του ν. 1571/1985 όπως τροποποιείται με αυτές τις διατάξεις και συγκεκριμένα το άρθρο 19, θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται για την επιδότηση της μεταφοράς καυσίμων στα νησιά και στις προβληματικές περιοχές της χώρας μας, καθώς επίσης για δαπάνες περιβαλλοντικών προγραμμάτων, μελετών, ερευνών στον τομέα της ενέργειας και άλλων κοινωφελών σκοπών. Είναι άδικο και αντανάπτυξιακό να πωλούνται τα καύσιμα στα νησιά με καπέλο 14 λεπτά -αυτό γίνεται σήμερα- δηλαδή περίπου 50 δραχμές, κυρίως λόγω του κόστους μεταφοράς.

Σύμφωνα με δήλωση που έκανε στην επιτροπή ο Υπουργός Ανάπτυξης κ. Τσοχατζόπουλος, η επιδότηση για μεταφορά καυσίμων στα νησιά με βυτιοφόρο δεν υπερβαίνει τα 10 ευρώ ανά 1000 λίτρα, δηλαδή περίπου 1 λεπτό για κάθε λίτρο ή 3,4 δραχμές, όταν το πραγματικό κόστος μεταφοράς είναι 6 λεπτά, δηλαδή περίπου 20 δραχμές το λίτρο. Τόσο κοστίζει η μεταφορά από το κέντρο στο νησί. Εξάλλου θα αυξηθεί ο συνολικός ναύλος για τη μεταφορά των οχημάτων -και αυτό πρέπει να το ξέρετε- και επιβατών από τη 1.11.2002 με επίναυλο 3% σύμφωνα με τον ν. 2932/2001 του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας, επιβαρύνοντας και άλλο το κόστος μεταφοράς στα ακριτικά μας νησιά με τα βυτιοφόρα.

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να τριπλασιάσετε την επιδότηση μεταφοράς καυσίμων στα νησιά και να σταματήσει αυτή η αδικία. Επίσης, πρέπει η Κυβέρνηση να προχωρήσει στην εφαρμογή της απόφασης του ΕΚΟΦΙΝ για μειωμένα καύσιμα στα νησιά σαν μια από τις προϋποθέσεις στήριξης της οικονομίας τους. Σας θυμίζω το άρθρο 101 του Συντάγματος που λέει «ο κοινός νομοθέτης και η διοίκηση όταν δρουν κανονιστικά έχουν υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τους τις ιδιαίτερες συνθήκες των νησιωτικών περιοχών». Οι αιγαιοπελαγίτες θα μας ρωτήσουν: Αυτό το νομοσχέδιο απαντά στην απαίτηση του Συντάγματος; Ε, όχι, δεν απαντά. Περιμένουν από εσάς να προχωρήσετε στον τριπλασιασμό, όπως σας είπα, της επιδότησης για τη μεταφορά καυσίμων στα νησιά.

Κλείνω λέγοντας ότι σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο πολύ σημαντικό για την αγορά των πετρελαιοειδών, έπρεπε να υπάρχουν διατάξεις που να αφορούν την προστασία του περιβάλλοντος. Δεν υπάρχει καμία μα καμία διάταξη γι' αυτό το θέμα. Και επιπλέον, όπως σας είπα προηγουμένως, από τα χρήματα που θα συγκεντρωθούν από την ειδική εισφορά τίποτα δεν θα πάει προς αυτήν την κατεύθυνση αλλά θα τα πάρουν οι καινούριοι ελεγκτές που τους προσθέτουμε πάνω στους ήδη υπάρχοντες.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μαντέλης έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΑΝΤΕΛΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για πετρέλαιο. Το πετρέλαιο είναι το πολυτιμότερο υλικό που εγκλείει στα σπλάχνα της γη. Και είναι το πολυτιμότερο για χιλίες δύο χρήσεις. Η τελευταία και η χειρότερη χρήση που θα μπορούσε να κάνει ο άνθρωπος είναι να το καίει.

Δυστυχώς η ανθρωπότητα καίει το πετρέλαιο, για να μπορέσει να το χρησιμοποιήσει σε χίλια δυο άλλα χρήσιμα πράγματα.

Βέβαια το αποτέλεσμα της καύσης του έχει τεράστιες συνέπειες στην εξέλιξη της ανθρωπότητας. Δεν χρειάζεται ν' αναφέρω τη γεωστρατηγική, τους πολέμους ή ακόμα και την πρόσφατη ανατίμηση που έγινε πριν ορισμένους μήνες και που ήταν ένα παιχνίδι που παίχτηκε στην παγκόσμια εξουσία είτε για να χρηματοδοτήσει τον πόλεμο του Ιράκ, είτε για να «χτυπήσει»

το ευρώ. Όλα αυτά λέγονται και συζητούνται και έχουν δώσει - λιγότερο ή περισσότερο - αλήθειες.

Επειδή αυτές τις ημέρες συζητείται στο Γιοχάνεσμπουργκ, θέλω να αναφέρω την τεράστια επίπτωση που είχε η έκλυση δισεκατομμυρίων τόνων διοξειδίου του άνθρακα από το γεγονός ότι απελευθερώσαμε όλα τα φυτά που είχαν θαφτεί στη γη για εκατομμύρια χρόνια μέσα στα τελευταία εκατό χρόνια. Αυτό είχε ως συνέπεια την τεράστια καταστροφή του περιβάλλοντος, με το οποίο ασχολείται σήμερα η ανθρωπότητα.

Αυτή η καταστροφή εμφανέστατα έχει χαρακτήρα αδικίας των φτωχών από τις πλούσιες χώρες. Σήμερα οι πλούσιες χώρες ζητούν από τις φτωχές χώρες να περιορίσουν την ανάπτυξη τους, για να προστατεύσουν τους λαούς τους από την καταστροφή που δημιουργήσαν οι ίδιοι και έφθασαν στο επίπεδο που έφθασαν σήμερα.

Και βέβαια η απάντηση στο ερώτημα, με το οποίο κύρια ασχολήθηκε το Γιοχάνεσμπουργκ, είναι οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Δυστυχώς, όμως, απέναντι σ' αυτή την πρόταση βρήκαν μια σοβαρή αντίδραση, αυτή της Κυβέρνησης των ΗΠΑ. Η χώρα που είναι υπεύθυνη για πάνω από το ένα τέταρτο εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα στον κόσμο δεν δέχεται να συμμετάσχει σ' αυτήν την ανθρώπινη προσπάθεια! Όμως το νομοσχέδιό μας είναι για τα πετρέλαια και όχι για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Πιστεύω ότι θα μας δοθεί η ευκαιρία ν' αναφερθούμε και σ' αυτές.

Στην Ελλάδα η αγορά των πετρελαίων λειτουργήσε καλά, διότι διαχρονικά διασφαλίστηκε ένα νομοθετικό πλαίσιο με το ν.1571/1985, με το ν. 2008/1992 και με το ν.2289/1995. Λειτουργήσε ικανοποιητικά εξασφαλίζοντας για τον καταναλωτή τιμές, οι οποίες σε σχέση με τα πλαίσια του διεθνούς συστήματος, που διαμορφώνεται από τα πετρέλαια, εδώ ήταν από τις χαμηλότερες που υπήρξαν και μέχρι σήμερα υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά και σε άλλες χώρες του κόσμου. Λειτουργήσε με ανταγωνιστικές συνθήκες και απέδωσε.

Το παρόν νομοσχέδιο ενισχύει αυτό το κλίμα αγοράς! Έχοντας μια εμπειρία τόσων χρόνων έρχεται ν' αντιμετωπίσει θετικά μια σειρά από ζητήματα, που έχουν ανακύψει. Όλοι γνωρίζουμε το πρόβλημα της λαθρεμπορίας. Δεν είναι πρόβλημα για σπέκουλα. Είναι σοβαρό και διαχρονικό πρόβλημα που έχει να κάνει με τις ιδιαιτερότητες της χώρας, όπως τα ανοιχτά σύνορα με γείτονες -οι οποίοι κατ' επάγγελμα ασχολούνται μ' αυτό το είδος- τη θάλασσα, το ναυτιλιακό καύσιμο, τη διαφορά στην τιμή μεταξύ πετρελαίου θέρμανσης και πετρελαίου κίνησης που κατ' εξοχήν γίνεται για κοινωνικούς λόγους και πρέπει να συνεχιστεί.

Επομένως δημιουργείται μια πραγματικότητα από εκείνους, οι οποίοι σπείδουν να βρουν τέτοιες ευκαιρίες και που πρέπει να υπάρχει ένας συνεχής πόλεμος εναντίον τους με ένταση, με προσοχή χωρίς κομματικές σκοπιμότητες. Και θεωρώ θετικές τις ρυθμίσεις του ενός τιμολογίου.

Επίσης θεωρώ θετική τη ρύθμιση να υπάρχουν μεικτά κλιμάκια. Δεν αρκεί μόνο ο ΣΔΟΕ. Ο ΣΔΟΕ δεν ξέρει τα ζητήματα των μεταφορών, δεν μπορεί να σταματήσει το βυτιοφόρο να το ελέγξει και να το ογκομετρήσει. Αυτό πρέπει να το κάνει υπάλληλος του Υπουργείου Μεταφορών, του Υπουργείου Ανάπτυξης, του Υπουργείου Οικονομικών. Χρειάζεται συνδυασμός όλων. Και εάν χρειάζεται και άλλη επιτροπή και άλλο υπάλληλο για να χτυπηθεί στη ρίζα του το κακό, μη διστάσουμε να δώσουμε την έγκρισή μας σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Βέβαια πρέπει να πω ότι η δημιουργία ενός ταμείου που διευκολύνει την κίνηση του πετρελαίου σ' όλη τη χώρα -και στις απομονωμένες νησιωτικές και ορεινές περιοχές- είναι πέρα για πέρα θετική. Καθιερώθηκε για πρώτη φορά το 1985 με το ν. 1571 και ήταν κάτι σημαντικό.

Αυτό το ταμείο ήταν από τους βασικούς παράγοντες με τους οποίους η τιμή των πετρελαιοειδών στις απομονωμένες νησιωτικές και ορεινές περιοχές χρηματοδοτήθηκε από τον ελληνικό λαό κι από την πολιτεία, για να μπορεί να είναι χαμηλή. Κάθε βυτίο που πηγαίνει σ' αυτές τις περιοχές χρηματοδοτείται από τον ελληνικό λαό και από την ελληνική πολιτεία για να καλύπτει τη διαφορά εξόδων μετακίνησης. Αυτό μέχρι σήμερα έχει πετύ-

χει και είναι θετικό ότι συνεχίζεται και ενισχύεται.

Το νομοσχέδιο κάνει και δυο πολύ σημαντικά πράγματα, τα οποία περνούν σχεδόν απαρατήρητα. Είναι πράγματα που στην πράξη τα αντιμετωπίζαμε, χωρίς, όμως, να υπάρχει συνειδητή πολιτική. Δημιουργεί πολιτική σε δυο ευαίσθητους τομείς, που είναι οι καινούριοι τομείς στους οποίους στρέφεται αυτήν τη στιγμή η παγκόσμια πολιτική πετρελαίων: η πολιτική δικτύων και η πολιτική αποταμίευσης, των φυσικών δηλαδή αποταμιευτήρων πετρελαίου.

Μεγάλα ζητήματα, τεράστια ζητήματα. Η πολιτική των αποταμιευτήρων θα πάρει διπλή μορφή στο άμεσο μέλλον. Η μια μορφή είναι η προώθηση φυσικών αποταμιευτήρων που θα αποθηκεύεται πετρέλαιο για τις μεγάλες ανάγκες και μάλιστα πολιτική που την έχουν ξεκινήσει χωρίς να το ξέρει κανείς οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής παίζοντας με τις τιμές πετρελαίου αγοράζοντας όταν είναι φθηνό, αποθηκεύοντάς το και πουλώντας όταν η ίδια ανεβάζει τις τιμές, θα παιχθεί από την Ευρωπαϊκή Ένωση που προωθεί συνεργασίες με τη Ρωσία ακριβώς σ' αυτόν τον τομέα και θα παιχθεί απ' όλο τον κόσμο. Και πρέπει να παίξουμε και εμείς. Το νομοσχέδιο βάζει τα θεμέλια πολιτικής αποταμιευτήρων. Και θα έχει και τη δεύτερη μορφή. Επειδή οι εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα δεν φαίνεται να αντιμετωπίζονται, η αποταμίευση θα στραφεί και στο σημείο δημιουργίας φυσικών χώρων αποταμίευσης, αποθήκευσης συμπεκνυμένου διοξειδίου του άνθρακα.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να κάνω και δυο τρεις παρατηρήσεις προς την κατεύθυνση βελτίωσης. Ο ανταγωνισμός της αγοράς μέχρι σήμερα στηρίχθηκε στο γεγονός ότι πέτυχε να υπάρχει πρώτα απ' όλα στήριξη μικρών εταιρειών, που έπαιζαν ανταγωνιστικά με χαμηλότερα έξοδα λειτουργίας από τις μεγάλες εταιρείες και ανταγωνιζόντουσαν τις μεγάλες εταιρείες να κατεβάσουν τις τιμές. Αυτό ανατρέπεται με το νομοσχέδιο -στα άθροα θα τα πούμε- διότι παίρνονται δύο συγκεκριμένα μέτρα. Υποχρεώνουμε τις εταιρείες να αυξήσουν τα έξοδά τους με αποθηκευτικούς χώρους που δεν χρειάζονται, το νομοσχέδιο προβλέπει 0,5% αύξηση των αποθηκευτικών χώρων αλλά με τεράστια έξοδα για τις μικρές εταιρείες που θα τις οδηγήσει σε δυσμενείς όρους ανταγωνισμού με τις μεγάλες και αυτό είναι αρνητικό. Το δεύτερο είναι ότι ο ανταγωνισμός παίχθηκε κριτήριο ότι υπήρχε μια ισορροπία των συντελεστών της αγοράς, εμπορία, προμήθεια, μεταφορές και διανομή. Αυτήν τη στιγμή ανατρέπεται αυτή η ισορροπία. Η εμπορία, η προμήθεια μπαίνει και στη διανομή. Στη διανομή, όμως, δεν δίνουμε τη δυνατότητα να μπει στη προμήθεια και το πρόβλημα είναι καθαρά με τους βενζινοπώλες.

Και πέρα από το ότι παραβιάζει τους όρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης κλπ., το οποίο περισσότερο αφορά την Κυβέρνηση, εκείνο που έχει σημασία είναι ότι η εταιρεία εμπορίας θα μπορεί να διανέμει πετρέλαιο, ο βενζινοπώλης, όμως, δεν θα μπορεί να προμηθεύεται απευθείας πετρέλαιο. Αυτό ανατρέπει ισορροπία που υπάρχει στην αγορά και θα είναι σε βάρος του διανομέα, σε βάρος της τιμής των καυσίμων και πρέπει να επισημανθεί.

Το τρίτο που υπάρχει που πλήττει πάλι τις μικρές εταιρείες είναι ότι τις υποχρεώνει να κάνουν διανομή -που αυτό δεν εξηγείται- σε όλην τη χώρα με πετρέλαιο ή με πετρελαιοειδή που προέρχονται από τις εγκαταστάσεις τους κατά 30%. Σε μια εταιρεία μικρή που μπορεί να πουλήσει στη Θράκη έχοντας τις εγκαταστάσεις στη Πελοπόννησο δεν της δίνουμε τη δυνατότητα να πουλήσει γιατί την υποχρεώνουμε σε τεράστια οικονομικά έξοδα μεταφοράς από την Πελοπόννησο στη Θράκη. Απεναντίας η τάση θα πρέπει να είναι να δώσουμε τη δυνατότητα στη μικρή εταιρεία, όπως την έχει σήμερα να πουλάει πετρέλαιο οπουδήποτε μπορεί να πουλήσει, γιατί αυτό ωφελεί τον καταναλωτή.

Τέλος πρέπει να κάνω μια παρατήρηση που δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο. Πρέπει το Υπουργείο, κύριε Υπουργέ, να φέρει ένα άλλο νομοσχέδιο για να καλύψει το κενό του up stream. Όλα αυτά είναι το down stream! Όλα αυτά είναι μετά το έτοιμο πετρέλαιο. Τι γίνεται με την έρευνα του πετρελαίου; Τι γίνεται με την εκμετάλλευση και την εξόρυξη πετρελαίου; Τι γίνεται με

τα δικαιώματα του δημοσίου; Ποιος τα διαχειρίζεται σήμερα; Είναι γνωστό ότι η ΔΕΠ ΕΚΙ διαλύθηκε. Ποιος έχει το δικαίωμα σήμερα; Γιατί εγκαταλείφθηκε η εξόρυξη από την «TRITON ENTERPRISE» στον Πατράϊκό Κόλπο στα τέσσερις χιλιάδες οκτακόσια μέτρα όταν είχε υποχρέωση να φθάσει στα πέντε χιλιάδες μέτρα; Είναι γνωστό ότι γι' αυτή τη διαφορά η «TRITON ENTERPRISE» πλήρωσε τα ΕΛΠΕ, τα Ελληνικά Πετρέλαια που ως διάδοχος της ΔΕΠ ΕΚΙ είχε πάρει τα δικαιώματα με 7,5 εκατομμύρια δολάρια. Η έρευνα γίνεται; Δεν γίνεται. Υπάρχει ένα κενό και το παιχνίδι θα παιχθεί πολύ δυναμικά τα επόμενα χρόνια, μέσα στην επόμενη δεκαετία στο up stream και όχι στο down stream.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Καλογιάννης έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου εισάγεται προς ψήφιση όπως είναι γνωστό υπό την πίεση της καταδίκης της χώρας μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τον τρόπο τήρησης των αποθεμάτων ασφαλείας.

Μέχρι σήμερα υποχρέωση τήρησης αποθεμάτων ασφαλείας είχαν οι εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών. Με το παρόν σχέδιο νόμου εκχωρείται η υποχρέωση αυτή στα διυλιστήρια ενώ οι εταιρείες εμπορίας δεσμεύονται με συμβάσεις προμήθειας από αυτά. Και μόνο το γεγονός αυτό περιορίζει την ελεύθερη εισαγωγή προϊόντων από τις εταιρείες και στρεβλώνει τον ανταγωνισμό.

Οι διατάξεις του σχεδίου νόμου θα μπορούσαν και έπρεπε να αποτελέσουν την αφορμή για μια εκ βάθρων εξυγίανση της αγοράς των καυσίμων σύμφωνα με τους κανόνες της ελεύθερης αγοράς. Δυστυχώς, όμως, οι βασικοί άξονες του σχεδίου δεν προάγουν την ανταγωνιστικότητα εξαιτίας δύο κυρίως πραγμάτων. Πρώτον, της τάσης εύνοιας που διαγράφεται υπέρ των μεγάλων εταιρειών εμπορίας πετρελαίου και εις βάρος των μικρών ελληνικών εταιρειών, οι οποίες έχουν και τις χαμηλότερες τιμές στην αγορά σύμφωνα με επίσημα στατιστικά στοιχεία. Η τάση εύνοιας των μεγάλων εταιρειών προκύπτει από το γεγονός ότι αυξάνονται από τέσσερις έως οκτώ φορές τα απαιτούμενα εταιρικά κεφάλαια για έκδοση αδειών εμπορίας, σύμφωνα με το άρθρο 6 του σχεδίου νόμου ενώ αυξάνεται και η χωρητικότητα των αποθηκευτικών χώρων, ανεξάρτητα από τον κύκλο εργασιών.

Δεύτερον, της μη ελεύθερης πρόσβασης των πρατηρίων στα διυλιστήρια για την προμήθεια καυσίμων παρά μόνο μετά από υποχρεωτική σύσταση κοινοπραξίας ή συνεταιρισμού επτά τουλάχιστον πρατηρίων όπως αναφέρει το άρθρο 7 του σχεδίου νόμου. Το γεγονός αυτό προσκρούει τόσο στο Σύνταγμα όσο βεβαίως και στους κανόνες αγοράς. Ας σημειωθεί ότι αγνοήθηκε η ρητή υπόδειξη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να μην υιοθετηθεί η παραπάνω ρύθμιση γιατί δημιουργεί εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων, κάτι το οποίο επισημαίνει και το Επιστημονικό Συμβούλιο της Βουλής. Οφείλω εδώ να πω ότι και η Ομοσπονδία Βενζινοπωλών Ελλάδος αντιτίθεται στη συγκεκριμένη νομοθετική ρύθμιση.

Επιπλέον με το σχέδιο νόμου δεν λαμβάνεται κανένα μέτρο για την πάταξη της νοθείας και λαθρεμπορίας καυσίμων ούτε για την παραδειγματική τιμωρία όσων διαπράττουν ή έχουν διαπράξει το αδίκημα αυτό.

Συμπερασματικά θα έλεγα ότι η σημερινή Κυβέρνηση δείχνει έλλειψη πολιτικής βούλησης στην αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου της πετρελαιοειδών αγοράς της χώρας και δεν λειτουργεί προς όφελος του καταναλωτή αφού διαμορφώνει συνθήκες ολιγοπωλιακές που εκτιμάται ότι θα συμβάλουν στην αύξηση της τελικής τιμής πώλησης των καυσίμων.

Γι' αυτούς τους λόγους, κύριε Πρόεδρε, θα καταψηφίσω το νομοσχέδιο αφού εκτιμώ ότι πλήττει τόσο τον ανταγωνισμό όσο και τους καταναλωτές.

Το δεύτερο μέρος του σχεδίου νόμου που συζητάμε αναφέρεται στην κατασκευή και λειτουργία του αγωγού αεροπορικών καυσίμων από τα διυλιστήρια μέχρι το νέο αεροδρόμιο «Ελευθέριος Βενιζέλος».

Συγκεκριμένα με το σχέδιο νόμου εγκρίνεται η διέλευση,

κατασκευή, λειτουργία και εκμετάλλευση του αγωγού αεροπορικών καυσίμων μόνο με τη χάραξη και τους περιβαλλοντικούς όρους οι οποίοι επισυνάπτονται στο παράρτημα του σχεδίου νόμου. Φορέας υλοποίησης και εκμετάλλευσης του έργου είναι η ανώνυμη εταιρεία «ΑΓΩΓΟΥ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ» η οποία λειτουργεί με τους κανόνες της ιδιωτικής οικονομίας. Δεν είναι συνεπώς κατανοητό, κύριε Πρόεδρε, για ποιο λόγο επιβάλλεται η έγκριση της χωροθέτησης και της μελέτης περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου με νομοθετική ρύθμιση και δεν ακολουθείται η διαδικασία του νόμου 1650/1986, του θεσμικού δηλαδή ν. για το περιβάλλον. Θεσμικός νόμος αφού με τον ν. 1650 θεσμοθετήθηκαν οι μελέτες περιβαλλοντικών επιπτώσεων με την ΚΥΑ 69269/90.

Επειδή το Γιοχάνεσμπουργκ και η βιώσιμη ανάπτυξη είναι πάρα πολύ επίκαιρα θα ζητούσαμε από τον κύριο Υπουργό αφού στη συζήτηση στη Διάρκη Επιτροπή δεν πήραμε καμία δυστυχώς απάντηση, να μας απαντήσει στα συγκεκριμένα ερωτήματα. Σε ποια κατηγορία έργων της κοινής υπουργικής απόφασης 69269/90 έχει ενταχθεί ο αγωγός;

Υπάρχει μελέτη και απόφαση προέγκρισης χωροθέτησης; Εάν ναι, τότε παρακαλούμε να κατατεθούν στα Πρακτικά!

Υπάρχει μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων του έργου; Εάν ναι, τότε παρακαλούμε να κατατεθεί στα Πρακτικά, διότι έχει κατατεθεί και εργώτηση προ δεκαπενθήμερου, κύριε Πρόεδρε, για το ίδιο θέμα και δεν πήραμε απάντηση!

Η υπουργική απόφαση 75308/1990 παρέχει στους πολίτες και στους φορείς εκπροσώπησής τους τη δυνατότητα έκφρασης γνώμης για τους περιβαλλοντικούς όρους πραγματοποίησης έργων, για τα οποία ακριβώς απαιτείται η μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων. Έχει τηρηθεί η συγκεκριμένη διαδικασία; Έχουν γνωμοδοτήσει τα αρμόδια νομαρχιακά συμβούλια της Αττικής; Παρακαλούμε, οι γνωμοδοτήσεις των νομαρχιακών συμβουλίων -εάν υπάρχουν- να κατατεθούν στη Βουλή!

Εν πάση περιπτώσει, δεν μπορούμε να καταλάβουμε γιατί τόση μυστικοπάθεια για έναν αγωγό μήκους δεκάδων χιλιομέτρων, ο οποίος θα διασχίσει, μεταφέροντας καύσιμα, ολόκληρη την Αττική!

Τέλος, κύριε Πρόεδρε, μιλώντας επί της αρχής, θα ήθελα να αναφερθώ σε μία τροπολογία την οποία έχουμε καταθέσει -θα αναφερθώ, βεβαίως, στις τροπολογίες στη συνέχεια, κατά τη συζήτηση επί των άρθρων- και αφορά στη μισθολογική εξίσωση των ερευνητών με τα μέλη ΔΕΠ. Το Υπουργείο Ανάπτυξης, μέσω του κυρίου Υπουργού, την είχε καταθέσει μαζί με το σχέδιο νόμου, την απέσυρε την τελευταία στιγμή και εμείς την έχουμε καταθέσει και θα την υποστηρίξουμε με όλη μας τη θέρμη!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Καλογιάννη.

Ο κ. Χρυσανθόπουλος έχει το λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Αγαπητοί κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση του νομοσχεδίου «Οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις» έρχεται την κατάλληλη στιγμή να διευθετήσει ζητήματα, τα οποία χρονίζουν και απαιτούν άμεση προσαρμογή της χώρας μας στα νέα διεθνή και ευρωπαϊκά δεδομένα.

Ως εκ τούτου, θα πρέπει όλοι μας να είμαστε σε ένα πρακτικό επίπεδο, συμβάλλοντας στη διαμόρφωση ενός νόμου που θα διέπει την αγορά των πετρελαιοειδών.

Κατ' αρχήν, το ευρύτερο πλαίσιο, στο οποίο εμείς καλούμαστε να τοποθετηθούμε, αποσαφηνίζοντας με άρθρα νόμου την εφαρμογή μίας πολιτικής, είναι σαφώς αρνητικό για την πορεία των ενεργειακών αναγκών της Ελλάδας και της Ευρώπης ταυτόχρονα.

Η εξάρτηση σαφώς θα μεγαλώνει! Γι' αυτό έγκαιρα και με γοργούς ρυθμούς προχωρούν τα μέτρα, ώστε μέχρι το έτος 2010 το 20% των ενεργειακών μας αναγκών να είναι από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας.

Μερικοί, μάλιστα, συγχέουν τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας από τις ήπιες. Συμβαίνει, όμως, οι ανανεώσιμες πηγές

ενέργειας να είναι και ήπιες και αυτό είναι ιδιαίτερα χρήσιμο για όλους όσους βλέπουν μονομερώς και κοντόφθαλμα το πετρελαϊκό ζήτημα, το οποίο σαφώς μετά από πενήντα χρόνια –ή εκατό χρόνια το μέγιστο– θα αποτελεί παρελθόν για την ανθρωπότητα! Έτσι ακριβώς, μετά από εκατόν πενήντα χρόνια –ή διακόσια χρόνια το μέγιστο– και το φυσικό αέριο θα αποτελεί παρελθόν για την ανθρωπότητα!

Άρα, λοιπόν, σ' αυτό το μικρό χρονικό ορίζοντα στον οποίο εμείς κινούμαστε, οφείλουμε να είμαστε ευέλικοι, ουσιώδεις και πρακτικοί. Η Ευρώπη ζητά αύξηση των αποθεματικών των καυσίμων και πολύ σωστά πράττει! Το ένα τέταρτο των διαθέσιμων καυσίμων θα πρέπει να βρίσκεται σε αποθηκευτικούς χώρους, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε ειδικές συνθήκες, ειδικές συγκυρίες πετρελαϊκής κρίσης, η οποία πιθανόν να κλιμακωθεί τα επόμενα χρόνια σε διάφορες φάσεις. Αυτό θα αποτελέσει ένα τεράστιο ζήτημα εμπλοκής στις σχέσεις της Ευρώπης με την περιοχή της Βόρειας Αφρικής και της Μέσης Ανατολής!

Στο σημείο αυτό, όμως, θα ήθελα να πω ότι η αύξηση των όγκων, τους οποίους προβλέπει το νομοσχέδιο, είναι ουσιώδης για το αποτέλεσμα αυτού του στόχου, δηλαδή της αύξησης των αποθεμάτων. Εδώ ακριβώς, θα ήθελα να πω ότι ειδικά στο υγραέριο θα έπρεπε να είναι μεγαλύτερος ο όγκος των αποθηκευτικών χώρων, οι οποίοι θα προϋποθέτουν την έκδοση αδείας. Εξάλλου, το έχω εξηγήσει και στην επιτροπή αναλυτικά.

Βλέπουμε, όμως, ότι η συζήτηση περιστράφη σε ένα δευτερεύον ζήτημα: Η ύπαρξη λαθρεμπορίου που πράγματι έχει επισημανθεί από πολλές πλευρές, ομολογήθηκε από τους ίδιους τους υπεύθυνους της άσκησης αυτής της παράνομης πράξης, τους εκπροσώπους δηλαδή των μεγάλων εταιρειών και των πολυεθνικών, οι οποίοι συνδράμουν μεταξύ τους στην πραγματοποίηση αυτής της απάτης εις βάρος του ελληνικού δημοσίου και του ελληνικού λαού!

Εκείνο που είναι περίεργο είναι ότι ενώ το νομοσχέδιο προβλέπει κάτι που για πρώτη φορά θα εφαρμοστεί, ένα τιμολόγιο να συνοδεύει από την πρώτη φάση μέχρι την κατανάλωση το προϊόν, τα πετρελαιοειδή, ώστε η διακίνηση να μην μπορεί ενδιαμέσως να παραποιηθεί, άρα οι ποσότητες είναι ελεγχόμενες, αυτό να μην το χαιρετίζουν όλες οι πτέρυγες της Βουλής, αλλά να λένε ότι θα κριθεί στην πράξη, αν αυτό είναι σωστό ή όχι.

Δεν καταλαβαίνω τους εκπροσώπους των συμφερόντων αυτών, οι οποίοι με θράσος, ακόμη και στην Επιτροπή της Βουλής, έλεγαν «εμείς αυτό το μέτρο το θεωρούμε αναποτελεσματικό, λάθος, δεν έχει καμία σημασία». Κι όμως αυτό είναι ένα κλειδί, το οποίο ακριβώς εφαρμοζόμενο θα αποδείξει ότι αν και μόνο η διακίνηση γίνεται με διαφάνεια, τότε θα έχουμε σιγουριά για το ποιος προωθεί στην αγορά καύσιμα και από πού.

Επίσης, η αύξηση του ελάχιστου κεφαλαίου που προβλέπει το νομοσχέδιο είναι πάρα πολύ σημαντική, διότι δεν μπορούσε κανείς να παίρνει άδεια εμπορίας πετρελαιοειδών με τριάντα εκατομμύρια δραχμές. Είναι αφέλεια κανείς να πιστεύει ότι αυτός είναι σοβαρός, ότι είναι πράγματι επιχειρηματίας. Όταν στην Ελλάδα υπάρχουν είκοσι πέντε εταιρείες, αφαιρώ τις πολυεθνικές, είναι αρκετές ελληνικών συμφερόντων, δεν μπορεί να υπάρχει εταιρεία που δεν έχει πουθενά αποθηκευτικούς χώρους και να εμφανίζεται τελικά στην αγορά και να θέλει να παραμείνει στην αγορά με άδεια εμπορίας, χωρίς να διαθέτει τα ελάχιστα, τις βασικές προϋποθέσεις. Δεν μπορούμε να δείχνουμε κατανόηση σε όλους αυτούς. Δεν δείχνουμε καμία κατανόηση σ' αυτούς που δηλώνουν στην ουσία ότι ασκούν παραεμπόριο και όχι εμπόριο. Πολύ σωστά, λοιπόν, η Κυβέρνηση νομοθετεί.

Επίσης, πρέπει να πω ότι προβλέπεται μια ρυθμιστική αρχή στο ζήτημα των κρίσεων εφοδιασμού σε υγρά καύσιμα, στην οποία η Κυβέρνηση είπε να μπουν και οι εργαζόμενοι. Όταν αυτό έγινε δεκτό, ούτε για το συγκεκριμένο αυτό άρθρο εκφράστηκε η θετική γνώμη της Αντιπολίτευσης. Εγώ δεν καταλαβαίνω, όταν συνδιαμορφώνεται μία διατύπωση, όταν γίνονται δεκτά τα συγκεκριμένα μέτρα, οι συγκεκριμένες διατυπώσεις τις οποίες προτείνουν, γιατί να μη λένε ότι το ψηφίζουν όλες οι

πλευρές. Όχι αοριστολογώντας να καταδικάζετε το νομοσχέδιο στα πλαίσια της ικανοποίησης των λαθρεμπόρων ή των πολυεθνικών. Γιατί οι δύο αυτές πλευρές είναι που έχουν δημιουργήσει τις εντάσεις.

Εγώ τα δημοσιεύματα στον Τύπο, τα οποία κατέκριναν το νομοσχέδιο, τα χαιρετίζω σαν αντίδραση του μεγάλου αυτού κεφαλαίου που προέρχεται από το βρόμικο χρήμα, το οποίο βρίσκει το μπελά του, αντιμετωπίζει πρόβλημα από την εφαρμογή των διατάξεων του νομοσχεδίου.

Επίσης, χαιρετίζω την αυτονομία την οποία επιδεικνύει η Κυβέρνηση στη διατύπωση των άρθρων που σε καμιά περίπτωση δεν ξεφεύγει από τη βασική αρχή εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος. Γιατί εδώ ακριβώς υπάρχουν πτυχές οι οποίες έχουν να κάνουν και με τις ποινικές κυρώσεις και με τις διοικητικές κυρώσεις, οι οποίες είναι σαφέστατες. Όταν δημιουργείται η περιουσία στην πράξη, όλες οι εγκαταστάσεις, τα μέσα διακίνησης, τα διυλιστήρια, τα πάντα, οποιοδήποτε προχωρά στη λαθρεμπορία και παραβαίνει τους νόμους, δεν μας το κατάκριναν ανοιχτά, αλλά αυτό είναι που τους πονάει περισσότερο. Είναι όμως η εφαρμογή των ποινικών κυρώσεων. Και βέβαια οι διοικητικές κυρώσεις είναι σαφείς.

Θέλω να πω για το αν το νομοσχέδιο μπαίνει στην αγορά να την ελέγξει με όρους απελευθέρωσης, για όσους κόπτονται για την απελευθέρωση. Γιατί η έννοια της απελευθέρωσης της αγοράς, με την έννοια ότι ο ισχυρότερος ισχυροποιείται περισσότερο και ο αδύναμος αποδυναμώνεται, σαφώς δεν είναι μια ισόρροπη εξέλιξη της αγοράς, αλλά αυτό έχουν να επιδείξουν παντού οι πολυεθνικές, οι οποίες δρουν και οι οποίες και στη χώρα μας ακριβώς αυτό το συμφέρον θέλουν να εξυπηρετήσουν.

Άρα όταν –και τελειώνω μ' αυτό– οι μηχανισμοί ελέγχου και εποπτείας δεν είναι του ενός Υπουργείου, οι συγκεκριμένοι με τα εκατό ευρώ –δεν ξέρω από ποιες πηγές ο συνάδελφος ήξερε και τα στοιχεία για το πόσα παίρνουν οι διαβρωμένοι ελεγκτές– αλλά είναι ταυτόχρονα και από τα άλλα Υπουργεία, από το Υπουργείο Μεταφορών και το Υπουργείο Εθνικής Οικονομίας και όλοι μαζί από κοινού με τους υπαλλήλους του Υπουργείου Ανάπτυξης, εναλλασσόμενοι και όχι σταθεροί, πηγαίνουν ως κλιμάκιο για να κάνουν τους ελέγχους, σαφώς δεν είναι δυνατόν να στηθεί ένα δίκτυο προστασίας της παρανομίας.

Δεν μπορεί να «στηθεί» εξ αντικειμένου με τόσο πλατιά και εναλλασσόμενη σύνθεση. Ούτε και οι ίδιοι δεν θα ξέρουν που θα πάνε, για να κάνουν ελέγχους, όταν η κεντρική διοίκηση τους αποστέλλει δια κληρώσεως κλπ..

Είμαστε μπροστά σ' ένα νομοσχέδιο, που πρακτικά τις αρχές, για τις οποίες έχει διατυπωθεί, τις υπερασπίζεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Τζαμτζής έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Τζαμτζή.

ΙΩΡΔΑΝΗΣ ΤΖΑΜΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, στην αγορά των καυσίμων υπάρχουν μεγάλα και αλληλοσυγκρούμενα συμφέροντα. Είναι οι εισαγωγείς, τα διυλιστήρια, οι εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, οι μεταπωλητές, οι παραγγελιοδόχοι και φυσικά τα πρατήρια της λιανικής πώλησης. Όλοι διεκδικούν ένα κομμάτι από τη μεγάλη πίτα των 2,5 περίπου τρισεκατομμυρίων δραχμών, που είναι ο τζίρος στην αγορά των πετρελαιοειδών.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, διότι τα θέματα, στα οποία αναφέρεται, είναι πολύ σοβαρά. Δυστυχώς, όμως, δεν δίνει λύση σ' αυτά τα προβλήματα.

Το νομοσχέδιο θα έπρεπε να απελευθερώνει πλήρως την αγορά των πετρελαιοειδών. Αυτό σήμερα δεν γίνεται. Είναι εμφανής η εύνοια προς τις μεγάλες εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών σε βάρος των μικρών εταιρειών, που είναι κυρίως ελληνικές εταιρείες, έχουν ένα σημαντικό μερίδιο στην αγορά και συνήθως χαμηλότερες τιμές.

Κύριε Υπουργέ, ευνοείτε με το νομοσχέδιο τις μεγάλες εταιρείες. Πρώτα απ' όλα τις ευνοείτε με την αύξηση των απαιτούμενων εταιρικών κεφαλαίων για την έκδοση αδείας εμπορίας.

Δεύτερον, ζητάτε αύξηση της χωρητικότητας των αποθηκευτικών χώρων ανεξάρτητα από τον κύκλο των εργασιών των εταιρειών.

Τρίτον, ζητάτε να υπάρχουν αποθέματα ίσα με τα 5/365 των ετησίων πωλήσεων, κάτι που επιβαρύνει ουσιαστικά τα λειτουργικά έξοδα των μικρών εταιριών.

Τέταρτον, ζητάτε η διακίνηση του 30% των πωλήσεων να γίνεται μέσω των αποθηκευτικών χώρων, που επιβαρύνουν και πάλι τις μικρές εταιρίες.

Σε όλες αυτές τις ρυθμίσεις, που έχετε μέσα στο νομοσχέδιο, η Ένωση Ελληνικών Εταιριών Εμπορίας Πετρελαίων αντιτίθεται και το γνωρίζετε.

Ας δούμε όμως ποιο είναι σήμερα το ζητούμενο από τον πολίτη. Το ζητούμενο σήμερα είναι τα πετρελαιοειδή να έχουν φθηνή τιμή και να είναι ανόθευτα. Σήμερα οι τιμές των πετρελαιοειδών έχουν τεράστιες αποκλίσεις από πρατήριο σε πρατήριο. Συνήθως οι μεγάλες εταιρίες, τα γνωστά ονόματα πωλούν ουσιαστικά το όνομά τους και έχουν υψηλότερες τιμές. Αυτό δεν σημαίνει ότι έχουν ταυτόχρονα και το καθαρότερο πετρέλαιο και ότι δεν υπάρχει νοθεία.

Σύμφωνα με τα όσα ελέγχθηκαν μέσα στην επιτροπή από τους εκπροσώπους των φορέων πολλά πρατήρια πωλούν νοθευμένο πετρέλαιο. Βάζει το νομοσχέδιο φρένο σε αυτήν την κατάσταση; Λειτουργούν ουσιαστικά οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του Υπουργείου; Γνωρίζουμε πολύ καλά ότι πάρα πολλές ζημιές σε αυτοκίνητα, σε οχήματα, οφείλονται στη νοθεία του πετρελαίου. Φυσικά από πλευράς του Υπουργείου μέχρι σήμερα δεν υπάρχει η δυνατότητα να υπάρξει ουσιαστικός έλεγχος και να σταματήσει αυτό το φαινόμενο.

Η μη πλήρης απελευθέρωση της αγοράς είναι σίγουρο ότι δημιουργεί στρεβλώσεις στην αγορά. Θα έχουμε ακόμα μεγαλύτερες τιμές, διότι λιγότερες εταιρίες θα ρυθμίζουν την αγορά των πετρελαιοειδών και φυσικά θα συνεχίσουμε να έχουμε νοθεία στα πετρέλαια, διότι δεν αλλάζει ουσιαστικά τίποτα σχετικά με τους ελεγκτικούς μηχανισμούς κατά τη διάθεση των πετρελαιοειδών.

Με το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νοθεύεται ο ανταγωνισμός. Οι πρατηριούχοι αποκλείονται. Δεν έχουν το δικαίωμα της ελεύθερης πρόσβασης στα διυλιστήρια και θα πρέπει να δημιουργήσουν υποχρεωτικά συνεταιρισμό ή κοινοπραξία επτά τουλάχιστον πρατηρίων. Ήδη ο εισαγγελέας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου σας έκανε συστάσεις στο ότι έτσι περιορίζεται η ανταγωνιστικότητα. Γιατί ένα πρατήριο με ένα κανονικό βυτιοφόρο να μην έχει την δυνατότητα της πρόσβασης στα διυλιστήρια. Θα καταλαβαίναμε μία περίπτωση όπου ένα βυτιοφόρο θα ήταν μικρό και δεν θα μπορούσε να προμηθευθεί το πετρέλαιο από τα διυλιστήρια. Όταν, όμως, έχει την δυνατότητα ένα πρατήριο να διαθέτει ένα βυτιοφόρο, γιατί να μην έχει τη δυνατότητα να μπορεί να προμηθευθεί απευθείας από τα διυλιστήρια; Φυσικά εσάς δεν σας ενδιαφέρει αυτό. Ουσιαστικά θέλετε να στηρίζετε τις μεγάλες εταιρίες. Υποχρεώνετε τους πρατηριούχους να προμηθεύονται από τις μεγάλες εταιρίες, οι οποίες ταυτόχρονα έχουν και δικά τους πρατήρια και είναι ανταγωνίστριες. Και ειλικρινά σας ερωτώ γιατί να μην επιδιώξουν οι μεγάλες εταιρίες αυτούς τους μικρούς ανταγωνιστές τους να τους κλείσουν αύριο; Μήπως θα τους λυπηθούν; Πιστεύετε ότι υπάρχει τέτοια περίπτωση;

Από την άλλη πλευρά, έχουμε το φαινόμενο της λαθρεμπορίας των πετρελαιοειδών. Πέρα από τη νοθεία, οι ελεγκτικοί μηχανισμοί του κράτους και του Υπουργείου Ανάπτυξης είναι ανεπαρκείς και έχουν αποδειχθεί ανίκανοι να πατάξουν τη λαθρεμπορία στα καύσιμα. Δεν μπορείτε να ελέγξετε τη νοθεία των καυσίμων ούτε φυσικά το λαθρεμπόριο των πετρελαιοειδών. Διότι για να ελέγξετε το λαθρεμπόριο των καυσίμων απαιτούνται πρώτα απ' όλα πολιτική βούληση και αδιάφθοροι ελεγκτικοί μηχανισμοί. Εσείς μέχρι σήμερα έχει αποδειχθεί ότι δεν διαθέτετε ούτε την πολιτική βούληση ούτε βεβαίως τους ελεγκτικούς μηχανισμούς. Διότι, τι να σκεφθεί κανείς, όταν γνωρίζουμε πολύ καλά ότι ιδιαίτερα στο θέμα της λαθρεμπορίας οι μεγαλοκαρχαρίες έχουν καταδικαστεί από την ελληνική δικαιοσύνη και φυσικά δεν έχουν εκτίσει καμία απολύτως ποινή. Οι σκληρές ποινές που ορίζονται στο νομοσχέδιο, πρέπει να επιβάλλονται και να εκτίονται. Σήμερα έχουμε λαθρεμπόριο και φυσικά το κράτος χάνει τεράστια ποσά εξαιτίας της φοροδια-

φυγής.

Επιπλέον, κύριε Υπουργέ, πάγια τακτική των Υπουργών του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι να μεταφέρουν την εξουσία ουσιαστικά μέσα από τη Βουλή στο πρόσωπό τους. Τριάντα οκτώ υπουργικές και διυπουργικές αποφάσεις χρειάζονται για να ενεργοποιηθεί το σχέδιο νόμου. Η ρύθμιση όλων αυτών των θεμάτων ουσιαστικά περνά στον Υπουργό Ανάπτυξης, ο οποίος θα αποφασίσει για όλα αυτά τα θέματα. Κύριε Υπουργέ, το νομοσχέδιο αυτό δεν απελευθερώνει ουσιαστικά την αγορά των καυσίμων. Στρεβλώνει τον ανταγωνισμό και φυσικά στηρίζει τις μεγάλες εταιρίες και στραγγαλίζει τους μικρούς επαγγελματίες πρατηριούχους. Το νομοσχέδιό σας χαρακτηρίζεται από έναν πολιτικό νεποτισμό και στις περιπτώσεις των εταιριών, αλλά και στην περίπτωση του καζίνο που έρχεται ως τροπολογία. Γι' αυτό το λόγο καταψηφίζω το νομοσχέδιο αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο κ. Σπύρου έχει το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, μετά από πέντε άτολμες προσπάθειες και μετά από είκοσι σχεδόν χρόνια παραμονής στην εξουσία του κυβερνώντος κόμματος, ο σημερινός Υπουργός Ανάπτυξης κάνει μία φιλότιμη προσπάθεια να εξυγιάνει το χώρο των πετρελαιοειδών, μετά, όμως, από την καταδίκη της χώρας μας για τον τρόπο τήρησης των αποθεμάτων ασφάλειας.

Το ύψος του προστίμου και ο τρόπος πληρωμής δεν αναφέρθηκαν στη Διарκή Επιτροπή και ελπίζουμε να ακούσουμε σήμερα γι' αυτά, αφού τα πρόστιμα που μπαίνουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση κάθε φορά τα πληρώνει ο ελληνικός λαός και δεν είναι ασφαλώς η πρώτη φορά που γίνεται αυτό.

Για την Κυβέρνηση, στόχος του νομοσχεδίου είναι η προστασία του καταναλωτή. (Αλήθεια, τι τραβάει αυτός ο καταναλωτής), που πληρώνει κάθε φορά τις αδεξιότητες, τις ανικανότητες και τους πειραματισμούς των διαχειριστών της εξουσίας, είτε αυτοί αφορούν την παραγωγή είτε στον τομέα της παιδείας είτε τον τομέα της υγείας είτε τις κακοτεχνίες και τις προχειρότητες στην κατασκευή των έργων είτε αυτές αφορούν τον Κηφισό, κύριε Υπουργέ είτε την εθνική οδό είτε μία σωρεία άλλων έργων, που ταλαιπωρούν τους πολίτες και που πολλές φορές θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους.

Δεύτερος στόχος του νομοσχεδίου είναι να γίνει διάφανης και ανταγωνιστική η αγορά διακίνησης και διάθεσης των υγρών καυσίμων.

Τρίτος στόχος είναι να γίνει εναρμόνιση με το Κοινοτικό Δίκαιο σε ό,τι αφορά τα αποθέματα ασφάλειας.

Τέταρτος στόχος είναι να παταχθούν η νοθεία, η λαθρεμπορία και το παραεμπόριο, που έχουν πάρει ανεξέλεγκτες διαστάσεις. Αυτό είναι ένα βασικό θέμα ανησυχίας για τον κύριο Υπουργό, αλλά είναι και δική μας ανησυχία και όλους τους Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ό,τι αφορά τους στόχους του νομοσχεδίου και κυρίως στο επίπεδο της διαμόρφωσης της κοινοτικής συμπεριφοράς και συνειδησης για ενεργειακή ασφάλεια και χρήση καθαρότερων καυσίμων και για ομαλοποίηση των μεγάλων διαφορών που παρουσιάζουν τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το νομοσχέδιο κινείται στη σωστή κατεύθυνση.

Βέβαια η διεθνής σύσκεψη στο Γιοχάνεσμπουργκ ήλθε να απογοητεύσει τους λαούς της Ευρώπης, αφού η επιβάρυνση του περιβάλλοντος, που δημιουργούν η καύση των πετρελαιοειδών και του άνθρακα, θα συνεχιστεί, με όλες τις αρνητικές επιπτώσεις για το μέλλον του πλανήτη.

Έτσι η ενεργειακή εξάρτηση από την παραγωγή πετρελαίου δυστυχώς θα συνεχιστεί, ιδιαίτερα για την Ευρώπη, όπου το 70% των ενεργειακών της αναγκών καλύπτεται από εισαγωγές. Αυτό θα συνεχιστεί για τα επόμενα είκοσι-τριάντα χρόνια, τόσο όσον αφορά στα πετρελαιοειδή από τις χώρες της Μέσης Ανατολής όσο και με την αγορά φυσικού αερίου από τη Ρωσία.

Οι συνέπειες αυτής της εξάρτησης είναι ασφαλώς μεγάλες, τόσο όσον αφορά στην οικονομική ανάπτυξη, αλλά και για την πολιτική εξάρτηση της Ευρώπης από άλλες χώρες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόνισα ότι το νομοσχέδιο από πλευράς στόχων κινείται σε σωστή κατεύθυνση. Τίποτα, όμως, δεν πείθει ότι αυτοί οι στόχοι θα επιτευχθούν. Μέχρι σήμερα δεν επιτεύχθηκαν, μολοντί δεν έλειπε το απαραίτητο νομικό πλαίσιο. Απλώς έλειπε η πολιτική βούληση, κύριε Υπουργέ. Αφήσατε ανεξέλεγκτη την αγορά καυσίμων και δεν μπορέσατε να κόψετε τον ομφάλιο λώρο και τα συγκοινωνούντα δοχεία της παραεμπορίας, της νοθείας και της λαθρεμπορίας.

Το λέω αυτό γιατί κυβερνάτε εδώ και είκοσι χρόνια. Ελέχθη από επίσημα χείλη, από εκπροσώπους της εμπορίας πετρελαιοειδών, ότι η απώλεια του δημοσίου από την παράνομη διακίνηση των πετρελαιοειδών ξεπερνάει τα πεντακόσια δισεκατομμύρια και η νοθεία στα καύσιμα φθάνει στο 49% των πρατηρίων διάθεσης των καυσίμων. Αυτό είναι ένα τραγικό ποσοστό, που τρομάζει και ανησυχεί τον ελληνικό λαό.

Ακόμη, τονίστηκε ότι δεν γίνεται λαθρεμπορία καυσίμων χωρίς τη συμμετοχή των κρατικών λειτουργιών, επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά την έκταση της διαφθοράς και σ' αυτόν τον τομέα.

Αλήθεια, κύριε Υπουργέ, ποιος ευθύνεται γι' αυτό; Μήπως η αλλαγή Υπουργού σε κάθε Υπουργείο απαλλάσσει τον προηγούμενο Υπουργό από την όποια ευθύνη;

Τα είκοσι τελευταία χρόνια εσείς κυβερνάτε. Να, λοιπόν, η διαφθορά της εξουσίας, να η καθεστωτική νοοτροπία, να τα στεγανά και οι πελατειακές σχέσεις που αντανακλούν σε όλο τον πολιτικό κόσμο, ο οποίος έχει απαξιωθεί στα μάτια των πολιτών, οι οποίοι μόλις χθες έκαναν μποϊκοτάζ για τις αυξήσεις των τιμών, με τη συμπαράσταση της ίδιας της Κυβέρνησης και του Γενικού Γραμματέα του ΠΑΣΟΚ. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν ανέλαβε την ευθύνη της για τις τιμές που διαμορφώνονται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης):

Εσείς είσθε υπέρ ή εναντίον...

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Κύριε Υπουργέ, εσείς κυβερνάτε και πρέπει να γνωρίζετε αυτά τα θέματα.

Ασφαλώς υπάρχει μία αντίδραση κι εγώ εκφράζω αυτήν την αγανάκτηση των πολιτών μπροστά σ' αυτό το χάλι. Τις τιμές τις διαμορφώνετε εν πολλοίς και από τις ΔΕΚΟ, από την ανατίμηση των τιμών. Οι δικοί σας διορισμένοι δημιουργούν αυτά τα προβλήματα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης) :

Εσείς ποια θέση έχετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε σας παρακαλώ. Αν θέλετε να μιλήσετε, θα σας δώσω πέντε λεπτά.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΠΥΡΟΥ: Οι τιμές είναι ανεξέλεγκτες από την ασυδοσία, από την κερδοσκοπία και από τις ανατιμήσεις, κύριε Υπουργέ, γιατί τις διοικήσεις των ΔΕΚΟ εσείς τις διορίζετε.

Αυτοί είναι οι προβληματισμοί μου, αυτοί είναι οι φόβοι μου κάθε φορά που έρχεται ένα νομοσχέδιο, γιατί οι νόμοι υπάρχουν και το γνωρίζετε, αλλά δεν εφαρμόζονται και πρώτα απ' όλα δεν εφαρμόζονται απ' αυτούς που είναι ταγμένοι και να τους εφαρμόζουν και να τους υπηρετούν. Και βέβαια χρειάζεται η δημιουργία ενός νέου ελεγκτικού μηχανισμού. Αλλά έχει γίνει συνθήκη να χρειάζεται κάθε φορά ένας νέος ελεγκτικός μηχανισμός, ένα καινούριο σώμα ελεγκτών για να ελέγχει τους ελέγχοντες. Σε τέτοια έκταση έχει φθάσει η διαφθορά στη Δημόσια Διοίκηση. Γιατί ανταγωνισμός και σήμερα υπάρχει, από τη στιγμή που υπάρχουν επτά χιλιάδες πεντακόσια πρατήρια και πενήντα εταιρείες εμπορίας πετρελαιοειδών, θεμιτός και αθέμιτος. Γιατί υπάρχει ευθεία σχέση τιμής καυσίμων με την ποιότητα του καυσίμου. Και όπως πρέπει να βλέπουμε την τιμή προς τα πάνω, θα πρέπει να ελέγχουμε και την τιμή προς τα κάτω. Αφού είναι γνωστή η παράνομη διακίνηση καυσίμων υπάρχουν ανά την επικράτεια χιλιάδες παράνομες εγκαταστάσεις και δεξαμενές που διακινούν παράνομα καύσιμα. Αυτό το ακούτε αλήθεια για πρώτη φορά; Ή δεν το γνωρίζει η κυβέρνηση.

Θα μας δοθεί η δυνατότητα στη συζήτηση των άρθρων να επισημάνουμε τα προβλήματα που οι νέες ρυθμίσεις θα δημιουργήσουν αφού πολλές εταιρείες θα οδηγηθούν σε πτώχευση, πολλά πρατήρια θα κλείσουν και όσα μπορέσουν να λειτουργήσουν θα είναι εξαρτώμενα από τις μεγάλες εταιρείες.

Ακόμη δεν προβλέπει το νομοσχέδιο ιδιαίτερα στην περιφέρεια και τα νησιά τη δυσκολία που υπάρχει στην αύξηση των δεξαμενών όταν τα περιθώρια χώρων είναι περιορισμένα και η χρήση γης έχει μείνει μόνο στα χαρτιά για πολλές περιοχές της Ελλάδος όπως και στην Κέρκυρα. Υπάρχουν διαμαρτυρίες για τις δεξαμενές πετρογκάζ για τις εγκαταστάσεις πετρελαιοειδών αλλά δεν έχει γίνει χωροθέτηση, δεν υπάρχει χρήση γης σωστή για να εγκατασταθούν. Από την άλλη πλευρά δεν μπορούν να απομακρυνθούν, γιατί θα δημιουργηθούν τεράστια προβλήματα από την έλλειψη των καυσίμων. Το νομοσχέδιο πάσχει στην ανάγκη να εκδοθούν τριάντα οκτώ υπουργικές αποφάσεις για σοβαρά θέματα που καταστρατηγούν την εφαρμογή του ίδιου του νόμου. Ακόμη απαιτεί μεγάλη αύξηση κεφαλαίου για τις ανώνυμες εταιρείες, έτσι δημιουργεί συνθήκες που οδηγούν σε ολιγοπωλιακή κατάσταση εξωθώντας τους μικρούς σε αποχώρηση μέσα από τους νέους όρους αδειοδότησης και την αυθαίρετη εν πολλοίς αύξηση των αποθηκευτικών χώρων αδιακρίτως. Και δεν πρέπει, κύριε Υπουργέ, να χρησιμοποιηθεί άλλη μια φορά η νησιωτική Ελλάδα για την πλασματική απόκτηση πανελλαδικής άδειας ούτε οι ακριτικές περιοχές. Θα μπορούσαν οι επιδοτήσεις στην περιφέρεια να δίδονται στις ποσότητες που διακινούνται μέσα από τις ίδιες δεξαμενές που υπάρχουν στους αποθηκευτικούς χώρους και στις αγορές των νησιών. Υπάρχουν μεγάλα νησιά και το γνωρίζετε που έχουν μεγάλη εθνική σημασία που στερούνται αποθηκευτικών χώρων καυσίμων και σήμερα ακόμη.

Κλείνω λέγοντας ότι το νομοσχέδιο έχει και θετικές ρυθμίσεις, όμως χάνονται στη σκοπιμότητα που υπηρετεί να μείνουν λίγοι και δυνατόι, αφού απαιτούνται επενδύσεις εκατομμυρίων ή και δισεκατομμυρίων που θα αποκλείσει τους μικρούς που επηρεάζουν θετικά τις τιμές προς τα κάτω, ενώ η σημερινή επάρκεια των αποθηκευτικών χώρων ελάχιστα θα αυξηθεί με τις νέες ρυθμίσεις. Μιλάμε για μερικές χιλιάδες κυβικά παραπάνω που όμως θα εξωθήσει κάποιους να φύγουν από την αγορά. Τόνισα και πάλι ότι το νομοσχέδιο είναι καλό σε προθέσεις, κακό όμως στις λεπτομέρειές του και άδικο για τους μικρούς. Εισάγεται από μια Κυβέρνηση –και εκεί είναι οι προβληματισμοί– μειωμένων προσδοκιών και μειωμένης ευθύνης για όλα όσα ακούμε, για όλα όσα βλέπουμε διαβάζουμε και βιώνουμε γύρω μας. Ξέρω ότι στενοχώρησα λίγο τον κύριο Υφυπουργό συμπατριώτη επτανήσιο αλλά πιστεύω, ότι τα προβλήματα και τα παράπονα τα αντιμετωπίζετε και σεις στα Επτάνησα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Τα βρίσκετε εσείς οι επτανήσιοι μεταξύ σας.

Ο κ. Φλωρίνης έχει το λόγο εκ Χαλκιδικής. Έχουμε γεωγραφική διασπορά ομιλών και ακολουθεί ο κ. Μάνος από την Αττική.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, άφωνοι μείναμε όλοι οι Βουλευτές, μέλη της Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου ακούγοντας τους φορείς του κλάδου των πετρελαιοειδών να μιλάνε για νοθεία, λαθρεμπόριο, πειρατεία και πολλά άλλα. Κάποιος είπε, «Ανεξέλεγκτες διαστάσεις προσλαμβάνει στη χώρα μας η νοθεία και το λαθρεμπόριο στα καύσιμα».

Το λαθρεμπόριο, η νοθεία και η πειρατεία πνίγουν την αγορά καυσίμων. Μέγα πρόβλημα το παρεμπόριο σε όλες τις μορφές, ελλείψει πολιτικής βούλησης.

Ένας άλλος είπε: «Πέρα των δισεκατομμυρίων που χάνει το κράτος από τους φόρους και την πειρατεία, δισεκατομμύρια καλούνται να πληρώσουν και οι ιδιοκτήτες αυτοκινήτων στα πρατήρια. Νοθεύουν τα καύσιμα με νερό και καταστρέφονται οι κινητήρες. Το φαινόμενο αυτό δεν παρατηρείται σε μεμονωμένα πρατήρια, αλλά σε όλη τη χώρα.»

Κάποιος άλλος είπε: «Νόμοι και μάλιστα αυστηροί υπάρχουν, αρκεί να εφαρμοστούν. Υπάρχει εκτεταμένη νοθεία σε όλα τα πρατήρια της χώρας. Το 49% των πρατηρίων της χώρας διακινεί νοθευμένα καύσιμα σύμφωνα με στοιχεία που έδωσε έρευνα του ΕΜΠ.»

Ένας άλλος είπε: Η παρεμπορία δεν γίνεται στον Άρη. Γίνεται εδώ με βυτία και τελωνειακούς. Και κάποιος άλλος είπε ότι υπάρχει ευθύνη όλων απέναντι στο νοσηρό αυτό φαινόμενο με

το οποίο χωρίς τη συμμετοχή επίορκων κρατικών υπαλλήλων δεν γίνεται.

Ο εκπρόσωπος δε των εργαζομένων στα διυλιστήρια, απέδωσε το φαινόμενο στο χρηματισμό των ελεγκτικών οργάνων. Είπε: «Μη παριστάνουμε την Οσία Μαρία. Φέρτε μου έστω μια καταδικαστική απόφαση για παράνομη εμπορία καυσίμων. Και προσέθεσε ότι πάνω από ένα τρισεκατομμύριο το χρόνο είναι τα διαφυγόντα κέρδη από τα έσοδα και τους φόρους».

Ο κλάδος έχει περάσει στα χέρια γκάνγκστερς. Ακόμα και γαλατάδικα διακινούν παράνομα καύσιμα κατέθεσε η εκπρόσωπος της Ένωσης Ελληνικών Εταιρειών Πετρελαιοειδών.

Αυτό που περιμένουμε, κύριε Υφυπουργέ, είπε ο πρόεδρος του Συνδέσμου Εταιρειών Εμπορίας Πετρελαιοειδών, είναι τι θα κάνει το κράτος για να πατάξει τη νοθεία, το παρεμπόριο και όλα τα άλλα. Και το κράτος τι έκανε; Μας έφερε ένα σχέδιο νόμου, το έκτο μέσα στα δύο τελευταία χρόνια. Ένα έφερε το 2000, τρία έφερε το 2001 και ένα το Φεβρουάριο του 2002. Το έκτο, λοιπόν, αυτό νομοσχέδιο μέσα στα δύο χρόνια για το ίδιο αντικείμενο φέρνει σήμερα. Ρεκór για το Βιβλίο Γκίνες.

Μας φέρνει, λοιπόν, η Κυβέρνηση ένα νομοσχέδιο με το οποίο, όπως λέει, στοχεύει και πάλι στη ρύθμιση θεμάτων πετρελαιοειδών πολιτικής της χώρας και κυρίως κάθε δραστηριότητας που έχει σχέση με τη διύλιση εμπορία, μεταφορά και αποθήκευση των πετρελαιοειδών.

Κύριοι συνάδελφοι, η αγορά των καυσίμων είναι γεγονός ότι χαρακτηρίζεται από αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα εισαγωγής. Διυλιστήρια, μεγάλες και μικρές επιχειρήσεις ξένες και ελληνικές, μεταπωλητές, παραγγελιοδόχοι, πρατήρια και γαλατάδικα, ακούσαμε, αλληλοσπαράζονται για το μούρασμα της πίτας των δύομισι περίπου τρισεκατομμυρίων.

Με το νομοσχέδιο υποτίθεται ότι η Κυβέρνηση πρέπει να απελευθερώσει την αγορά σύμφωνα βέβαια και με τις επιταγές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντ' αυτού όμως κατά τη γνώμη μου, το σχέδιο νόμου χαρακτηρίζεται από μια τάση ευνουίας των μεγάλων εταιρειών εις βάρος των μικρών. Έτσι επιχειρείται η αναδιανομή της πίτας προς όφελος των μεγάλων.

Εμείς η Νέα Δημοκρατία, πιστεύουμε ότι η αναμόρφωση του νομοθετικού πλαισίου πρέπει να διέπεται από τις εξής αρχές και να θέτει τους ακόλουθους στόχους:

Πρώτον. Τον ασφαλή και απρόσκοπτο εφοδιασμό της χώρας σε καύσιμα. Δεύτερον την απελευθέρωση της αγοράς, τρίτον την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς, τέταρτον το σεβασμό των υφισταμένων επενδύσεων, πέμπτον την πάταξη της νοθείας και της λαθρεμπορίας έκτον την προστασία του περιβάλλοντος, και έβδομον οπωσδήποτε την εξασφάλιση των απαιτούμενων καυσίμων για ώρα ανάγκης.

Και πάνω από όλα να υπάρχουν καθαροί ελεγκτικοί μηχανισμοί οι οποίοι θα εξασφαλίζουν την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς.

Για να γίνουν όμως όλα αυτά κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απαιτείται πολιτική βούληση και φαίνεται ότι η Κυβέρνηση, κύριε Υφυπουργέ, δεν διαθέτει αυτήν την πολιτική βούληση ή τουλάχιστον δεν θέλει να κάνει αυτό που πρέπει να κάνει.

Εμείς είμαστε υποχρεωμένοι οπωσδήποτε γι αυτούς τους λόγους να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο, επιφυλασσόμενοι να πούμε πολύ περισσότερα στη συζήτηση των άρθρων και κυρίως θα μιλήσουμε εκεί και για το καζίνο που αφορά και το Νομό της Χαλκιδικής.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Μάνος έχει το λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπαν και πολλοί προλαλήσαντες, το νομοσχέδιο είναι σημαντικό διότι η υπόθεση των καυσίμων είναι σημαντική. Από τα καύσιμα εξαρτάται σε αρκετά σημαντικό σημείο η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, τα καύσιμα επηρεάζουν τη ζωή μας.

Ορισμένα πράγματα που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας. Από τη μια, όπως είπα τα καύσιμα επηρεάζουν πάρα πολύ την όλη οικονομία. Επιπλέον το κράτος έχει επιλέξει να φορολογεί σε πολύ μεγάλο βαθμό τα καύσιμα και να περιμένει από τα καύσι-

μα σημαντικότερα έσοδα κάθε χρόνο. Δεν έχω τα ακριβή στοιχεία μπροστά μου, αλλά τα έσοδα από τη φορολογία των καυσίμων πρέπει να φτάνουν ή να ξεπερνούν τα 3,3 δισεκατομμύρια ευρώ, ένα και πλέον παλαιό τρισεκατομμύριο περίπου σε δραχμές.

Είναι, λοιπόν, πολύ σημαντικό, όταν συζητούμε για καύσιμα, να έχουμε υπόψη μας ότι όποια διαδικασία καθιερώνουμε οδηγεί ενδεχομένως σε επηρεασμό αυτών των πολύ μεγάλων εσόδων του δημοσίου. Αυτή είναι η μια πλευρά. Η άλλη είναι, όπως είπα, είναι το πόσο επηρεάζουν τα καύσιμα τις οικονομικές επιδόσεις διαφόρων ομάδων, τι επίπτωση έχουν στην ανταγωνιστικότητά τους. Αυτό θα σήμαινε ότι, σε ό,τι αφορά τη δική μας πλευρά, θα έπρεπε να επιδιώκουμε την όσο το δυνατόν ανταγωνιστικότερη λειτουργία της αγοράς που θα συμπιέζε το κόστος των καυσίμων έτσι ώστε όσοι χρησιμοποιούν καύσιμα να γίνονται ανταγωνιστικότεροι. Αλλά αυτό πρέπει να το ζυγίσουμε με την ικανότητα του κράτους να εισπράττει αυτά τα πολύ σημαντικά έσοδα τα οποία προσδοκά από τα καύσιμα.

Τώρα τι κάνει το νομοσχέδιο. Το νομοσχέδιο κατ' αρχάς εμφανίζεται ότι προσαρμόζει τη νομοθεσία στις απαιτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία διαπίστωσε ότι στην Ελλάδα δεν λειτουργεί όπως θα έπρεπε ο ανταγωνισμός. Και δεν λειτουργεί διότι έχει καθιερωθεί ένα σύστημα αποθεμάτων ασφαλείας που στην πραγματικότητα περιορίζει πάρα πολύ σημαντικά τον ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων. Και έρχεται τώρα το νομοσχέδιο και λέει ότι δήθεν ρυθμίζει το θέμα. Δεν είναι ακριβές κύριοι συνάδελφοι. Στην πραγματικότητα στην Ελλάδα έχουμε ένα ολιγοπωλιακό σύστημα, ένα καρτέλ διυλιστηρίων που προσδιορίζει ουσιαστικά τις τιμές.

Πώς θα είχαμε ανταγωνισμό; Κάτω από ποιες συνθήκες θα είχαμε ανταγωνισμό; Εάν μπορούσε να έρχεται εύκολα από το εξωτερικό έτοιμο προϊόν, δηλαδή εάν μπορούσαν οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις εμπορίας να εισάγουν απευθείας βενζίνη για παράδειγμα έτσι ώστε να μπορούν να πουν στο διυλιστήριο, ότι η τιμή η δική σου είναι υπερβολική και εις απάντησιν φέρνω βενζίνη από το εξωτερικό.

Το νομοσχέδιο τώρα τι έχει κάνει; Καταργεί την υποχρέωση των επιχειρήσεων εμπορίας να έχουν αποθέματα ασφαλείας, που μπορούν να είναι πλέον στα διυλιστήρια, αλλά στις εταιρείες που κάνουν εισαγωγή επιβάλλει αποθέματα ασφαλείας. Έτσι στην πραγματικότητα δεν δημιουργεί τις προϋποθέσεις ανταγωνισμού απέναντι στα διυλιστήρια.

Έχουμε, λοιπόν, τώρα ένα σχήμα όπου τα διυλιστήρια ρυθμίζουν μεταξύ τους τις τιμές, είναι καρτέλ -και θα ήλπιζα η Επιτροπή Ανταγωνισμού κάποτε να ασχοληθεί στα σοβαρά με αυτό το θέμα- και στη συνέχεια λέμε, οι εταιρείες εμπορίας αφού αγοράσουν το υπερτιμημένο πετρέλαιο από τα διυλιστήρια, ας κάνουν μεταξύ τους ανταγωνισμό. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο.

Στην πραγματικότητα, αν θέλαμε να έχουμε ανταγωνισμό, θα έπρεπε να μπορούν εύκολα να κάνουν εισαγωγή ετοιμών προϊόντων από το εξωτερικό. Μόνο τότε θα είχαμε ανταγωνισμό. Και τότε αυτό θα συμπιέζε τις τιμές των διυλιστηρίων. Αυτό δεν το κάνουν.

Όλα αυτά κρύβονται εντέχνως πίσω από τη δήθεν υποχρέωση για τα αποθέματα. Πρόκειται περί ανοησίας διότι τα αποθέματα ασφαλείας έπρεπε το ίδιο το κράτος να τα έχει και όχι οι εταιρείες. Δηλαδή το κράτος να αποφασίζει -και ανάλογα από τις περιστάσεις- τι αποθέματα χρειάζεται, να τα αποθηκεύει μόνο του, να τα έχει στην άμεση διάθεσή του. Τη δε επιβάρυνση εξαιτίας αυτών των αποθεμάτων να την ισομοιράζει στα καύσιμα όλων των επιχειρήσεων, στα καύσιμα που κυκλοφορούν. Να μην εμπλέκει, όμως, στην τήρηση αποθεμάτων ούτε τις εταιρείες εμπορίας ούτε τα διυλιστήρια ούτε τους εισαγωγείς ούτε οποιονδήποτε άλλο. Το κράτος που έχει πράγματι υποχρέωση να έχει αποθέματα ασφαλείας, να φροντίσει να επιρρίψει τη δαπάνη για την τήρησή τους στα καύσιμα τα ίδια.

Σημειώστε ότι αυτό στο σύνολο δεν θα είχε καμία επίπτωση. Αντί η δαπάνη να βαρύνει το διυλιστήριο που θα το βάζει στην τιμή, να βαρύνει το κράτος που θα βαρύνει το διυλιστήριο που θα το ξαναβάλει στην τιμή. Θα είναι ακριβώς το ίδιο. Είναι αδιάφορο από πλευράς κόστους. Ξεκαθαρίζει, όμως, τους κανόνες

του ανταγωνισμού και επιτρέπει να υπάρξει ανταγωνισμός απέναντι στα διυλιστήρια. Εκεί είναι το πρόβλημα. Αυτό, λοιπόν, δεν το κάνει το νομοσχέδιο.

Ένα δεύτερο θέμα το οποίο υπάρχει στο ζήτημα των τιμών είναι η πλήρης σύγχυση που υπάρχει γύρω από τα πετρέλαια θέρμανσης και τα πετρέλαια κίνησης. Θεωρείται ότι είναι πετρέλαια κίνησης από πλευράς φορολογικής μεταχείρισης, για παράδειγμα το πετρέλαιο που καίει ένα ξενοδοχείο στις κουζίνες του. Και μετά αναρωτιόμαστε γιατί δεν είμαστε ανταγωνιστικοί απέναντι στον άλλο ο οποίος χρησιμοποιεί στις κουζίνες του ή στα μαγειρεία του ένα πετρέλαιο που δεν φορολογείται. Στην Τουρκία για παράδειγμα. Έχουμε το ακριβότερο μαζούτ της Ευρώπης από πλευράς φορολογίας. Ούτε αυτό μας απασχολεί μολονότι βαρύνει την οικονομία. Ούτε αυτά τα ρυθμίζει το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η μία πλευρά.

Ξανάρχομαι τώρα στο ζήτημα των εσόδων του κράτους. Όλοι ομολογούν και γνωρίζουν ότι υπάρχει πολύ μεγάλο ζήτημα με τη λαθρεμπορία των καυσίμων που οφείλεται στις πολύ μεγάλες διαφορές στη φορολογία. Εκεί, στην υψηλή φορολογία, οφείλεται, αυτό είναι το κίνητρο. Έχω την εντύπωση ότι όλες οι ρυθμίσεις του σημερινού νομοσχεδίου θα εντείνουν το φαινόμενο της λαθρεμπορίας. Δεν θα το περιορίσουν. Θα το αυξήσουν. Και αυτό θα επηρεάσει αρνητικά τα έσοδα του δημοσίου. Δηλαδή από τη μία πλευρά το νομοσχέδιο ούτε αυξάνει τον ανταγωνισμό –ουσιαστικά δεν τον καθιερώνει, σας εξήγησα γιατί- και από την άλλη αυξάνει σημαντικά τις ευκαιρίες λαθρεμπορίας. Και όπου υπάρχουν τέτοιες ευκαιρίες και τέτοια μεγάλα κέρδη θα πραγματοποιηθεί η λαθρεμπορία.

Αυτό, λοιπόν, που θα ήθελα εγώ από την Κυβέρνηση είναι να ξανασκεφθεί όλο το σύστημα. Βρίσκω ότι είναι τελείως λάθος η προσέγγιση.

Καταψήφίζω, λοιπόν, το νομοσχέδιο στο σύνολό του.

Θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις για δύο τροπολογίες. Η μία έχει ενσωματωθεί και η άλλη κατετέθη προ ημερών.

Η πρώτη αφορά τα δίδακτρα των ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων. Θέλω για πολλοστή φορά στην Αίθουσα αυτή να δηλώσω την πλήρη αντίρρησή μου στην καθιέρωση τέτοιου πλαφόν στα δίδακτρα. Σας θυμίζω ότι η παιδεία προσφέρεται από το κράτος δωρεάν. Εάν κάποιος θέλει να πληρώσει, ας πληρώσει όσα ζητούν εκείνοι που προσφέρουν εναλλακτικές μορφές και ποιότητας παιδείας.

Διότι αυτό το οποίο καταφέρνει το κράτος με αυτό το οποίο κάνει είναι τελικώς να περιοριστεί σημαντικά ή να μην αυξηθεί όσο θα έπρεπε η ποιότητα της παρεχόμενης ιδιωτικής παιδείας.

Και έρχομαι τώρα στο θέμα της τροπολογίας για το Καζίνο Καρρά. Για μένα κύριοι συνάδελφοι, μου μοιάζει αυτό ένα είδος νομοθετικού τραμπουκισμού. Διότι στην πραγματικότητα προσπαθεί να επιλύσει το κράτος, η διοίκηση, διαφορές μεταξύ ιδιωτών.

Κύριοι συνάδελφοι, όταν υπάρχουν διαφορές, διότι επικαλείται διαφορές η εισηγητική έκθεση, όταν υπάρχουν διαφορές σε ένα ευνομούμενο κράτος, αυτές τις επιλύουν τα δικαστήρια, δεν τις επιλύει η διοίκηση με νόμους. Πού βρέθηκε αυτό το πράγμα; Αφήστε που στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν είμαι καν βέβαιος ότι υπάρχουν θεμιτές διαφορές για επίλυση.

Θέλω να σας θυμίσω για δύο λεπτά την ιστορία του Καρρά. Πρώτον η επένδυση έγινε από το μακαρίτη Γιάννη Καρρά το 1964 και την υπογραφή της εγκατάστασης, της επένδυσης την έκανε ο Ανδρέας Παπανδρέου τότε ως Υπουργός Αναπληρωτής Συντονισμού. Μεταγενέστερα το 1974 ή 1975 ο Καραμανλής υπεσχέθη στον Καρρά –διότι η επένδυση δεν πήγαινε καθόλου καλά, την εγκατάσταση του καζίνο μέσα στο χώρο αυτό. Μάρτυς της υποσχέσεως του Καραμανλή προς τον Καρρά είναι ο Μιχάλης Παπακωνσταντίνου ο οποίος ήταν παρών όταν έγινε αυτό.

Στη συνέχεια αφού δεν έγινε πάλι τίποτα για διαφόρους λόγους, κυρίως διότι εθίγοντο άλλα συμφέροντα...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όχι αυτό. Οι οργανώσεις, ο Κατσαούνης...

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Σύμφωνα.

Και στη συνέχεια το 1993 και μετά το 1994 ορίστηκε το συγ-

κρότημα Καρρά ως υποδοχέας μιας άδειας καζίνο με το νόμο και βάσει αυτού έγινε ο διαγωνισμός. Βάσει αυτού του διαγωνισμού επελέγη μια επιχείρηση η οποία εγκαταστάθηκε εκεί. Στη συνέχεια δεν πήγε καλά το ξενοδοχείο Καρρά και περιήλθε στα χέρια της Εθνικής Τράπεζας. Η Εθνική Τράπεζα όπως είχε δικαίωμα από το νόμο, επεδίωξε την αποβολή εκείνου που είχε την άδεια του καζίνο. Και στη συνέχεια με την κατάσταση αυτή χωρίς να έχει λυθεί, χωρίς να έχει λυθεί αυτή η διαφορά με την Εθνική να επιδιώκει την έξωση εκείνων που είχε την άδεια του καζίνο, πουλά τα ξενοδοχεία η τράπεζα σε κάποιον άλλο ο οποίος αγοράζει βεβαίως, ό,τι αγοράζει από την Εθνική Τράπεζα, γνωρίζοντας ότι μέσα στο χώρο αυτό είναι χωροθετημένο ένα καζίνο. Αυτό γνώριζε, μαζί με τη διαδικασία της αποβολής κ.ο.κ.

Εδώ, λοιπόν, έχουμε μια παραβίαση κατ' αρχήν όλων των κανόνων χρηστής διοίκησης, δηλαδή εξηπάτησαν αυτόν ο οποίος πήγε να αγοράσει τη μονάδα, ή πάντως συμβαίνει τώρα με την τροπολογία εκ μέρους του Υπουργού.

Σημειώστε ότι δεν ξέρω πού τελειώνουν τα όρια του Δήμου Σιθωνίας. Δεν αποκλείεται να φθάνουν έξω από τη Θεσσαλονίκη και συνεπώς να δημιουργούνται άλλοι κανόνες ανταγωνισμού για το καζίνο της Θεσσαλονίκης που προστατεύεται από το ν. 2687.

Ο νομοθετικός τραμπουκισμός συνίσταται στα παραπάνω και γι' αυτό λέω, ότι είναι βέβαιο ότι η ρύθμιση θα πέσει στα δικαστήρια. Νόμισε ο Υπουργός ότι, δεν βαριέσαι τώρα, θα δώσουμε τη ρύθμιση στο καζίνο και σε δυο, τρία χρόνια, έχει ο Θεός, θα δούμε τότε.

Αν υπήρχε, κύριοι συνάδελφοι, ένας κακοήθης που δεν γνωρίζει το ήθος του κυρίου Υπουργού, θα μπορούσε να νομίζει ότι χρηματίστηκε. Διότι δεν μπορεί να εξηγήσει κανείς πώς συμβαίνουν αυτά τα πράγματα. Είναι αδιανόητα αυτά που γίνονται. Και θα παρακαλούσα εσάς, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, να ζητήσετε από τον Υπουργό σας να αποσύρει αυτήν την τροπολογία και να αφήσει την υπόθεση να σέρνεται έστω, ώστε να λυθεί στα δικαστήρια, ή αλλιώς αλλά όχι με αυτόν τον τρόπο. Όποια και να είναι η ρύθμιση δεν μπορεί να γίνει εκ μέρους της διοίκησης.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Με τους εργαζόμενους...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Θα σας παρακαλέσω, κύριε συνάδελφε, εσάς του ΠΑΣΟΚ το λέω...

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΦΛΩΡΙΝΗΣ: Εγώ δεν είμαι του ΠΑΣΟΚ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Το ξέρω ποιος είστε.

Να ζητήσετε από τον Υπουργό σας να την αποσύρει. Είναι ντροπή για το Κοινοβούλιο μια τέτοια τροπολογία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Καλώς, κύριε Μάνο.

Ορίστε, κύριε Παυλόπουλε, έχετε το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί δύο ολόκληρα χρόνια οι Υπουργοί της Κυβέρνησης Σημίτη που πέρασαν από το Υπουργείο Ανάπτυξης επιχειρούσαν να διαμορφώσουν ένα νομοσχέδιο για το θέμα της αγοράς καυσίμων. Έξι σχέδια νόμου πέρασαν μέχρι σήμερα, το ένα εντελώς αντιφατικό σε σχέση με το άλλο.

Τίθεται, λοιπόν, ένα ερώτημα: Σε ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως είναι η αγορά των καυσίμων, δεν θα έπρεπε λογικά τα νομοσχέδια αυτά να κινούνται στη γραμμή του προγράμματος του κυβερνώντος κόμματος, το οποίο εξελέγη για να εφαρμόσει το πρόγραμμα αυτό;

Έκαμα τον κόπο, κύριοι συνάδελφοι, ιδίως του ΠΑΣΟΚ, να ρίξω μια ματιά στο αναλυτικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για τα θέματα αυτά. Πρώτον, δεν περιείχε τίποτα. Και δεύτερον, τίποτα από όσα λέγονται στο νομοσχέδιο αυτό δεν έχει οιαδήποτε σχέση με αυτά που απαγγελλόταν προεκλογικά το ΠΑΣΟΚ. Άρα είναι λύσεις της στιγμής. Άρα είναι ζητήματα τα οποία έρχονται τώρα, ύστερα από τόσες ζυμώσεις, τόσες αντιφάσεις και τόση οσμή αδιαφάνειας και διαπλοκής, την οποία θα εκθέσω στη συνέχεια.

Ύστερα από τα δεδομένα αυτά, μετά από δύο χρόνια και έξι σχέδια νόμων, μπορούσε να πει κανείς για το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου που δεν λέει απολύτως τίποτα, ότι ισχύει η ρήση:

«Ὡδινεν ὅρος και ἔτεκεν μυν». Με τη μόνη διαφορά, κύριε Υπουργέ, ότι ο μυσ εδώ είναι ολόκληρος αρουραίος αδιαφάνειας και διαπλοκής, η οποία πραγματικά ρίχνει βαριές σκιές σε εκείνους που συντάξαν και σε εκείνους που στηρίζουν αυτό το σχέδιο νόμου.

Και το λέω αυτό, γιατί θα υπάρξει και εδώ ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής, αλλά και επί των άρθρων και των τροπολογιών στη συνέχεια. Και καθένας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα θα αναλάβει τις ευθύνες του. Όχι μόνον η Κυβέρνηση και οι Υπουργοί της, αλλά και οι Βουλευτές της Συμπολίτευσης, οι οποίοι θα κληθούν να αναλάβουν τις ευθύνες εάν και κατά πόσο στηρίζουν τέτοιες διατάξεις.

Υποτίθεται ότι αυτό το σχέδιο νόμου θα έπρεπε στον τομέα των καυσίμων να καθιερώνει βασικές αρχές, οι οποίες σχετίζονται με την ελεύθερη αγορά, με τους κανόνες του ανταγωνισμού. Ας μην ξεχνάμε ότι το καύσιμο γενικά είναι ένας από τους κυριότερους όρους μέσα από τους οποίους διαμορφώνεται η ελεύθερη αγορά και η επιχειρηματικότητα. Γιατί όλες οι βιομηχανίες σχεδόν χρησιμοποιούν καύσιμα. Επομένως η τιμή του καυσίμου γενικά είναι όρος της ανταγωνιστικότητας, πέραν του ότι υπάρχει ένα τεράστιο θέμα αδιαφάνειας, αφού είναι γνωστό τι χρήμα διακινείται σε ό,τι αφορά και τη διύλιση και την εμπορία του καυσίμου.

Αρα το νομοσχέδιο αυτό έπρεπε να κατοχυρώνει τις βασικές αρχές της οικονομίας της αγοράς, του ελεύθερου ανταγωνισμού, της ενίσχυσης της επιχειρηματικότητας. Θα έπρεπε, δηλαδή, να λέει ότι όποιους όρους ελευθερίας και ανταγωνιστικότητας βρει πιο πρόσφορους, αυτούς θα καθιερώσει. Αυτήν την αρχή έπρεπε το νομοσχέδιο να τηρεί και να υπηρετεί.

Αντ' αυτού τι βλέπουμε στο νομοσχέδιο; Στην κυριολεξία στο νομοσχέδιο αυτό, πέραν της τροπολογίας που αφορά στο καζίνο για την οποία θα μιλήσω στη συνέχεια και έρχεται σ' ένα άσχετο νομοσχέδιο, βλέπουμε ότι επιχειρείται αποκάλυψη να στηριχθούν τα συμφέροντα συγκεκριμένων εταιρειών διανομής και εμπορίας καυσίμων.

Και εξηγούμαι στο σημείο αυτό. Αψευδής μάρτυρας είναι το άρθρο 7, παράγραφοι 10 και 11 του νομοσχεδίου. Τονίζω προς τους συναδέλφους του ΠΑΣΟΚ ότι αυτό το οποίο λέω και θα λέω για το άρθρο 7, παράγραφοι 10 και 11 το επισημαίνει η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής και η αρμόδια κοινοτική υπηρεσία διά χειρός του Αναπληρωτή Γενικού Διευθυντή, του κ. Μάτερα.

Τι λέει το άρθρο 7 στις παραγράφους 10 και 11; Χωρίζει τα πρατήρια υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης σε δύο κατηγορίες: τους πατρικούς και τους πληβίους. Τι λέει για τους πατρικούς και ποιοι είναι οι πατρικοί στο σημείο αυτό; Είναι τα διυλιστήρια υγρών καυσίμων και υγραερίων κίνησης, που ανήκουν ως θυγατρικές στις γνωστές εταιρείες εμπορίας καυσίμων. Λέει, λοιπόν, ότι ενώ αυτά έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα διυλιστήρια, αντιθέτως τα κοινά πρατήρια υγρών καυσίμων και υγραερίων κίνησης δεν έχουν ελεύθερη πρόσβαση.

Επομένως, πρέπει μέσω άλλων να πάρουν, πράγμα που σημαίνει ότι επιβαρύνεται το καύσιμο το οποίο πωλούν. Άρα, μετακυλούν υποχρεωτικά στον πελάτη αυτό το βάρος, άρα πωλούν ακριβότερα και δεν αντέχουν στον ανταγωνισμό απέναντι σε άλλα. Αυτά, λοιπόν, τα κοινά πρατήρια υγρών καυσίμων, δηλαδή οι πληβίοι που δεν ανήκουν σε εταιρείες εμπορίας καυσίμων, για να μπορέσουν να έχουν πρόσβαση στο διυλιστήριο και να αποφύγουν την επιβάρυνση από την προμήθεια, θα πρέπει: Πρώτον, να δημιουργήσουν συνεταιρισμούς ή κοινοπραξίες στις οποίες θα μετέχουν τουλάχιστον επτά πρατήρια. Δεύτερον, θα πρέπει να διαθέτουν αριθμό δικών τους βυτιοφόρων. Και, επιπλέον, θα πρέπει να διαθέτουν και χώρους αποθήκευσης πέραν του ότι αυτό που παίρνουν μπορούν να τα διαθέτουν μόνο για τα μέλη της κοινοπραξίας ή τα μέλη του συνεταιρισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ρωτώ το εξής. Έχει καταλάβει κανείς νομικά τι σημαίνει κοινοπραξία ή συνεταιρισμός; Ξέρει πολύ καλά τι συμβαίνει σε επίπεδο λειτουργίας μιας τέτοιας κοινοπραξίας και ενός τέτοιου συνεταιρισμού; Είναι τόσο δαιδαλώδεις οι όροι υπό τους οποίους ιδρύονται και λειτουργούν

αυτού του είδους τα νομικά μορφώματα και είναι τέτοια η ευθύνη από την αμοιβαία συμπεριφορά στο πλαίσιο αυτού του είδους του νομικού μορφώματος, ώστε ουδείς θα διενεόιτο να κάνει κάτι τέτοιο. Άρα είναι απαγορευτική μια τέτοια πρωτοβουλία για τα κοινά πρατήρια υγρών καυσίμων και πρατήρια υγραερίου κίνησης, ώστε εκ των πραγμάτων κανείς δεν θα χρησιμοποίησε αυτήν τη διαδικασία. Είναι δώρο άδωρο.

Δεύτερον, αν δείτε τους υπόλοιπους όρους, στην πραγματικότητα είναι, τονίζω, απαγορευτικοί οι όροι αυτοί. Είναι σαφές. Σιγά σιγά μ' αυτό το νομοσχέδιο επιδιώκεται η πλήρης εξαφάνιση –να το πω έτσι– των ελεύθερων, των κοινών, των μη ανηκόντων σε εταιρείες εμπορίας καυσίμων, πρατηρίων υγραερίων κίνησης και υγρών καυσίμων. Αυτός είναι ο στόχος.

Τονίζω ότι αυτό είναι καταφώρως αντίθετο στο άρθρο 4 του Συντάγματος που αφορά την αρχή της ισοτιμίας και το άρθρο 5 που αφορά την οικονομία της αγοράς και τον ελεύθερο ανταγωνισμό. Και είναι, επίσης, αντίθετο και προς το άρθρο 28 του Συντάγματος που δίνει υπερκείμενη τυπική ισχύ στο Κοινοτικό Δίκαιο το οποίο, όπως ξέρετε, καθιερώνει την αρχή της ελεύθερης κυκλοφορίας των σχετικών αγαθών και την ελεύθερη εμπορία των καυσίμων, μεταξύ άλλων. Το επισημαίνει η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής. Το λέει ο κ. Μάτερα. Η Ελλάδα είναι ήδη υπόλογη στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τα θέματα αυτά και η Κυβέρνηση «αγρόν αγοράζει». Τι άλλο πρέπει να της πει κανείς δηλαδή;

Κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, όταν θα έρθει η ώρα που θα ψηφίζουμε, μην επικαλεσθείτε ότι δεν ξέρατε. Ξέρατε πολύ καλά τι συμβαίνει. Το βλέπετε. Εδώ είναι τα πρακτικά της Επισημονικής Υπηρεσίας. Εδώ είναι το χαρτί που έστειλε ο κ. Μάτερα. Δεν μπορείτε να πείτε ότι δεν γνωρίζετε τι ψηφίζετε. Ψηφίζετε μια διάταξη που ευνοεί συγκεκριμένες εταιρείες. Ψηφίζετε μια διάταξη που είναι εναντίον του ελεύθερου ανταγωνισμού και της επιχειρηματικότητας. Ψηφίζετε μια διάταξη που απαργιάζει την εξαφάνιση, των κοινών, των ατομικών πρωτοβουλιών πρατηρίων υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης. Είναι εσκεμμένη η επιλογή σας.

Όσον αφορά την τροπολογία που σχετίζεται με το καζίνο του Πόρτο Κάρας, πρώτον, τι δουλειά έχει μια τέτοια τροπολογία σε ένα σχέδιο νόμου; Είναι παντελώς άσχετη. Δεύτερον, την είχατε φέρει, κύριε Υπουργέ, το Μάιο του 2001 και την αποσύρατε, γιατί ξέρατε τι σήμαινε. Και ερωτώ: Αυτή η τροπολογία που φέροντε τώρα ποιον εξυπηρετεί; Δεν ξέρετε ότι με βάση τη νομοθεσία με την οποία παραχωρήθηκαν τα καζίνο της εποχής εκείνης αλλά και τις κανονιστικές πράξεις βάση των οποίων έγιναν οι σχετικές προκηρύξεις, απαράβατος όρος ήταν ότι απαγορεύεται η μεταφορά, έστω και μέσα στα όρια συγκεκριμένου δήμου; Είναι μια μεταφορά που λέμε ότι γίνεται στα όρια ενός δήμου. Αλλά όσο μεγαλύτερος είναι ο δήμος, τόσο μεγαλύτερη δεν είναι η μεταφορά, πέραν του ότι ανοίγει η κερκόπορτα, για να μπούμε αύριο στο νομό ή στην περιφέρεια; Ποιος θα το εμποδίσει να γίνει αυτό το πράγμα;

Δεν καταλαβαίνει κανείς ότι αυτή η ρύθμιση είναι καταφώρως αντίθετη πάλι με τα άρθρα 4 και 5, γιατί αυτός που το μεταφέρει τώρα και που είναι ο ιδιοκτήτης έχει πολύ περισσότερα πλεονέκτημα από εκείνους που μετείχαν στον αρχικό διαγωνισμό και δεν γνώριζαν τη μεταφορά; Αν το γνώριζαν, με τους ίδιους όρους θα μετείχαν; Άρα, είναι υπέρ εκείνου που το κατέχει τώρα με βάση την αρχή που εφαρμόζει το νομοσχέδιο αυτό, «Μακάριοι οι κατέχοντες». Είναι ρύθμιση υπέρ συγκεκριμένης εταιρείας, η οποία πέραν τούτου ανοίγει την κερκόπορτα για τη μεταφορά σε όλες τις άλλες περιπτώσεις, όταν είναι γνωστό τι σημαίνει να συγκεντρωθούν σε μια ορισμένη περιοχή ένα σωρό καζίνο.

Δεν καταλαβαίνετε ότι με αυτό το άνοιγμα θα υπάρξουν συγκεκριμένες περιοχές που θα γίνουν γκέτο για να λειτουργούν καζίνο; Δεν καταλαβαίνετε ότι πάτε να δημιουργήσετε στην περίπτωση αυτή πόλεις ολόκληρες μέσα από τις οποίες θα υπάρχει η λειτουργία αυτών των καζίνο; Τι κάνετε δηλαδή εδώ; Πάτε να δημιουργήσετε στην Ελλάδα ένα άλλο Λας Βέγκας, το οποίο ποιους θα υπηρετεί και ποιους θα εξυπηρετεί;

Η ρύθμιση αυτή είναι κατάφωρα αντισυνταγματική και η ρύθ-

μιση αυτή θα πέσει στα δικαστήρια. Αλλά τονίζω ότι θα πρέπει να αντιληφθείτε ότι εξυπηρετεί η συγκεκριμένη ρύθμιση συγκεκριμένα συμφέροντα. Όσοι ψηφίσουν τη ρύθμιση αυτή, ας το γνωρίζουν πολύ καλά, γιατί και επ' αυτού του θέματος θα υπάρξει ονομαστική ψηφοφορία.

Μετά μη διερωτάστε, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ, πώς φθάσαμε στο σημείο και με τις δύο ρυθμίσεις -ιδίως όμως με εκείνη που αφορά τα καύσιμα- από πλευράς ανταγωνιστικότητας η Ελλάδα μέσα στο 2002 να έχει χάσει έξι θέσεις. Ο Διεθνής Οργανισμός για την Ανταγωνιστικότητα λέει ότι έχουμε χάσει έξι θέσεις στην ανταγωνιστικότητα. Γιατί; Γιατί βεβαίως με τέτοια πολιτική για τα καύσιμα, που σημαίνει ποια είναι η τιμή του μαζούτ, σας το είπε και ο κ. Μάνος προηγουμένως, το αντιλαμβάνεστε τι είδους επιχειρηματικότητα είναι αυτή και τι είδους ανταγωνιστικότητα.

Μη διερωτάστε πώς έφθασε εδώ η διαφθορά, πώς η Ελλάδα είναι ουραγός στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τεσσαρακοστή τέταρτη μεταξύ εκατόν δύο χωρών, κατατασσόμενη πλέον μεταξύ των διεφθαρμένων από πλευράς δημόσιας διοίκησης κρατών.

Μη διερωτάστε επίσης πώς έφθασε εδώ ο πληθωρισμός. Ξέρετε ότι τα καύσιμα, δεδομένου ότι το κόστος μετακυλύεται στον καταναλωτή, είναι από τους βασικούς παράγοντες που αφορούν τον πληθωρισμό. Όταν έχετε αυτήν την πολιτική η οποία δεν επιτρέπει τον ελεύθερο ανταγωνισμό, πώς είναι δυνατόν να επιδιώκετε πολιτική αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού;

Υπό τα δεδομένα αυτά, λοιπόν, οι ρυθμίσεις που προωθείτε με το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, του οποίου καταψηφίζουμε την αρχή και θα ζητήσουμε και ονομαστική ψηφοφορία, είναι ρυθμίσεις εναντίον της διαφάνειας, εναντίον του ελεύθερου ανταγωνισμού, εναντίον της αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού. Και, κυρίως, όζουν, δεδομένου ότι εξυπηρετούν συγκεκριμένα συμφέροντα -ελπίζω να μην το έχετε καταλάβει και να γίνεται εν αγνοία σας, αλλά πάντως η αλήθεια είναι αυτή- και σε ό,τι αφορά το θέμα της εμπορίας καυσίμων και σε ό,τι αφορά το ζήτημα που σχετίζεται με τη μεταφορά του καζίνο Πόρτο Καρας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Κύριοι συνάδελφοι, για μία ακόμη φορά η Βουλή φλέγεται και φλέγεται λόγω του υλικού που χρησιμοποιείται για την παρούσα συζήτηση. Θέμα: πετρελαιοειδή.

Έλεγαν οι παλιοί Βουλευτές εδώ, γιατί τέτοια θέματα έχουν συζητηθεί κά' επανάληψη, πως όποιος τα αγγίζει ή λερώνεται ή καίγεται. Θα προσπαθήσουμε, λοιπόν, να μην υποστούμε ούτε το ένα ούτε το άλλο, αλλά να μεταφέρουμε τα όσα συζητούνται εκτός Κοινοβουλίου και αυτά τα οποία προφανώς η Κυβέρνηση ή δεν ακούει ή ακούει και δεν τα καταλαβαίνει.

Κύριε Υφυπουργέ, με πολλή συμπάθεια προς το πρόσωπό σας, σας λέγω ότι σας έτυχε ρόλος άχαρος. Έπρεπε να είναι εδώ ο κύριος Υπουργός Ανάπτυξης. Όταν λείπει ο Υπουργός Ανάπτυξης κατά τη συζήτηση του σημαντικότερου θέματος που έχουμε σήμερα, δηλαδή του ενεργειακού, διότι περί αυτού πρόκειται, τότε πότε θα παρίσταται; Εκτός κι αν είναι πονηρά η απουσία, λόγω της σχέσής του με το περίφημο καζίνο στο Πόρτο Καρας. Αλλά, δεν θα αποφύγει και την κριτική και τις πιθανές αιτιάσεις.

Ας πάμε, λοιπόν, στο ενεργειακό. Θα περιορισθώ στην έκταση που καταλαμβάνει στον νησιωτικό χώρο. Κατά τη συζήτηση στην επιτροπή ανεδύθη σε όλο το μεγαλείο του το ότι λείπει κάθε σχεδιασμός για την κάλυψη των ενεργειακών αναγκών στη νησιωτική Ελλάδα. Περιέγραφα τότε και το επαναλαμβάνω εδώ, για να καταγραφεί και στα Πρακτικά ότι κινδυνεύει το Αιγαίο να βυθισθεί στο σκότος, στην κυριολεξία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ)

Προ πάντων δε κατά τη διάρκεια της τουριστικής περιόδου,

αυτό το φαινόμενο είναι συχνό, είναι επιζήμιο και δυσφημεί απόλυτα τη χώρα μας. Μέρα παρά μέρα στη νησιωτική Ελλάδα, σε κάποιο νησί υπάρχει συσκότιση με τις όποιες ζημιές και τις όποιες συνέπειες που προανέφερα.

Ζήτησα από τον κύριο Υπουργό Ανάπτυξης τον απουσιάζοντα κατ' αυτήν τη στιγμή, να μας πει ποιος είναι ο σχεδιασμός του για την κάλυψη των αναγκών της νησιωτικής Ελλάδας και μάλιστα τώρα, υπό το φως των νέων συνθηκών.

Ποιες είναι οι νέες συνθήκες; Απελευθέρωση της αγοράς. Δηλαδή και οι ιδιώτες -αναγκαστικά τους δέχεται πλέον η Κυβέρνηση ενώ κάποτε τους πολεμούσε- θα παράγουν ηλεκτρική ενέργεια και πιθανώς να μην έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον να καλύψουν ανάγκες του νησιωτικού συμπλέγματος. Τι κάνει η Κυβέρνηση; Μας έχει παραδώσει στην αξιοποίηση της αιολικής ενέργειας.

Μα, ειλικρινά πιστεύετε ότι μπορεί η ηλεκτρική ενέργεια η παραγόμενη από την αιολική ενέργεια, να καλύψει το κενό; Προς Θεού, δεν γίνονται αυτά τα πράγματα! Μη λέτε αυτά τα πράγματα. Πέραν του ότι ο κίνδυνος είναι πλέον ορατός, ορατότατος, της τρομακτικής αλλοίωσης του περιβάλλοντος -δεδομένου ότι αφήνεται να αναπτύσσονται αυτές οι μονάδες, τα λεγόμενα πάρκα, ως ξύλατε και κέρατοι ατάκτως ερριμμένοι, ερωτώ ποια είναι η συνεισφορά τους στην κάλυψη των αναγκών σε ενέργεια της νησιωτικής Ελλάδας; Όπως, επίσης, ερωτώ: Τι θα κάμετε με τη γεωθερμία στην Νίσυρο; Απαντήστε. Τι θα κρύβετε; Μυστικό το έχετε; Τώρα παρακαλώ να απαντήσετε εσείς μόλις πάρετε το λόγο. Τι θα κάμετε με αυτό το μέγα ζήτημα; Δώστε μια απάντηση.

Τι θα κάμετε με τις ανύπαρκτες υπηρεσίες σας ώστε να εξυπηρετούνται οι νησιώτες; Για να γίνει τελωνισμός σε ένα μικρό πετρελαιοφόρο που φθάνει στην Κάλυμνο, π.χ. έρχεται ο υπάλληλος του Γενικού Χημείου του Κράτους από τη Ρόδο. Αυτά συνέβαιναν, ξέρετε, μετά την ενσωμάτωση της Δωδεκανήσου, το 1948 και ισχύουν και μέχρι σήμερα, επί Κυβερνήσεώς σας. Είκοσι χρόνια είσθε Κυβέρνηση.

Θα αναφερθώ τώρα στο μεταφορικό κόστος των καυσίμων στη νησιωτική πάλι Ελλάδα. Λέτε «Ειδικός Λογαριασμός Πετρελαιοειδών». Αυξάνεται μάλιστα τώρα και το ποσοστό επί της τιμής των καυσίμων που κατευθύνεται προς τον ειδικό λογαριασμό. Πιστεύετε ότι η 1,5 δραχμή ανά λίτρο που επιδοτείτε το μεταφορικό κόστος, είναι αρκετή, κύριε Υφυπουργέ; Για να μεταφέρει ένα караβάκι άλλοτε με βαρέλια το πετρέλαιο και άλλοτε μια μικρή πετρελαιο, από νησάκι σε νησάκι το κόστος εκτιμάται ότι είναι τρεις περίπου δραχμές, δηλαδή 100% υψηλότερο από ό,τι εσείς επιδοτείτε. Και εσείς είσθε εκείνοι οι οποίοι ζητούσατε από την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να εφαρμόσει απόφαση του ΕΚΟΦΙΝ η οποία επιτρέπει χαμηλό ειδικό φόρο κατανάλωσης στα καύσιμα όταν αυτά προορίζονται σε νησιωτικές περιοχές. Εκείνο που ζητήσατε τότε σας λέμε τώρα να το εφαρμόσετε εσείς, σήμερα! Περί αυτού, όμως, πέρα βρέχει!

Κύριε Υπουργέ, κατά τη συζήτηση που έγινε στην επιτροπή, πέραν του γεγονότος ότι φάνηκε ότι δεν υπάρχει κανένας ειδικός σχεδιασμός για να καλυφθούν οι ανάγκες γενικότερα της χώρας μας και υπό τις νέες μάλιστα συνθήκες, φάνηκε επίσης αυτό που παρουσίασαν οι συνάδελφοί μου: Κανέναν ανταγωνισμό δεν βοηθάτε να αναπτυχθεί μεταξύ των όσων σήμερα διαθέτουν στην αγορά πετρελαιοειδή. Ο λόγος είναι ο εξής:

Το νομοσχέδιο, κύριοι συνάδελφοι, συνετάγη τη υπαγορεύσει πολυεθνικών εταιρειών πετρελαιοειδών και γράφτηκε διά χειρός στελεχών του Υπουργείου σας. Είναι εμφανές και πασίγνωστο ότι σας έστειλαν τα κείμενα και τα ρετουσάρατε. Σας το λέγω αυτό με επίγνωση. Παρακολουθώ την εξέλιξη λόγω του ενδιαφέροντος που είχα για τις παραμεθόριες εταιρείες πετρελαιοειδών -και το γνωρίζετε αυτό- και το μόνο καλό που εκάματε είναι ότι δεν αγγίξατε εκείνη τη διάταξη που βεβαίως, δεν μπορούσατε λόγω πλέον και της επιταγής του άρθρου 101 του Συντάγματος. Παρακολουθούσα και έβλεπα ότι ο ένας γενικός γραμματέας να διαδέχεται τον άλλο και οι πάντες να δέχονται την υπαγόρευση. Και έτσι βγήκε ό,τι βγήκε.

Ο καθημερινός Τύπος σας έχει βγάλει στα φόρα τα διάφορα.

Προπάντων όμως σας έχει βγάλει στα φόρα ό,τι παρουσιάσαμε στην επιτροπή αλλά και εδώ: Λαθρεμπορία!

Πόσα χρόνια πρέπει να είσθε Κυβέρνηση για να αντιμετωπίσετε τη λαθρεμπορία των πετρελαιοειδών και μάλιστα στα πόδια των Υπουργών σας, στο λιμάνι του Πειραιά, της Ελευσίνας και σε άλλα δύο ή τρία λιμάνια;

Εκλήθησαν εκπρόσωποι των διαφόρων φορέων των ασχολουμένων με τα πετρελαιοειδή και έκαναν ευθεία καταγγελία. Την επαναλαμβάνω πάλι για να καταγραφεί στα Πρακτικά, αγαπητέ κύριε Μάνο. Ακούστε τι ελέγχθη στην επιτροπή: Καραβάκι ξεκινάει από κάπου φορτωμένο πετρέλαια, δηλώνει ότι πηγαίνει στην Αλβανία, επιστρέφει και ξεφορτώνει στον Αστακό. Αυτό ελέγχθη στην Επιτροπή. Όμως φτάνει μόνο αυτό;

Μαζεύω εφημερίδες. Ξέρετε έχω μανία με αυτό παρά τα διάφορα νέα ηλεκτρονικά συστήματα. Σας αναφέρω ενδεικτικά: «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ 4 Νοεμβρίου 2001, τίτλος: Φοροδιαφυγή στα καύσιμα». Να σας δώσω να διαβάσετε πόσα δισεκατομμύρια εκτιμάται από τις υπηρεσίες ότι είναι η φοροδιαφυγή.

Χθες μας φέρατε ένα νομοσχέδιο περί Φ.Π.Α. και άλλα παρόμοια, για μηχανισμούς κατάξωσης της φοροδιαφυγής. Τίποτα δεν μπορείτε να κάμετε! Δεν μπορείτε να πιάσετε ένα καραβάκι, που είναι στα πόδια σας! Ένα καραβάκι δεν μπορείτε να πιάσετε! Οργιάζει το λαθρεμπόριο με το πετρέλαιο θέρμανσης. Κουνγάτε κανένα βυτίό πότε-πότε και τους χιλιάδες τόνους τους αφήνεται να περνάνε. Ο «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ» αναφέρει «Κύκλωμα πετρελαίου», «ΤΟ ΒΗΜΑ» γράφει άλλα.

Το εντυπωσιακό όμως σας το διαβάζω, για να μου πείτε τι κάνατε. Διότι, κύριε Μάνο, ανέφερα και ονόματα στην προηγούμενη συνεδρίαση. Μάλιστα, μου τηλεφώνησε στο κινητό ένας δικηγόρος εκ μέρους κάποιου. Τον ρώτησα πού βρήκε το κινητό και μου απάντησε ότι του το έδωσε ο πελάτης του. Μου είπε: «Ξέρετε η υπόθεση που αναφέρατε ήταν προ δεκαετίας». Α, οι προ δεκαετίας υποθέσεις λαθρεμπορίας πετρελαιοειδών δεν είναι ιδιαίτερης σημασίας! Φαίνεται όμως ότι είναι οι πρόσφατες!

Ζήτησα χθες από τον Υπουργό Οικονομικών, ζητώ σήμερα και από σας, το εξής: Φέρτε μας εδώ στοιχεία, ενημερώστε το Σώμα! Ποιες είναι εκείνες οι υποθέσεις, οι οποίες κατέληξαν εις κατάδική και τι εκάματε; Ποια άδεια αφαιρέσατε;

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Οι ευκαιρίες λαθρεμπορίας αυξάνονται με αυτό το νομοσχέδιο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ναι. Από εδώ και πέρα να δούμε τι θα γίνει.

Σας αναφέρω: «ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ 1 Σεπτεμβρίου 2002, τίτλος: ΣΔΟΕ και Λιμενικό στο κυνήγι θραυσμάτων κυκλωμάτων που διακινούν λαθραία καύσιμα από Ουκρανία».

Πάμε τώρα στα συμβαίνοντα εν Ελλάδι. Διαβάζω: «Σύμφωνα με ασφαλείς πληροφορίες πριν από λίγο καιρό στην περιοχή του Ασπρόπυργου κοντά στη λεωφόρο του ΝΑΤΟ ενταφιάστηκαν είκοσι δεξαμενές χωρητικότητας τριάντα χιλιάδων λίτρων η καθεμία. Μάλιστα! Μέχρις ότου ολοκληρωθεί η ταφή τους, είχαν βαφτεί με γκρίζα καφέ χρώματα, ώστε να μη γίνονται εύκολα αντιληπτές. «Παραλλαγή δηλαδή! Συνεχίζω την ανάλυση: «Επιπλέον, ο χώρος έχει περιφραχθεί με ψηλή τσιμεντένια μάνδρα, ενώ φυλάσσεται από ένοπλους Αλβανούς! Διότι, όπως λέει μία φράση - κλισέ των ανθρώπων του κυκλώματος, «το αφορολόγητο πετρέλαιο είναι πολύ γλυκό για να φορολογηθεί».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Παρακαλώ μου επιτρέπετε μία παρέμβαση;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Εγώ επιτρέπω. Όμως αυτό είναι θέμα του κυρίου Προέδρου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Εγώ δεν επιτρέπω ούτε και σε σας, κύριε Παυλίδη, να μιλήσετε επιπλέον, γιατί έχει τελειώσει ο χρόνος σας. Συνεπώς δεν θα μιλάμε καταστρατηγώντας διπλά τον Κανονισμό.

Κύριε Μάνο, δεν έχετε το λόγο. Δεν θα μιλάτε με τον κ. Παυλίδη, ο οποίος δεν έχει δικαίωμα να μιλάει, αφού ο χρόνος του τελειώσε.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΟΣ: Πριν από λίγες ημέρες ο ANTENNA έδειχνε παντού φωτογραφίες από τέτοια παράνομα πράγματα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μάλιστα! Ο κ. Μάνος αναφέρει ότι ο ANTENNA έδειχνε και εικόνες. Ο ANTENNA έδειχνε τις εικόνες, η «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» περιγράφει ό,τι περιγράφει, εγώ ζητώ από τον κύριο Υπουργό εκπροσωπώντας την Κυβέρνηση -ή, κύριε Υφυπουργέ, μεταβιβάστε το στον κ. Τσοχατζόπουλο- να μας δώσει μία απάντηση για όλα αυτά, να μας πει τι έκαμε και να αφήσει κατά μέρος τις «τσιριτσάτζουλες» με τις διατάξεις και με τα πονηρά περί τα καζίνο. Εδώ δεν είναι τζόγος! Ελάτε και πέστε μας τι θα κάμετε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Νικόλαος Κωνσταντόπουλος έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να κάνω μόνο ορισμένες συνοπτικές παρατηρήσεις, διότι θεωρώ ότι υπάρχουν σοβαρά προβλήματα, την ευθύνη των οποίων έχει η Κυβέρνηση.

Στοιχειώδεις κοινωνικό καθήκον μιας κυβέρνησης είναι να εξυγιαίνει την αγορά, να εξασφαλίζει υγιή ανταγωνισμό, να ρυθμίζει έτσι την αγορά, ώστε να λειτουργεί χωρίς να εμφανίζει τα σημερινά νοσηρά φαινόμενα, που κυριαρχούν.

Στοιχειώδεις κοινωνικό καθήκον κάθε κυβέρνησης είναι να προστατεύει την αγοραστική δύναμη του εισοδήματος και από την ακρίβεια και από την αισχροκέρδεια, όπως επίσης να προστατεύει τη δημόσια υγεία, ως συλλογικό αγαθό, από τη νοθεία και από όλα τα παιγνίδια, τα οποία όλοι γνωρίζουμε ότι παίζονται στην αγορά, προκειμένου να διοχετεύονται προς κατανάλωση αμφίβολης ποιότητας ή και επικίνδυνης σύνθεσης προϊόντα.

Εάν, λοιπόν, πρέπει να μιλήσουμε γενικότερα, για την πολιτική της Κυβέρνησης στην αγορά, θα πρέπει να διαπιστώσουμε την αποτυχία αυτής της πολιτικής. Ούτε την αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων προστατεύετε από την ακρίβεια και την κερδοσκοπία ούτε τη δημόσια υγεία προστατεύετε από τη νοθεία ούτε την εξυγίανση της αγοράς εξασφαλίζετε με συνθήκες υγιούς ανταγωνισμού. Αποτελεί περισσή υποκρισία να καλείται ο καταναλωτής να μοιχοκότρει την αγορά επ' ευκαιρία, για ορισμένες ώρες κάποιες μέρες, όταν η αγορά αυτήν τη στιγμή λειτουργεί με έναν τρόπο ασύδοτο και αιχμαλωτίζει και την κοινωνία και την οικονομία της χώρας.

Εάν λοιπόν πιστεύετε, όπως δημαγωγικά υποστηρίζετε, την ανάγκη ενεργοποίησης των καταναλωτών, τότε θα πρέπει να καταλάβετε ότι το κίνημα των καταναλωτών είναι ένα διαρκές κίνημα δράσης και δεν είναι μία στιγμιαία κινητοποίηση αντίδρασης. Σήμερα, λοιπόν, υπάρχει πρόβλημα και για την ακρίβεια και για τη νοθεία και για τον αθέμιτο ανταγωνισμό, που στρεβλώνει την αγορά. Τα σπασμένα αυτής της αποτυχημένης πολιτικής τα πληρώνει και η οικονομία και η κοινωνία. Ξέρετε τα προβλήματα, που όλοι επισημαίνουν και υπάρχουν αυτήν τη στιγμή ανοιχτά στην λειτουργία της αγοράς.

Γιατί το λέω αυτό; Φέρνετε ένα νομοσχέδιο για τη ρύθμιση της αγοράς στα πετρελαιοειδή και θα περίμενα δικαιολογημένα να υπάρχει και κάποιος απολογισμός των μέχρι σήμερα καταστάσεων και συνθηκών, που επικρατούν εκεί, να υπάρχει και κάποια συγκεκριμένη εξήγηση στην ελληνική κοινωνία και στο Κοινοβούλιο, για μέτρα που πήρατε ή για κυρώσεις που υπήρξαν.

Γνωρίζετε ότι και σήμερα -που σημαίνει ότι κατά τη διάρκεια της διακυβέρνησης της χώρας από σας και σε όλη τη δεκαεπταετία που προηγήθηκε- οργιάζει η φοροδιαφυγή στα καύσιμα. Δώστε ένα λογαριασμό, τι κάνατε, ποια μέτρα πήρατε, για να περιορίσετε αυτό το νοσηρό φαινόμενο.

Γνωρίζετε, επίσης, πολύ καλά ότι οργιάζει το παιγνίδι κερδοσκοπίας στις τιμές των καυσίμων. Ξέρετε, ακόμα, πάρα πολύ καλά, ότι μέσα από αυτό το παιγνίδι διαμορφώνονται συνθήκες στην αγορά των καυσίμων, οι οποίες, τελικά, πλήττουν τον καταναλωτή. Και ξέρετε, πάρα πολύ καλά επίσης, ότι ουδέποτε έπαψε να εμφανίζεται το φαινόμενο της λαθρεμπορίας στα καύσιμα, όχι από υπόγειες και αθέμιτες διαδρομές, πανηγυρικά μπροστά στα μάτια όλων.

Η άποψη ότι όποιος έχει στοιχεία να τα πει στον εισαγγελέα

είναι μη πολιτική άποψη. Η πολιτική θέση, την οποία εγώ υποστηρίζω από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου είναι ότι, αφού ξέρετε ότι υπάρχει το πρόβλημα –και το συνομολογείτε και με όσα υπαινιχτικά στην εισηγητική έκθεση αναφέρετε– πείτε τι μέτρα πήρατε και ποιους κάποια στιγμή ελέγξατε. Κανέναν.

Το λέω αυτό, γιατί θεωρώ ότι για μία ακόμα φορά κουβεντιάσαμε νομοτεχνικά, εκεί που θα έπρεπε να κουβεντιάσουμε πολιτικά. Κουβεντιάσαμε επ' ευκαιρία ενός νομοθετήματος και δεν κουβεντιάσαμε για τις πολιτικές, που θα έπρεπε να εφαρμόζονται.

Γι' αυτό, ακριβώς, ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η νομοθετική δουλειά, εμφανίζει αυτά τα αρνητικά χαρακτηριστικά. Έχουμε, δηλαδή, πολυνομοθεσία, αποσπασματική νομοθεσία, τροπολογίες επί τροπολογιών, αντιφατικές ρυθμίσεις, ρυθμίσεις που έχουν μη αξιόπιστη αποτελεσματικότητα. Φτιάχνουμε νόμους, αλλά μέσα από τις «τρύπες» αυτών, τα προβλήματα πηγαioύνεροντα! Κάνουμε ασκήσεις επί χάρτου, αλλά στο πεδίο της κοινωνίας οι πληγές αυτές δεν κλείνουν.

Ξέρετε ποια είναι τα προβλήματα στην αγορά των πετρελαιοειδών και εγώ δεν θέλω να καταχραστώ του χρόνου περισσότερο, αφού αυτά αναφέρθηκαν από όλους τους συναδέλφους.

Επιτέλους, εδώ είναι που χρειάζεται η χάραξη μίας πολιτικής για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος: Στις τιμές για την ακρίβεια, στη γνησιότητα και τη σύνθεση για τη δημόσια υγεία, στον υγιή ανταγωνισμό!

Η θεωρία ότι δήθεν υπάρχει ελεύθερη αγορά και στα πλαίσια αυτά η Κυβέρνηση δεν μπορεί να παρέμβει, είναι θεωρία που μπορεί να λέγεται για αφελείς! Οι κυβερνήσεις έχουν το πολιτικό και κοινωνικό καθήκον να ρυθμίζουν τις συνθήκες λειτουργίας της αγοράς! Μέχρι σήμερα δεν το πράξατε! Ούτε με αυτό το νομοσχέδιο το πράττετε!

Θα ήθελα, όμως, να αναφερθώ και σε ένα άλλο θέμα, το οποίο θεωρώ πρωτοφανές. Φαίνεται ότι τελικά έχετε επιλέξει τον τομέα των καζίνο, για να κάνετε ασκήσεις κοινοβουλευτικής και νομοθετικής αυθαιρεσίας! Δεν φθάνει που θεωρήσατε τη διασπορά των καζίνο σε όλη τη χώρα, ως υποκατάστατο της ανάπτυξης, δεν φθάνει που δημιουργήσατε όλα αυτά τα προβλήματα στις διάφορες τοπικές κοινωνίες, έρχεστε τώρα και προσθέτετε -σε όλη τη βοή, η οποία ακούστηκε κατά τη διάρκεια των σχετικών διαδικασιών με το καζίνο της Πάρνηθας- και μία τροπολογία «φυτευτή» και «ουρανοκατέβατη», με την οποία δημιουργείτε ένα μείζον πρόβλημα.

Εμείς από την πλευρά του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου έχουμε αντιδράσεις των εργαζομένων της περιοχής, των κοινωνικών φορέων της περιοχής και των οικονομικών παραγόντων της περιοχής. Έχουμε, δηλαδή, στοιχεία με τα οποία σας ερωτάμε το εξής: Με ποιο κοινωνικό κριτήριο σταθμίζετε τη σκοπιμότητα και τη χρησιμότητα αυτής της τροπολογίας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Για να δουλέψουν οι εργαζόμενοι, κύριε Κωνσταντόπουλε, γιατί παραμένουν άνεργοι για ένα χρόνο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου): Οι εργαζόμενοι αντιδρούν, γιατί θέλουν να υπάρχει βιωσιμότητα στη λειτουργία και ξέρετε ότι αυτές οι ρυθμίσεις δεν οδήγησαν μέχρι σήμερα στη στήριξη του κοινωνικού συμφέροντος από πλευράς εργασίας.

Ξέρετε, επίσης, ότι η εταιρεία που είχε αυτήν την άδεια είναι εκείνη, η οποία είναι οφειλέτης στο δημόσιο! Χρωστάει, γιατί δεν μπόρεσε να ανταποκριθεί! Δημιούργησε, λοιπόν, ανασφάλεια στους εργαζομένους, αβεβαιότητα γενικώς στον τομέα της απασχόλησης και αναστάτωση στην ευρύτερη κοινωνία! Λέτε, λοιπόν, ότι με αυτήν την τροπολογία που αποδεσμεύετε την άδεια λειτουργίας του καζίνο από το χώρο για τον οποίο έχει δοθεί, ότι λύνετε το πρόβλημα;

Κατά δεύτερο λόγο, από πλευράς δημοσίου συμφέροντος -δηλαδή από πλευράς συνθηκών οι οποίες ωφελούν ή βλάπτουν τα δημόσια συμφέροντα- σας ενδιαφέρει να λειτουργεί αυτό το συγκρότημα; Ξέρετε τις περιπέτειές του! Σας ενδιαφέρει να υπάρχει υγιής ανταγωνισμός στην περιοχή; Ξέρετε για πόσο

χρονικό διάστημα αδρανούνταν τα πάντα εκεί!

Παράλληλα, έγινε μία μεταβίβαση. Ανταποκρίθηκαν στους όρους της μεταβίβασης εκείνοι οι οποίοι ανέλαβαν τη λειτουργία του συγκροτήματος; Εάν δεν ανταποκρίθηκαν, ελέγξτε τους! Εάν ανταποκρίθηκαν, τότε για ποιο λόγο τους τιμωρείτε επειδή υπήρξαν συνεπείς;

Το μήνυμα, που βγάζετε προς τα έξω είναι «μην ανταποκρίνεστε στις υποχρεώσεις σας, διότι ακόμα και αν είσθε συνεπείς, δεν ξέρετε με ποια τροπολογία, νομοθετικού χαρακτήρα, θα αλλάξουν τα δεδομένα, με τα οποία προσκληθήκατε να κάνετε την επένδυσή σας».

Το μήνυμα είναι και προς κάθε υποψήφιο επενδυτή, αλλά και προς τους υπάρχοντες επενδυτές, ότι τα πάντα εξαρτώνται από το πώς κατά καιρούς ο εκάστοτε αρμόδιος Υπουργός θα φέρνει τροπολογίες, που θα αλλάζουν τα δεδομένα. Γιατί αλλάζουν τα δεδομένα από πλευράς προστασίας του δημοσίου συμφέροντος. Και αν, φαντάζομαι, υπάρχει κάποια ενημέρωση διαφορετική, ας δοθεί στη Βουλή. Έχουν αυτήν τη στιγμή ανοικτούς λογαριασμούς με το δημόσιο εκείνοι οι οποίοι έχουν πάρει την αρχική άδεια και δεν μπορούν να ανταποκριθούν;

Τρίτον είναι το κριτήριο το οποίο έχει σχέση με τη νομιμότητα. Με ποιο κριτήριο σκοπιμότητας ανατρέπεται η μέχρι σήμερα διαδικασία και από τη δική σας την Κυβέρνηση; Η δική σας Κυβέρνηση, όταν είχε έρθει η ίδια τροπολογία, είχε πει «η δικαιοσύνη». Η δικαιοσύνη απεφάνθη. Επανελημένες αποφάσεις οι οποίες είναι αντίθετες με τη λογική της τροπολογίας σας, επανελημένες εμμονές του Υπουργείου να προωθηθεί η συγκεκριμένη τροπολογία. Ε, αυτή η επιμονή να παρακαμφθεί η νομιμότητα, μέσα από τη νομοθετική σκοπιμότητα, δεν είναι προς όφελος του κριτηρίου αξιοπιστίας και εμπιστοσύνης. Καταλάβετε το.

Στο Συμβούλιο της Επικρατείας κρίνεται η υπόθεση τον Οκτώβριο. Έρχεται η τροπολογία να προκαταλάβει την κρίση του Συμβουλίου της Επικρατείας. Στο διοικητικό τομέα περιφέρειάρχες και άλλες αρχές έχουν κατ' επανάληψη αποφανθεί. Έρχεται η τροπολογία να παραμερίσει αυτές τις αποφάσεις. Προηγούμενες τοποθετήσεις τα εναπέθεταν όλα στην ολοκλήρωση των διαδικασιών. Έρχεται η τροπολογία, ως μερική τροπολογία, χωρίς κανέναν συναρμόδιο του Υπουργού Ανάπτυξης, σ' αυτό το νομοσχέδιο, να δημιουργήσει ένα τέτοιο θέμα ανατροπής.

Εγώ δεν θέλω να επεκταθώ. Σας λέω, όμως, ότι από πλευράς κοινωνικού κριτηρίου, κριτηρίου προστασίας του δημοσίου συμφέροντος και κριτηρίου της νομιμότητας, η τροπολογία αυτή είναι εκτεθειμένη. Και είναι εκτεθειμένη και από πλευράς κοινοβουλευτικής τάξης. Όχι έτσι.

Για να συνεννοηθούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η νομοθετική πρωτοβουλία της οποιασδήποτε κυβέρνησης πρέπει να καλύπτει αυτά τα τρία κριτήρια. Το κριτήριο της νομιμότητας, το κριτήριο της κοινωνικής προστασίας και το κριτήριο του δημοσίου συμφέροντος.

Και κάτι ακόμα. Η κάθε νομοθετική πρωτοβουλία, δι' αποσπασματικών ειδικών τροπολογιών, πρέπει τουλάχιστον να έχει και μια εσωτερική συνέπεια και συνέχεια με την προηγούμενη στάση της ίδιας της Κυβέρνησης. Λυπούμαι διότι είναι ένα ευρύτερο θέμα, ένα γενικότερο θέμα, το οποίο ανακύπτει και για τον τρόπο με τον οποίο νομοθετούμε και για τον τρόπο με τον οποίο αφήνουμε εκτεθειμένο το δημόσιο συμφέρον και αφήνουμε ακάλυπτη τη βασική αρχή της νομιμότητας κατά την αντιμετώπιση τέτοιων προβλημάτων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Το λόγο έχει ο κ. Καλλιώρας και στη συνέχεια ο κύριος Υπουργός.

ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΙΩΡΑΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα προφανέστατα έχει μια τεράστια σημασία. Ειπώθηκαν τόσα πολλά. Εγώ θα βάλω ως φόντο στη συζήτησή μας το εξής. Χθες συζητήθηκε στην κυβερνητική επιτροπή το πακέτο των παροχών ή ελαφρύνσεων ή φοροελαφρύνσεων –όπως θέλετε πείτε το- προς τις χαμηλές εισοδηματικές τάξεις.

Αν σήμερα εμείς, σ' αυτήν την Αίθουσα, κάναμε σωστά τη δουλειά μας, θα μπορούσε χθες η Κυβέρνηση να δώσει άλλα 500 δισεκατομμύρια δραχμές παραπάνω μόνο και μόνο, εάν

συμμαζευστόν κατά 70% ή 60% -αν θέλετε- το τεράστιο πρόβλημα, που υπάρχει και συνδέεται με την εμπορία καυσίμων και γενικότερα της ενέργειας. Δηλαδή με άλλα λόγια θα μπορούσαμε να κάνουμε κοινωνική πολιτική -θα την κάνατε εσείς- προς αυτούς που έχουν ανάγκη, αν μόνο σήμερα, μία μέρα αργότερα, φέρναμε το σημερινό νομοσχέδιο εκεί που πρέπει.

Επιτρέψτε μου να εξηγήσω τι εννοώ: Υπάρχουν οπωσδήποτε θετικές διατάξεις. Ποτέ δεν ήρθε νομοσχέδιο στην Αίθουσα χωρίς να έχει ή να περιλαμβάνει θετικές διατάξεις. Όμως, όταν δημιουργούμε ολιγοπωλιακά σχήματα, η αύξηση των τιμών είναι συνέπιά τους. Υπάρχει το κλείσιμο των επιχειρήσεων, που είναι, απ' ό,τι διάβασα, περίπου χίλιες πεντακόσιες και μάλιστα αυτοί που κάνουν σωστά τη δουλειά τους και είναι υγιείς επιχειρήσεις σύμφωνα με τα στοιχεία του Υπουργείου Ανάπτυξης.

Αποκλίνουμε από τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Δημιουργούμε κοινωνική αντίδραση, κοινωνική αναστάτωση και κοινωνική αδικία. Καταλαβαίνετε ότι όλα αυτά, που συμβαίνουν, όταν εγώ είμαι ο σωστός πολίτης που λειτουργώ μέσα στα πλαίσια των νόμων του κράτους και ο άλλος είναι παράνομος και τη νύχτα γεμίζει το βυτίο του από άλλο βυτίο αυτοκινήτου και κάνει όλα αυτά, τα οποία ελέγχθησαν και στην επιτροπή και σήμερα, είναι πραγματικά εκκωφαντικά. Εγώ δεν μπορώ να καταλάβω ότι σήμερα στην πατρίδα μας λειτουργούμε ακόμα ως τεταρτοκομικό κράτος και έχουμε μείνει πολύ πίσω στον τομέα αυτό.

Όταν γίνεται αυτή η καρτελοποίηση, διότι εδώ σήμερα πάμε να δημιουργήσουμε ένα νέο μοντέρνο «μετακαρτέλ» -αν μου επιτρέπεται ο όρος- σίγουρα ευθώς αυτή η διαδικασία θίγει τις μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις. Είναι λογικό και απόλυτο στη συνέχεια ως αποτέλεσμα, αν θέλετε όλων αυτών είναι να βασιλεύει η διαπλοκή, που σας τη δραχμοποίησα στην αρχή της εισήγησής μου, και η αδιαφάνεια. Όταν έχουμε μία αγορά των δυόμισι περίπου τρισεκατομμυρίων δραχμών, καταλαβαίνετε ότι τα συμφέροντα είναι τεράστια και τερατοειδής θα είναι και οι πράξεις αυτών. Αραγε, λοιπόν και το παρακάτω και οι μηχανισμοί του ζουν και βασιλεύουν. Ο κ. Μπατζελής, ο επικεφαλής του ΣΔΟΕ, έχει πει τόσο πολλά και μάλιστα σε σχετικές ερωτήσεις, που έχω καταθέσει, αυτά, που διάβασα, δεν τα πύστηα.

Πρέπει να πούμε ότι σε ό,τι αφορά το θέμα αυτό έχουν γίνει και διάφορες έρευνες. Η μία απ' αυτές, αναφέρω του κ. Λούη του καθηγητή του Ε.Μ.Π., λέει ότι σε διακόσια εξήντα εννέα πρατήρια, που έγινε έλεγχος με τετρακόσια είκοσι εννέα δείγματα, το 11,8 της σούπερ αμόλυβδης ήταν νοθευμένο και το 10,2 της σούπερ και αυτό ήταν πάλι νοθευμένο. Δηλαδή είτε θεωρητικά το πάρουμε από την πλευρά των πανεπιστημίων είτε από την πρακτική πλευρά, που όλοι μας γνωρίζουμε και κανείς στην ουσία δεν προχωρά για να δώσει λύση στο πρόβλημα αυτό, έχουμε εν τέλει τα ίδια αποτελέσματα. Έχουμε μία ανεξέλεγκτη δράση της μαφίας των καυσίμων. Επαναλαμβάνω μαφία των καυσίμων, η οποία θα μπορούσε να γίνει κοινωνική πολιτική. Χθες δώσατε 270 δισεκατομμύρια με τις φορολογικές σας ρυθμίσεις, ενώ θα μπορούσατε να δώσετε και άλλα 500 δισεκατομμύρια, εάν σήμερα κάναμε, επαναλαμβάνω, σωστά τη δουλειά μας. Διότι, λέει και η έρευνα του Πολυτεχνείου, για να δώσουμε και να γραφούν στα Πρακτικά -η έρευνα αυτή θα παρουσιαστεί αυτόν το μήνα- ότι 49% του πετρελαίου κίνησης είναι νοθευμένο, 16% των καυσίμων των πρατηρίων προέρχεται από λαθρεμπορικά κυκλώματα, το ένα τρίτο των πρατηρίων στο οποίο δεν γινόταν νοθεία, αύξανε τις τιμές, πράγμα που είναι και λογικό. Λόγω ανυπαρξίας ελέγχου αποδεικνύεται ότι μεγάλες νοθευμένες ποσότητες διακινούνται από απομακρυσμένα και νησιωτικά πρατήρια, που είναι γνωστά.

Ουσιαστικά τι μας λέει αυτή η έκθεση; Ότι πρέπει, όπως έχεις τον προσωπικό σου γιατρό, πρέπει να έχεις και τον προσωπικό σου πρατηριούχο, για να είσαι σίγουρος ότι το αυτοκίνητό σου δεν θα πάθει ζημιές και δεν θα βρεθείς και εσύ εκτεθειμένος.

Με άλλα λόγια με το σημερινό σχέδιο νόμου το βασικό πρόβλημα, που υπάρχει, δεν λύνεται, αλλά δημιουργείται ένα καρτέλ, ένα ολιγοπώλιο «πολυτελείας», το οποίο και διατηρείται.

Στο άρθρο 7, οι παράγραφοι 10 και 11 ουσιαστικά αποκλεί-

ουν τους πρατηριούχους να κάνουν τη δουλειά τους ελεύθερα. Τους λέει: Ξέρετε εσείς δεν μπορείτε μόνοι σας πλέον να δουλεύετε, θα πρέπει να είστε επτά είτε με μορφή συνεταιρισμού είτε με μορφή κοινοπραξίας, για να μπορέσετε πλέον να προμηθευτείτε το πετρέλαιο.

Αυτό και μόνο αυτός ο αριθμός και ένα ακόμη στοιχείο δείχνουν πόσο μακριά είμαστε από το στόχο τον οποίο πρέπει να πετύχουμε. Και θα προτείνω και μία ίσως λύση που δεν έχω ακούσει μέχρι τώρα μέσα στην Αίθουσα. Εγώ ρωτάω πρώτα πριν πάω στην ουσιαστική λύση: Γιατί να είναι επτά και να μην είναι δύο έστω τρεις; Τουλάχιστον να μπορούν οι άνθρωποι να συνεννοηθούν. Έχουμε περίπου διακόσιους πρατηριούχους. Μ' αυτήν την έννοια τους λέτε, θα γίνεται είκοσι δύο υπομονάδες δηλαδή «κολχόζ» για να μπορέσετε να δουλέψετε. Εάν αυτό συμβεί καταλαβαίνετε πόσο δύσκολο είναι να προχωρήσουν οι άνθρωποι στο να προμηθεύονται απλά το πετρέλαιο.

Εγώ θα πω κάτι άλλο και παρακαλώ τον κύριο Υπουργό να με ακούσει. Κύριε Υπουργέ, αυτό που έχει σημασία είναι -και καταθέτω την πρότασή μου και μ' αυτή θα κλείσω- ότι θα μπορούσε το κράτος πραγματικά να δώσει μία λύση για το θέμα των πετρελαιοειδών. Και κάνω την εξής σκέψη. Γιατί το κράτος να μην αναθέσει ευθώς στις επιχειρήσεις, στις μεγάλες κυρίως επιχειρήσεις να κάνουν τα εξής: Οι ίδιες σφραγίζοντας το πετρέλαιο φεύγοντας δηλαδή από το χώρο της παραγωγής και της διύλισης να το τοποθετούν στον χώρο της υποδοχής δηλαδή στο πρατήριο σφραγισμένο στην αρχή, σφραγισμένο στη συνέχεια μέχρι νεοτέρας. Δηλαδή εγώ που είμαι η εταιρεία, μια μεγάλη εταιρεία αν θέλετε, που είναι πολύ πιο εύκολα να γίνει και ως μη γίνει στις μικρότερες, ως έχουμε ένα πρόβλημα εκεί αν το θέλετε έτσι, να έχω τον απόλυτο έλεγχο για το τι ποσότητες φεύγουν από μένα, ποιες παραδίδονται και εγώ πληρώνω σαν εταιρεία αυτά τα οποία πούλησε ο πρατηριούχος. Ο πρατηριούχος να μην έχει καμία σχέση με το χώρο του, να είναι σφραγισμένα. Κατ' αυτήν την έννοια δεν μπορεί κανείς να κλέψει, κανείς δεν μπορεί να βάλει το πετρέλαιο νύχτα, η να το βγάλει μέρα και υπάρχει ένας απόλυτος έλεγχος από δέκα αν θέλετε συνολικά επιχειρήσεις που θα μπορούσαν να ελέγχουν διότι αυτές θα είναι ελεγκτές και ελεγχόμενοι και θα αποδίδουν λογαριασμό. Και εγώ αν είμαι πρατηριούχος θα είμαι αυτός απλά ο οποίος πουλάω το πετρέλαιο και όταν ξεσφραγιστεί θα δούμε αυτό που θα μου έχει μείνει και θα βρούμε τη διαφορά. Είναι λογικό ότι από τη μια μεριά οι ποσότητες θα είναι πλαισιωμένες από τα χαρτιά τα οποία ξεκινάνε από την επιχείρηση, την κεντρική μονάδα, την εταιρεία και φθάνουν στον πρατηριούχο με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ποτέ ανισοβαρής σχέση στο κλέψιμο. Δεν καταλαβαίνω γιατί να μη γίνει.

Μ' αυτήν την έννοια ούτε το λαθρεμπόριο θα μπορεί να υπάρχει ούτε αν γίνει έλεγχος θα πει οτιδήποτε γιατί η εταιρεία είναι η ελεγχόμενη και ως πιάσετε την εταιρεία. Άρα δεν μπορούν να νοθεύουν το πετρέλαιο και να το κάνουν ότι χρώμα θέλουν. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν προχωράτε σε κάτι τέτοιο όπου θα έχουμε ουσία και αφήστε τα όλα τα άλλα. Και αν νομίζετε ότι είναι δύσκολο αυτό νομοτεχνικά αφήστε το να το σκεφθούμε λίγο παραπάνω. Εγώ σας λέω την πολιτική λύση. Τώρα, αν αυτό είναι εφικτό να γίνει ή όχι δεν είναι θέμα της Βουλής, είναι θέμα των τεχνοκρατών. Δώστε τους εσείς την εντολή να ακολουθήσουν αυτήν τη λογική η οποία είναι ξεκάθαρη, είναι διαυγής, δεν έχει κανένα μεμπτό και οι ίδιες οι επιχειρήσεις πλέον δεν θα έρχονται να μας λένε ότι, ναι εμείς προσπαθούμε για το καλύτερο, αλλά να που υπάρχουν και οι κακοί. Ποιοι κακοί υπάρχουν; Δεν υπάρχουν κακοί. Το σύστημα είναι κακό, δεν αυτοπροστατεύεται. Και γιατί δεν αυτοπροστατεύεται; Γιατί έρχονται νομοσχέδια σαν και αυτό στη Βουλή των Ελλήνων.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο κ. Τσοχατζόπουλος έχει το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε τη χαρά σήμερα να συζητήσουμε -μετά από τέσσερις συνεδριάσεις στην επιτροπή όπου διεξοδικά ασχοληθήκαμε με όλες τις πλευρές του σχεδίου νόμου για την οργάνωση της αγο-

ράς των πετρελαιοειδών- ώριμοι και αφού ανταλλάξαμε απόψεις για όλα τα θέματα και αφού είδαμε και δυναμικές εξελίξεις σε ρυθμίσεις για τις οποίες πιθανώς υπήρχαν και διαφορετικές απόψεις.

Βέβαια προς έκπληξή μου διαπίστωσα στο πλαίσιο συζήτησης επί της αρχής αίτηση αντισυνταγματικότητας και εξεπλάγην. Φυσικά ο κύριος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας δεν συμμετείχε σε συνεδριάσεις της επιτροπής. Εάν συμμετείχε θα είχε πληροφορηθεί γιατί η επιχειρηματολογία του είναι έωλη, αντιφατική και άνευ αντικειμένου. Πρώτον διότι με τη ρύθμιση που εισάγουμε, όπως είπαμε στην επιτροπή, εξασφαλίζουμε για πρώτη φορά, διευρύνοντας πραγματικά την πετρελαϊκή αγορά πρόσβαση σε όλους τους πρατηριούχους προς τα διυλιστήρια, διά της διαδικασίας της κοινοπραξίας που είναι όχι μόνο οργανωτικά, όχι μόνο τεχνικά, αλλά και λειτουργικά αναγκαίο να γίνει, διότι για φανταστείτε δυνατότητα πρόσβασης των χιλιάδων πρατηριούχων στα διυλιστήρια της χώρας. Αδύνατον. Ως γνωστό, εσείς που ασχοληθήκατε μαζί με μας στο πλαίσιο της επιτροπής και οι εκπρόσωποι των φορέων μας ενημέρωσαν, ο εκτελωνισμός των προϊόντων τα οποία προμηθεύεται είτε η εταιρεία εμπορίου, είτε ο πρατηριούχος δεν γίνεται από το διυλιστήριο, αλλά από τις τελωνειακές υπηρεσίες και ως εκ τούτου αυτές έχουν περιορισμένες δυνατότητες, ώστε να μπορέσουν να εκτελωνίσουν για κάθε ένα συμμετέχοντα σε ατομική βάση στην αγορά, την αντίστοιχη ποσότητα πετρελαιοειδούς προϊόντος πάσης μορφής. Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν ήρθε το θέμα και στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή για κρίση, ενώ είχε ζητηθεί να υπάρξει πλήρης απελευθέρωση, ώστε η πρόσβαση να είναι αυτοτελής και αυτόνομα και για κάθε πρατηριούχο, η αντίστοιχη επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης γνωμοδότησε αποκλειστικά και μόνο για το θέμα της επάρκειας και της ποιότητας αποθηκευτικών χώρων μόνο, αγνοώντας παντελώς το άλλο αίτημα το οποίο ζητούσε ακριβώς και την ελεύθερη πρόσβαση του καθενός. Και επιτρέψτε μου, κύριοι συνάδελφοι, να πω ότι τα γνωρίζει η αρμόδια Επιτροπή Προστασίας Ανταγωνισμού καλύτερα από οποιαδήποτε ένσταση ξαφνικά ανακάλυψε ο αξιότιμος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, προχωρώντας μάλιστα και στο σημείο, έναντι ενός περιορισμού που πιθανώς η Επιτροπή Ανταγωνισμού να ζητούσε να μειωθεί ή να καταργηθεί, να έρθει να μας μιλήσει και περί αντισυνταγματικότητας. Αν, λοιπόν, αυτό καταρρίπτεται παντελώς είναι έωλο επιχείρημα δεν έχει καμία βάση και γι' αυτόν ακριβώς το λόγο θα ήθελα να σας καλέσω να προχωρήσουμε επί της ουσίας και επί της αρχής της συζήτησής μας, μια και με αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και με τη συνεργασία μας προωθούμε μια πολύ σημαντική αλλαγή συνολικά της αγοράς της ενεργειακής για την οποία εργαζόμαστε.

Η ενεργειακή αγορά της χώρας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποκτά ιδιαίτερη σημασία. Στις αρχές του 21ου αιώνα με δεδομένες τις άναρχες συνθήκες εξέλιξης σε παγκόσμιο επίπεδο, με δεδομένους τους κινδύνους που υπάρχουν στην ασφάλεια και στη σταθερότητα, αλλά πλέον και στο περιβάλλον και την ποιότητα ζωής, βασική προϋπόθεση για να απαντήσουμε για όρους μιας βιώσιμης ανάπτυξης για τους λαούς παγκόσμια, είναι υποχρέωσή μας να ξεκαθαρίσουμε τους όρους κάτω από τους οποίους θα υπάρξει πρώτον επάρκεια ενεργειακή, θα υπάρξει δεύτερον άφθονη και φθηνή αν θέλετε ενέργεια σε κάθε πολίτη και τρίτον θα υπάρξει η δυνατότητα να προστατευτεί το περιβάλλον από τον τρόπο χρήσης της ενέργειας.

Στο Γιοχάνεσμπουργκ, παρά τα πενιχρά αποτελέσματα, έγινε σαφές πόσο μεγάλη σημασία έχει η δέσμευση της παγκόσμιας κοινότητας να αποδεχθεί περιορισμούς στη χρήση μορφών ενέργειας που βλάπτουν, γιατί ουσιαστικά δημιουργούν ρύπους και επιβάρυνση που ξεπερνά τα όρια και που καταστρέφει την προοπτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε υποχρέωση να συνειδητοποιήσουμε ότι εμείς σήμερα ζούμε δανειζόμενοι το περιβάλλον από την επόμενη γενιά. Γι' αυτό, είναι στοιχειώδης υποχρέωσή μας να εξασφαλίσουμε την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, ώστε να το έχουν ολοκληρωμένο, πλήρες και

υγιές και οι επόμενες γενιές. Με την παρέμβασή μας περνάμε στο χώρο της ενέργειας, στο χώρο των πετρελαίων, στο χώρο του φυσικού αερίου, στο χώρο όλων των μορφών ενέργειας, του ηλεκτρισμού και όλων των παραγώγων που χρησιμοποιούμε, για να αντιμετωπίσουμε τις ανάγκες της κατανάλωσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε χρόνο αυξάνονται σταθερά οι ενεργειακές ανάγκες και η ενεργειακή κατανάλωση σε όλο τον κόσμο, στην Ευρώπη, αλλά και στην Ελλάδα. Σας έλεγα προχθές, σε συζήτηση που είχαμε, ότι υπάρχει πάνω από 5% ετήσια αύξηση της ηλεκτρικής κατανάλωσης στην Ελλάδα. Γι' αυτό, έχουμε ανάγκη να οργανώσουμε και να προχωρήσουμε την ενεργειακή μας αγορά με τον πλέον δημοκρατικό, ανοιχτό, ανταγωνιστικό και ελεύθερο τρόπο.

Εμείς, ως παράταξη, δεν επισημεύσαμε αποκλειστικά και μόνο την αγορά. Δεν ανήκουμε σε εκείνους που πιστεύουν ότι η αγορά θα ρυθμίσει τα θέματα που έχει ανάγκη μία πολιτεία. Αναμφισβήτητα, η αγορά προσφέρει υπηρεσίες, διότι εξασφαλίζει τον ανταγωνισμό και την ελεύθερη συμμετοχή όλων. Από και πέρα, όμως, υπάρχει ο ρυθμιστικός ρόλος της πολιτείας, η οποία θα προσδιορίσει με ποιους τρόπους τελικά θα λειτουργήσει η αγορά όσον αφορά στην προστασία του κοινωνικού συμφέροντος, του περιβάλλοντος, της υγείας, της ασφάλειας των πολιτών και της επάρκειας, που έχουμε ανάγκη να εξασφαλίσουμε.

Βρισκόμαστε σε μία περίοδο της εξέλιξής μας, που επηρεάζεται καθοριστικά από τον παγκόσμιο ανταγωνισμό για τη ρύθμιση των ενεργειακών αγορών. Ποιες είναι, αν θέλετε, οι βαθύτερες αιτίες των ανταγωνισμών στο χώρο της Ευρασίας;

Τόσο η Ρωσία, όσο και οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, όσο και η Κίνα, ανταμείφθηκαν για να επηρεάσουν τη νέα παγκόσμια ισορροπία, που διαμορφώνεται στην περιοχή αυτή και η οποία έχει βέβαια ως βασικό στοιχείο τις πηγές του πετρελαίου και των πετρελαϊκών προϊόντων στην Κασπία.

Αυτές οι πηγές πετρελαίου αποτελούσαν ιστορικά καθ' όλον τον προηγούμενο αιώνα και κατά τη διάρκεια των δύο παγκοσμίων πολέμων, αλλά αποτελούν και τώρα, στην ειρηνική περίοδο, το δρόμο-στόχο, προς τον οποίο κινούνται οι πάντες, προκειμένου να εξασφαλίσουν την απαραίτητη ενεργειακή επάρκεια.

Στην περίπτωση των δύο πολέμων, οι ενεργειακοί στόχοι επιτυγχάνονταν με μάχες και συγκρούσεις. Τώρα, που βρισκόμαστε σε ειρηνική περίοδο, έχουμε αυτούς τους ενεργειακούς στόχους γιατί η ασφαλής πρόσβαση και η αξιοποίηση των αποθεμάτων των πετρελαϊκών πηγών αναγορεύεται σε πρώτη προτεραιότητα, στρατηγικής γεωπολιτικής, γεωοικονομικής και γεωενεργειακής σημασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να γιατί έχει τεράστια σημασία το θέμα που συζητούμε σήμερα. Εμείς ερχόμαστε εδώ για να μιλήσουμε για την αγορά των πετρελαιοειδών και των προϊόντων που παράγονται στη χώρα μας. Βεβαίως, δεν έχουμε μία ξεχωριστή και μόνιμη αγορά. Η αγορά του πετρελαίου είναι παγκοσμιοποιημένη και απελευθερωμένη εδώ και αρκετά χρόνια.

Αντίστοιχα, έχουμε σε φάση εξέλιξης μία νέα ενεργειακή αγορά, την αγορά του ηλεκτρισμού και του φυσικού αερίου. Οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης συγκροτούν αυτήν την αγορά, η οποία πρέπει μέχρι το 2006 να απελευθερωθεί πλήρως. Έτσι, η κοινή ευρωπαϊκή ενεργειακή αγορά ηλεκτρισμού και φυσικού αερίου θα αποκτήσει για πρώτη φορά πρόσβαση στην αγορά με ανταγωνιστικούς όρους και για ιδιωτική παραγωγή ηλεκτρισμού από φυσικό αέριο. Έτσι, θα διευρυνθεί ο ανταγωνισμός στην ενεργειακή αγορά και θα ενδυναμωθεί η δυνατότητα παροχής, παραγωγής και προμήθειας επαρκούς ποσότητας ενέργειας, την οποία χρειαζόμαστε.

Σας είπα και την άλλη φορά ότι με βάση τα εννιάμισι-δέκα χιλιάδες μεγαβάτ ενέργειας, που διαθέτουμε σήμερα, αλλά και με βάση την αύξηση της ετήσιας κατανάλωσης κατά 4% με 5%, η ελληνική αγορά πρέπει να στοχεύσει μέσα στη δεκαετία σε δύομισι-τρεις χιλιάδες μεγαβάτ επιπλέον παραγωγής.

Σε δύο ή, το αργότερο, σε τρεις εβδομάδες, θα εισηγηθώ ένα σχέδιο νόμου, με το οποίο θα ολοκληρώνεται το υφιστάμενο καθεστώς ενεργειακής αγοράς για τον ηλεκτρισμό και το φυσι-

κό αέριο. Αυτό το έχουμε ήδη συζητήσει σε δημόσιο διάλογο και έχουμε συζητήσει και κάποιες προτάσεις της ΡΑΕ, η οποία σήμερα έστειλε και νέες προτάσεις προς αυτήν την κατεύθυνση.

Θα έχουμε τη δυνατότητα σε δημόσιο διάλογο όπως συνηθίζουμε να πράττουμε, διότι αυτά τα θέματα δεν τα αποφασίζουμε ούτε εν κλειστώ ούτε μόνοι αλλά με πλατύ δημοκρατικό διάλογο με όλους τους φορείς για να μπορέσουμε να καταλήξουμε σε ένα αποτέλεσμα που θα αποτελέσει τη βάση της περαιτέρω αναπτυξιακής πορείας και στρατηγικής της οικονομίας, της κοινωνίας και της ικανότητάς μας να λειτουργήσουμε σύγχρονα και αποτελεσματικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να επανέλθω και να πω γιατί έχει σημασία αυτή η αγορά την οποία συζητάμε. Διότι η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα βρίσκεται ήδη σε εξάρτηση πάνω από 50% από τις ενεργειακές πηγές και πιστέψτε με σας διαβεβαιώνω ότι στα επόμενα είκοσι χρόνια τουλάχιστον δεν θα αλλάξει ο ρόλος και η σημασία καμιάς από τις πηγές ενέργειας τις οποίες χρησιμοποιούμε. Θα συνεχίσουμε να εξαρτιόμαστε από το πετρέλαιο. Εάν μάλιστα δεν κάνουμε τίποτα τα επόμενα είκοσι χρόνια το 2020 η εξάρτηση της Ευρώπης θα ανέλθει στο 70% έναντι του 50% που υπάρχει σήμερα.

Καταλαβαίνετε λοιπόν, σε σχέση με αυτά που σας είπα προηγουμένως για το περιβάλλον και τις απαιτήσεις που επαναλήφθηκαν στο Γιοχάνεσμπουργκ ανεξάρτητα της μικρής αν θέλετε επιτυχίας η οποία υπήρξε και η οποία εκφράστηκε με μια ευαισθησία κάποια πράγματα να γίνουν, εν τούτοις αυτό που έχει σημασία είναι ότι τώρα πρέπει να προχωρήσουμε έναντι αυτής της αγοράς στην Ελλάδα ώστε να μπορέσουμε να επιλέξουμε το δικό μας δρόμο και τη δική μας παρέμβαση για να υπάρξει η ασφάλεια στη λειτουργία αυτής της παγκόσμιας αγοράς. Η ασφάλεια στον εφοδιασμό μεταξύ όλων των κρατών είναι η κρίσιμη προϋπόθεση για να μπορέσει να λειτουργήσει αυτή η απελευθερωμένη και παγκοσμιοποιημένη αγορά είτε αυτό αφορά το πετρέλαιο είτε αφορά μελλοντικά από το 2006 και τον ηλεκτρισμό και το φυσικό αέριο.

Η Ελλάδα, σ' αυτήν τη μεταβατική περίοδο, έχει την υποχρέωση να αναλάβει μεγάλες πρωτοβουλίες για να ενταχθεί δυναμικά. Αξιοποιούμε τις προϋποθέσεις και τις δυνατότητές μας. Δεν είναι μόνο να διευρύνουμε την κατανάλωση του ηλεκτρισμού ή του πετρελαίου ή του φυσικού αερίου. Διεκδικούμε να αναδείξουμε τη χώρα μας ως ενεργειακό κόμβο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη Νοτιοανατολική Ευρώπη. Διεκδικούμε τη διασύνδεσή μας με τα διευρωπαϊκά δίκτυα ηλεκτρισμού, φυσικού αερίου, πετρελαίου και παράλληλα τηλεπικοινωνιών, οδών μεταφοράς και γενικότερα των δικτύων επικοινωνίας. Έτσι επιβεβαιώνεται η στρατηγική σημασία του ελληνικού χώρου σε σχέση με την εξέλιξη των αν θέλετε οικονομικών και αναπτυξιακών υποδομών της Ευρωπαϊκής Ένωσης δίνοντας τη δυνατότητα στις γειτονικές χώρες με πρωτοβουλία της Ελλάδος μέσα από τη συγκρότηση και τη λειτουργία περιφερειακής αγοράς ηλεκτρισμού στη Νοτιοανατολική Ευρώπη σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση που εδώ και τρεις μήνες έχουμε την προεδρία και θα συνεδριάσουμε τον Οκτώβριο εδώ όλες οι χώρες της Βαλκανικής μαζί με την Κομισιόν για να προωθήσουμε την περιφερειακή συνεργασία στην ενεργειακή αγορά, επιβεβαιώνουμε πραγματικά την παρεμβατικότητα μας, η οποία φιλοδοξεί να αναβαθμίσει ακόμη περισσότερο το ρόλο μας, διότι με τις πρωτοβουλίες που έχουμε πάρει με τις σχέσεις συνεργασίας και συμβάσεις συμφωνίας που έχουμε υπογράψει τόσο με τις χώρες της Κασπίας, όπως με το Ιράν, με το Αζερμπαϊτζάν και ετοιμαζόμαστε και με το Καζακστάν έχουμε τη δυνατότητα αφού συμφωνήσαμε και με την Τουρκία να ενώσουμε τα δύο συστήματα μεταφοράς φυσικού αερίου Ελλάδος και Τουρκίας και να εξασφαλίσουμε πρόσβαση στην Ευρωπαϊκή αγορά συνολικά είτε μέσω Ιταλίας είτε μέσω Αυστρίας διά μέσου των Βαλκανίων μεταφορά επαρκών ποσοτήτων φυσικού αερίου από τις χώρες της Κασπίας στην ευρωπαϊκή αγορά.

Αυτό, κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί μια σημαντικότερη συμβολή στις σύγχρονες ανάγκες αναβάθμισης ενεργειακής αγοράς στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Σήμερα 45% της κατανάλωσης

φυσικού αερίου καλύπτεται από τις δυνατότητες της Ρωσίας. Άρα, υπάρχει ένα τεράστιο πεδίο όπου η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει ανάγκη συμπλήρωσης. Και αυτή η συμπλήρωση για πρώτη φορά θα εξασφαλιστεί μέσα από το γεγονός ότι η Ελλάδα θα λειτουργήσει ως μία τράνζιτ χώρα που θα εγγυηθεί τη μεταφορά της απαιτούμενης ποσότητας σε όλη την Ευρώπη και σε όλα τα Βαλκάνια.

Βλέπουμε, λοιπόν, ότι η στρατηγική κατεύθυνση σ' αυτήν τη μεταβατική περίοδο που για όλη την κοινότητα την παγκόσμια, για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα έχει κάποια συγκεκριμένα χαρακτηριστικά, η Ελλάδα διεκδικεί το ρόλο της, η Ελλάδα διεκδικεί την παρέμβασή της και νομίζω ότι μ' αυτόν τον τρόπο ανταποκρινόμαστε στην υποχρέωση που έχουμε να υποστηρίξουμε το δημόσιο συμφέρον, να εγγυηθούμε τη νομιμότητα και τον εθνικό, αν θέλετε, ρόλο της Ελλάδας που διακρίνεται στην περιοχή. Και μέσα απ' αυτήν την ιδιαιτερότητα της Ελλάδας αντλούμε πλεονεκτήματα με τα οποία μπορούμε να αντιμετωπίσουμε και μια σειρά άλλων θεμάτων.

Κύριοι συνάδελφοι, με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο ερχόμαστε να ολοκληρώσουμε τη λειτουργία μιας απελευθερωμένης αγοράς, όπως είναι η αγορά των πετρελαιοειδών. Μεταρρυθμίζουμε την υφιστάμενη από το 1985 για πρώτη φορά αγορά πετρελαιοειδών, επιδιώκουμε την κωδικοποίηση, την αναδιοργάνωση του θεσμικού πλαισίου λαμβάνοντας υπόψη τις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των οδηγιών της, αλλά συγχρόνως και το θεσμικό νομικό πλαίσιο πάνω στο οποίο θα στηρίξουμε μελλοντικά τη λειτουργία της.

Είναι αναμφισβήτητο μια παρέμβαση που έχει σκοπό να εξασφαλίσει την προστασία του καταναλωτή. Νομοθετούμε με σκοπό να εξορθολογίσουμε την υφιστάμενη ενεργειακή αγορά. Εναρμονίζουμε με το κοινοτικό δίκτυο εξασφαλίζοντας τους ίδιους όρους ασφάλειας στα αποθέματα, όπως και οι ευρωπαϊκές χώρες και το κυριότερο ισχυριζόμαστε ότι πετυχαίνουμε την πάταξη και της νοθείας και της λαθρεμπορίας.

Δημιουργούνται οι συνθήκες που ευνοούν τον ανταγωνισμό. Οδηγούμε σε χαμηλές τιμές και υψηλή ποιότητα, επαρκή και έγκαιρη τροφοδότηση για την προστασία του περιβάλλοντος. Όλα αυτά όμως με τους εξής συγκεκριμένους τρόπους: Πώς επιτυγχάνεται αυτό; Δημιουργούμε καθετοποιημένες επιχειρήσεις που με διαφάνεια έχουν την πλήρη ευθύνη για τη λειτουργία ή κάθε μια στο χώρο της. Έτσι, για παράδειγμα, το διυλιστήριο που είναι υπεύθυνο για τη διύλιση των προϊόντων έχει τη δυνατότητα να ασκεί εμπορία και έχει και τη δυνατότητα να λειτουργεί και πρατήρια για πρώτη φορά. Το διυλιστήριο είναι ο ένας συντελεστής. Ο δεύτερος συντελεστής είναι οι εταιρείες εμπορίας που βεβαίως δεν μπορούν να έχουν διυλιστήριο ή να είναι διυλιστήρια, έχουν όμως την αποκλειστική εμπορία και βέβαια τη δυνατότητα να λειτουργούν οι ίδιες πρατήρια. Και ο τρίτος συντελεστής είναι οι πρατηριοϋχοι, όπως σας είπα στην αρχή, απαντώντας στην περίφημη ένσταση περί αντισυνταγματικότητας της ρύθμισης από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, ότι όλοι οι πρατηριοϋχοι αποκτούν τη δυνατότητα πρόσβασης στο διυλιστήριο εφόσον βέβαια διαμορφώσουν την απαραίτητη κοινοπραξία η οποία όχι μόνο θεσμικά ή νομικά είναι αναγκαία, αλλά και τεχνικά για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν οι χιλιάδες πρατηριοϋχοι μέσα από ένα μικρότερο αριθμό κοινοπραξιών την ικανότητα πραγματικής πρόσβασης στο διυλιστήριο.

Να λοιπόν γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι επιτυγχάνεται, όπως υποστηρίζω ο εξορθολογισμός της αγοράς με την ανάθεση σαφούς, καθαρού συγκεκριμένου ρόλου σε κάθε συντελεστή. Βέβαια επιπρόσθετα παράλληλα με την αυστηροποίηση των όρων αδειοδότησης για τον κάθε ένα συμμετέχοντα στην αγορά σε συνδυασμό με τον προσδιορισμό του ρόλου του, υπάρχει και η υποχρέωση δημιουργίας εγκαταστάσεων διότι αυτό που ζητάμε είναι και τα διυλιστήρια και οι εταιρείες εμπορίου και τα πρατήρια θα έχουν ελεγχόμενες, ολοκληρωμένες, τεχνολογικά άριστες και με ασφάλεια λειτουργούσες υποδομές για κάθε πολίτη. Εδώ είναι το κρίσιμο θέμα. Δεν αρκεί να λέμε ότι διασφαλίζουμε τους όρους αγοράς και εγγυώμαστε ότι όλοι θα συμμετέχουν. Πώς, κύριοι, θα συμμετέχετε; Με ποιους

όρους. Πώς θα εξασφαλίζεται ο καταναλωτής, ο πελάτης, το περιβάλλον, ο γείτονας; Εδώ είναι το κρίσιμο θέμα.

Έτσι λοιπόν, οι προϋποθέσεις άδειας, εμπορίας γίνονται αυστηρότερες, διότι σε τελική ανάλυση θέλουμε αυτοί που ασκούν αυτό το επάγγελμα να είναι ολοκληρωμένοι, να έχουν δύναμη, να είναι επαρκείς, να είναι αποτελεσματικοί. Έτσι μόνο μπορούμε να εξυπηρετήσουμε τον πολίτη.

Ειδικά για τις εταιρείες πετρελαιοειδών στα νησιά του Αιγαίου έχουμε μια ειδική εξαίρεση που οφείλεται στο γεγονός ότι κάτω από πολυδιασπασμένες συνθήκες λειτουργίας στο χώρο του Αιγαίου, πράγματι έχουν να κάνουν ένα τιτάριο έργο προκειμένου να εξασφαλίσουν επαρκή τροφοδοσία. Βλέπω ότι ήρθε και ο προερχόμενος εξ' Αιγαίου αγαπητός συνάδελφος ο οποίος συνηγορεί πάντοτε μαζί μου ότι στηρίζουμε τις εταιρείες του Αιγαίου να συνεχίσουν να λειτουργούν, όπως ήταν μέχρι σήμερα.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Όχι, δεν συνηγορώ πάντοτε μαζί σας!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν το υποστηρίζετε στην επιτροπή; Πάντως συμφωνούμε. Να, λοιπόν που σε ένα σημείο συμφωνούμε, κύριε Παυλίδη. Καλό είναι και αυτό.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ένα μόνο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν πειράζει, τα υπόλοιπα θα τα βρούμε μετά.

Εκείνο που έχει σημασία είναι τι; Στις ευαίσθητες λοιπόν περιοχές, πέραν των νησιών, δίνεται η άσκηση της δραστηριότητας, όχι ως ένα προνόμιο, αλλά ως μια ανταπόδοση σ' αυτό τον πολύ δύσκολο ρόλο που έχουμε. Βέβαια την ίδια στιγμή πρέπει να πω ότι αναγκαστικάμε να παραπέμψουμε στην Επιτροπή Ανταγωνισμού περιπτώσεις, όταν τον περασμένο μήνα δύο εταιρείες σε συγκεκριμένο νησί συμφώνησαν για τη διαμόρφωση των τιμών σε υπερβολικά υψηλά επίπεδα –άρα κλασική λειτουργία καρτέλ– έτσι ώστε να γίνει κατανοητό ότι ναι μεν η πολιτεία έχει την υποχρέωση να στηρίξει αλλά και οι συμμετέχοντες ως οικονομικοί συντελεστές, παραγωγοί διυλιστήρια, πρατηριούχοι κλπ, έχουν την κοινωνική ευθύνη να ανταποκριθούν σ' αυτήν την υπόθεση.

Επομένως, για όλους αυτούς τους λόγους πιστεύουμε ότι εξασφαλίζουμε τον ορθολογισμό της αγοράς, την εναρμόνιση με το Κοινοτικό Δίκαιο, για τη διασφάλιση των απαραίτητων πόρων.

Έρχομαι στο θέμα της πάταξης της νοθείας και της λαθρεμπορίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς υποστηρίζουμε –νομίζω ότι το εξηγήσαμε επαρκώς στην επιτροπή– ότι θα υπάρξει ριζική αλλαγή του τρόπου λειτουργίας της αγοράς. Και αυτό θα έχει ως συνέπεια να ακυρωθούν σχεδόν –θέλω να μείνω στο εύρος της πραγματικότητας– τα φαινόμενα νοθείας και λαθρεμπορίας που υπήρχαν στο παρελθόν. Γιατί; Για δύο λόγους.

Πρώτον, διότι για πρώτη φορά υποχρεώνονται τα διυλιστήρια, αλλά και οι εταιρείες εμπορίου να δηλώνουν την τιμή στην οποία πωλούν. Δεν είναι πλέον μυστικό το οποίο θα ελεγχθεί κάποτε αν έρθει ο ΣΔΟΕ. Όχι. Δηλώνουν δημοσίως. Επομένως ο καθένας έτσι γνωρίζει ποια είναι η τιμή στην οποία πουλά, είτε το διυλιστήριο είτε η εταιρεία εμπορίου.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ : Δεν τα ξέρουμε σήμερα αυτά;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Όχι, κύριε συνάδελφε, δεν τα ξέρουμε. Εγώ σας τα λέω. Με ενδεικτικές τιμές βγαίνουν από εδώ και από εκεί και αλλοιώνουν και αλλάζουν κάθε μέρα όπως νομίζουν.

Το δεύτερο στοιχείο όμως είναι πως γίνεται η διακίνηση του προϊόντος που σ' αυτήν τη γνωστή πλέον τιμή πωλείται το προϊόν και διακινείται. Πώς γίνεται αυτό; Γίνεται διά της καθιέρωσης του ενιαίου τιμολογίου. Τέρμα η ξεχωριστή έκδοση ανεξάρτητων τιμολογίων από οποιονδήποτε. Ένα είναι το τιμολόγιο. Ξεκινάει από το διυλιστήριο, περνάει από τις εταιρείες εμπορίας, καταλήγει στον πρατηριούχο. Έτσι λοιπόν είναι εμφανέστατη η ποσότητα και το κόστος της οποιασδήποτε ποσότητας διακινηθεί και βέβαια αυτό καταλαβαίνετε βάζει φραγμό σε οποιοδήποτε σχέδιο παρέμβασης για να ανατρέ-

ψουμε είτε νοθείες είτε λαθρεμπόριο.

Βεβαίως θα τα πούμε αναλυτικά εν συνεχεία. Όμως οι πιο αποδεκτοί κανόνες λειτουργίας μιας νέας αγοράς απαιτούν σεβασμό, αλλά απαιτούν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ελπίζω να συμφωνήσετε μαζί μου και αποτελεσματική διαδικασία ελέγχου. Η πιο άριστη θεσμική υποδομή δεν πρόκειται να λειτουργήσει αποτελεσματικά ή και αν το κάνει στην αρχή δεν θα το τηρήσει αργότερα αν δεν έχετε έλεγχο εδώ για πρώτη φορά λοιπόν δημιουργούμε δυο πράγματα, ένα νέο οργανισμό ελέγχου τιμών που αποτελείται ως ελεγκτική αρχή από δημοσίους υπαλλήλους, τυχαίως επιλεγόμενους βάσει εκείνων που ενδιαφέρονται διά κληρώσεως για δεκαοκτώ μήνες να ασκήσουν το λειτουργήμα του ελεγκτή της ενεργειακής αγοράς και να επανέλθουν εν συνεχεία πάλι στα καθήκοντά τους, φυσικά με μια ιδιαίτερη αμοιβή για να μπορέσουν να ασκήσουν αυτό το λειτουργήμα ανεπηρέαστα αλλά και με σαφές πλαίσιο λειτουργίας και κανόνων. Αυτού του είδους η ελεγκτική αρχή η οποία θα έχει μια δυναμική, διότι συνεχώς θα ανανεούται κάθε δεκαοκτώ μήνες, αποτελεί τη δική μας απάντηση σε παραδοσιακά προβλήματα που παρουσιάζουν ελεγκτικές παραδοσιακές αρχές σε άλλους τομείς της πολιτείας και ελπίζουμε ότι με αυτόν τον τρόπο πραγματικά κάνουμε μια τομή στις υφιστάμενες συνθήκες και πετυχαίνουμε παρέμβαση στην αγορά.

Διά της ρυθμίσεως, τέλος των αποθηκευτικών χώρων, ανταποκρινόμαστε και σε μια παρέμβαση, τη μόνη που τελικά έστειλε η ευρωπαϊκή επιτροπή, η Επιτροπή Ανταγωνισμού προς την Ελλάδα, υποστηρίζοντας ότι το γεγονός της εξάρτησης των εταιρειών εμπορίας από τα διυλιστήρια, ονομαζόμενες την ελεύθερη αγορά. Ουσιαστικά εξαρτώνταν οι εταιρείες εμπορίας από τα διυλιστήρια και γι' αυτό το λόγο εμείς με την ανεξαρτητοποίηση πλέον των εταιρειών εμπορίας έναντι των διυλιστηρίων, ξεπερνάμε αυτό το πρόβλημα. Δεν υπάρχει πλέον κανένα πρόβλημα, προειδοποίηση υπήρξε από την Επιτροπή Ανταγωνισμού. Διότι άκουσα για κυρώσεις, άκουσα για ποινές. Τίποτε απ' όλα αυτά. Προειδοποίηση υπήρξε. Και ανταποκρινόμαστε, λοιπόν, και στην προειδοποίηση που είχαμε έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε τα πράγματα.

Κύριε Πρόεδρε, εγώ τελείωσα επί της αρχής, γιατί επί της αρχής ήρθα να συζητήσω σήμερα. Βέβαια άκουσα προηγούμενως ότι υπήρξε και αισθητή και έντονη τοποθέτηση κάποιων εκ των κυρίων συναδέλφων πάνω σε τροπολογίες. Τις τροπολογίες ως συνήθως δεν τις συζητάμε επί της αρχής, τις συζητάμε στη συνέχεια. Επομένως επιφυλάσσομαι ότι τις συζητήσουμε να πάρω θέση. Όμως έχω να κάνω μια παρατήρηση.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μια τροπολογία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Τέσσερις έχουμε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μια έχετε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Εμείς έχουμε τέσσερις, κύριε συνάδελφε, δεν είστε ενημερωμένος, σας τα είπα στη Βουλή, τα ξεχάσατε πάλι. Σας ενδιαφέρει το καζίνο; Καλώς, θα τα πούμε.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Για το καζίνο μιλάμε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα ακούσετε για όλα.

Κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να πω ότι η τροπολογία την οποία εισηγηθήκαμε, προηγούμενως μάλιστα έκανε σχετική αναφορά ο κ. Παυλόπουλος, πάνω στο θέμα της δυνατότητας λειτουργίας του καζίνο Πόρτο Καρρά έχει έναν και μόνο αποκλειστικό σκοπό, να αποκατασταθεί επιτέλους η ομαλή λειτουργία σ' αυτήν την άδεια και σ' αυτήν την περιοχή, η οποία έχει ανάγκη να λειτουργήσει πραγματικά το καζίνο και να μπορέσει ξανά να απασχολήσει τους τριακόσιους εργαζομένους οι οποίοι επί ένα χρόνο βρίσκονται πράγματι σε μια αγωνία, επιδιώκοντας και πιέζοντας.

Και υπάρχουν όλες οι αιτιολογήσεις και οι πιέσεις τόσο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης όσο και του Εργατικού Κέντρου. Διότι οι εργαζόμενοι –ελπίζω να το κατανοείτε, αγαπητοί συνάδελφοι– έχοντας εμείς όλοι την απαραίτητη κοινωνική κατανόηση, αποδεχόμαστε ότι είναι η πρώτη προτεραιότητα, η αποκατάσταση της λειτουργίας και η δημιουργία θέσεων εργασίας οι οποίες

υπήρχαν και οι οποίες αυθαίρετα διεκόπησαν από τη στιγμή που μετά την πώληση της εταιρείας ο νέος ιδιοκτήτης της εταιρείας «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ» αρνήθηκε την περαιτέρω λειτουργία του συγκεκριμένου καζίνο στην περιοχή, με συνέπεια να βρεθεί και η εταιρεία χωρίς χώρο λειτουργίας –που είχε την άδεια του καζίνο- και οι εργαζόμενοι στο δρόμο.

Απέναντι αυτής της κατάστασης, θέλω να σας ενημερώσω, αγαπητοί συνάδελφοι, για τις πολλαπλές προσπάθειες τον τελευταίο χρόνο διά του Υφυπουργείου Τουρισμού και διά του Υπουργού Ανάπτυξης. Εκλήθησαν οι ενδιαφερόμενοι για να υπάρξει μία συμφωνία και μία ρύθμιση του θέματος. Επικαλέσθηκαν διαφορές στην τελική οικονομική συμφωνία ως λόγο τρεναρίσματος αυτής της υπόθεσης.

Νομίζω ότι ουδείς υπεύθυνος απέναντι των πολιτών έχει το δικαίωμα να αποδεχθεί μία τέτοια δικαιολογία. Εάν υπάρχει αδυναμία προσέγγισης στο οικονομικό επίπεδο, τότε η πολιτεία έχει την υποχρέωση να φροντίσει να πάρει τη θεσμική πρωτοβουλία, τη νομοθετική, για να ξεμπλοκάρει το θέμα και να μπορέσει να αποκατασταθεί η έννομη τάξη.

Το ότι μέσα από την τροπολογία δίνεται η δυνατότητα να λειτουργήσει η επιχείρηση που έχει την άδεια λειτουργίας του καζίνο εντός του ιδίου δήμου βέβαια –όχι σε καμία άλλη περιοχή, μόνο εντός του ιδίου δήμου- αλλά σε παρακείμενο κτίριο, πιστεύω ότι δεν αντιβαίνει ούτε σε οιονδήποτε κανόνα, πολύ λιγότερο δεν αντιβαίνει σε καμία νομιμότητα, αλλά δεν αντιβαίνει έστω και στη στοιχειώδη ανθρώπινη λογική.

Άρα, λοιπόν, πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν διατυπώνουμε κριτική εδώ μέσα γι' αυτές τις επιλογές, διότι έχουν και την κοινωνική στήριξη από τους εργαζόμενους, έχουν και τη στήριξη της τοπικής κοινωνίας και επιπλέον έχουν την υποχρέωση αν θέλετε της πολιτείας, των αρμοδίων αρχών να μην αφήσουν σε εκκρεμότητα ένα θέμα το οποίο ταλαιπωρεί τον κόσμο, τους εργαζόμενους και τους πολίτες.

Θα μας δοθεί η δυνατότητα αναλυτικά να συζητήσουμε τους όρους κάτω από τους οποίους μία τέτοια διαδικασία μπορεί να προχωρήσει.

Το πιο σημαντικό, όμως, από όλα αυτής της τροπολογίας πιστεύω ότι είναι η έμμεση τελική πίεση προς τους ενδιαφερομένους. «Κοιτάξτε, το παραμύθι τελειώνει. Κλείστε, συμφωνήστε να μπορέσετε να λειτουργήσετε.» Έτσι θα οδηγηθούμε σε ένα θετικό αποτέλεσμα.

Και τώρα βλέπω ήρθε ο αγαπητός φίλος, κ. Γεωργακόπουλος, ο συνάδελφος. Μετά από τέσσερις ώρες διαπραγμάτευσης, τελικά οι δύο ενδιαφερόμενοι αρμόδιοι, ο ιδιοκτήτης του «ΠΟΡΤΟ ΚΑΡΡΑΣ» και ο ιδιοκτήτης της άδειας, τελικά τα βρήκαν, κύριε Γεωργακόπουλε, συμφώνησαν;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Άρα, δεν χρειάζεται η τροπολογία.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κοιτάξτε, αν έχει λυθεί το θέμα...

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Αποσύρεται η τροπολογία;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ένα λεπτό. Η τροπολογία δεν ήταν μόνο γι' αυτό.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Μας μιλάτε τόση ώρα και δεν έχετε τι γίνεται στο Υπουργείο σας;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Παυλίδη, να είστε πιο προσεκτικός όταν μιλάτε σε εμένα. Όταν μιλάτε σε εμένα να είστε πιο προσεκτικός. Παρακαλώ πολύ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Κατ' αρχήν μη διακόπτετε, κύριε Παυλίδη.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Σας λέω, κύριε Παυλίδη, ότι μόλις τώρα ήρθε από τη διαπραγμάτευση. Τι θέλετε δηλαδή;

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Καταλάβατε πάντως τι είπα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Εγώ δεν διαθέτω μαντικές ικανότητες όπως εσείς ή ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος.

Εν πάση περιπτώσει, νομίζω ότι αυτό είναι μία επιτυχία. Νομίζω ότι αξίζουν συγχαρητήρια στο Υπουργείο Ανάπτυξης, στο χώρο του Τουρισμού και στον κ. Γεωργακόπουλο προσωπικά

διότι κατάφερε αυτήν την ιστορία να τη ρυθμίσει. Χαιρόμαστε διότι, κύριοι συνάδελφοι, σας δίνουμε και μία ολοκληρωμένη απάντηση. Θέλω να ελπίζω ότι όλοι εκείνοι οι οποίοι ανησύχουν ότι προέβλεψαν εις πρωτοβουλίας που δημιουργούσαν οιονδήποτε πρόβλημα τώρα πλέον θα μας κατανοήσουν ακόμη περισσότερο και θα συνεχίσουμε να έχουμε αμοιβαία τη συμπάθεια.

Ευχαριστώ πάρα πολύ. Να είστε καλά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Κωνσταντίνος Βρεττός): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, ο κύριος Υπουργός μου είναι πολύ συμπαθής και είναι και πατριώτης μου. Πρέπει όμως να επισημάνω ότι ανέλαβε ένα Υπουργείο παραγωγικό και εδώ τα πράγματα είναι δύσκολα. Φαίνεται από τις ομιλίες μέχρι τώρα ότι δεν ευτύχησε να έχει και πολύ καλούς συμβούλους. Μάλιστα ανέλαβε το Υπουργείο σε μια εποχή που υπάρχουν κρίσιμες ενεργειακές εξελίξεις και στη χώρα μας και στο ευρύτερο περιβάλλον που μας επηρεάζει και δυστυχώς δεν υπάρχει ενεργειακή στρατηγική. Δεν υπήρξε και δεν κατέστρωσε ποτέ στα είκοσι χρόνια που κυβερνάει τον τόπο, όπως φαίνεται από τις σπασμωδικές της ενέργειες που αλληλοσυγκρούονται μεταξύ τους και από την αγορά ενέργειας που λειτουργεί σήμερα με τεράστια προβλήματα.

Επειδή ο κύριος Υπουργός στο μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας του μας έκανε μια συνολική αναφορά για την ενέργεια, κράτησα ορισμένες σημειώσεις και θα προσπαθήσω να τον παρακολουθήσω σ' αυτά που είπε. Μιλήσατε, κύριε Υπουργέ, γενικά για την ενέργεια. Γι' αυτό θα πρέπει να πω ότι πράγματι στο εξωτερικό έχετε αναπτύξει ιδιαίτερα στα ενεργειακά θέματα έντονη δραστηριότητα, αλλά τα επωφελη αποτελέσματά της είναι πενιχρά και υπάρχουν και πολύ σημαντικά που είναι άσχημα.

Για παράδειγμα, αφού μιλάμε για το πετρέλαιο, τι θέλατε να πείτε ότι υποστηρίζετε, όπως σας είπα και στην επιτροπή πολύ πιο παλιά, τον αγωγό Μπαμπούτσει Χαν με άμεσο αποτέλεσμα να θάψετε ουσιαστικά τον αγωγό Μπουρκάζ Αλεξανδρούπολη που είναι για τα δικά μας συμφέροντα και που, αν αυτός γινόταν, καθίστατο η Ελλάδα μοναδικός τροφοδότης πετρελαίου σε ολόκληρη τη Μεσόγειο; Και είναι ένας αγωγός που είναι και κοντά, για να γίνει. Ταυτόχρονα τώρα με το ΕΣΟΑΒ μπορούσαμε να επιδιώξουμε η χρηματοδότηση αυτή να πάει γι' αυτό το έλλειμμα πόρων που έχει η Βουλγαρία και είναι ένας από τους βασικούς λόγους που μέχρι τώρα καθυστερούσε την εξέλιξη του αγωγού Μπουρκάζ Αλεξανδρούπολη.

Το δεύτερο πράγμα –που ήταν πράγματι καλής πρόθεσης– είναι η συμφωνία που έχετε υπογράψει με την Τουρκία για τη διασύνδεση των αγωγών φυσικού αερίου. Μη μας λέτε όμως τόσο μεγάλα λόγια, ότι θα γίνουμε μέσω αυτού του αγωγού οι τροφοδότες ολόκληρης της Ευρώπης. Η διατομή του αγωγού είναι πάρα πολύ μικρή, για να μπορέσει να παίξει αυτόν το ρόλο. Όμως είναι πάρα πολύ καλό για την πατρίδα μας, γιατί είναι γεγονός ότι στο φυσικό αέριο δεν μπορούμε να έχουμε έναν μόνο προμηθευτή, αλλά πολλούς.

Κύριε Υπουργέ, όμως προσέξτε κάτι. Σήμερα δημοσιεύτηκε στον Τύπο μια ανακοίνωσή μου σχετικά με τη προχθεσινή προκήρυξη της Δευτέρας, της ΔΕΠΑ για την πώληση του 35% της ΔΕΠΑ. Αναλογιστήκατε τι πάτε να κάνετε εκεί, κύριε Υπουργέ; Διαβάστε προσεκτικά την ανακοίνωσή μου, γιατί σας προτείνουμε τι πρέπει να γίνει, πριν προχωρήσετε σ' αυτό που θα είναι ολέθριο σε λίγα χρόνια και ενδεχομένως θα ακυρώσει και τη συμφωνία που κάνατε με την Τουρκία. Η ΔΕΠΑ αυτήν τη στιγμή κατέχει την προμήθεια φυσικού αερίου για όσο έχει συμβολαιοποιήσει από τους Ρώσους, τη μεταφορά και τη διανομή του.

Σύμφωνα με απόφαση την οποία προσυπέγραψε ο Πρωθυπουργός στη Βαρκελώνη στις 15-16 Μαρτίου, η οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης που θα τελειώσει και θα εκδοθεί σύντομα, στο τέλος του χρόνου, μιλά για τον πλήρη διαχωρισμό εμπορίας και μεταφοράς φυσικού αερίου. Και ενώ πρέπει αυτά να διαχωριστούν, εσείς προχωράτε να τα πουλήσετε μαζεμένα. Σας

παρέσυρε σε αυτό ο Υπουργός Οικονομίας, ο οποίος ενδιαφέρεται να εισπράξει περισσότερα χρήματα, γιατί πουλώντας και το δίκτυο έχετε περισσότερα χρήματα.

Προσέξτε, όμως! Πουλάτε το 35%. Οι κοινοπραξίες που θα εμφανιστούν, ενδεχομένως να έχουν σχέση με το άλλο 35% που κατέχουν τα ΕΛΠΕ, τα οποία ιδιωτικοποιούνται. Βρίσκεται σε εξέλιξη η συμφωνία, όπου υπάρχουν και συμφέροντα του μονοπωλιακού μέχρι στιγμής τροφοδότη του συστήματος του φυσικού αερίου.

Εγώ, λοιπόν, σας ρωτώ: Ο κατά πλειοψηφία πλέον ελέγχων τη ΔΕΠΑ και το σύστημα μεταφοράς και το σύστημα της εμπορίας και διανομής, γιατί να προχωρήσει σε οτιδήποτε άλλο βάζει στο παιχνίδι και άλλους παίκτες, όπως θέλουμε εμείς, πράγμα που θα απαιτούσε μεγάλες απαιτήσεις και δαπάνες;

Άρα, λοιπόν, η συμφωνία Τουρκίας-Ελλάδος για διασύνδεση κ.λπ. θα εξαρτάται από τον ιδιώτη μονοπωλητή, ο οποίος εάν το δει συμφέρον μπορεί να το κάνει, αλλά εφόσον θα έχει και θα θέλει να διατηρήσει το μονοπώλιο του, νομίζω ότι δεν θα προχωρήσει σε αυτές τις επενδύσεις.

Περιμένετε, γιατί σε λίγο θα εκδοθεί και η οδηγία, μέχρι το τέλος του χρόνου, όπως σας είπα, και σεβαστείτε και την υπογραφή του Πρωθυπουργού στη Βαρκελώνη. Περιμένετε, λοιπόν, και διαχωρίστε την εμπορία από τη μεταφορά.

Επίσης, δημιουργήστε θεσμικό και τιμολογιακό πλαίσιο για να μπορεί να λειτουργήσει η αγορά φυσικού αερίου. Από εκεί και πέρα, προχωρήστε σε πλήρη ιδιωτικοποίηση 100% της εμπορίας, αλλά για το δίκτυο μεταφοράς, μέχρι να ολοκληρωθούν οι διασυνδέσεις και να υπάρξει και εξασφάλιση για την είσοδο των πολλών παικτών και των πολλών πηγών τροφοδοσίας του συστήματος μας, διατηρήστε το 51%, δημιουργώντας κάτι παράλληλο με αυτό που έγινε στον ηλεκτρισμό με το διαχειριστή του συστήματος μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Τα δίκτυα, δηλαδή, πρέπει να τα κρατήσουμε, μέχρι να ολοκληρωθούν και αυτές τις επενδύσεις που θα εξασφαλίζουν την πλουραλιστικότητα του συστήματος που θα κατοχυρώσει την ενεργειακή επάρκεια για τη χώρα μας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κα **ΑΝΝΑ ΜΠΕΝΑΚΗ-ΨΑΡΟΥΔΑ**)

Δεν θα προλάβω, γιατί εσείς είχατε πολύ χρόνο, αλλά εγώ δεν διαθέτω τόσο, για να μιλήσω και για την απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Έρχεστε μετά από τρία χρόνια να βελτιώσετε το ν.2773/99, αλλά αργήσατε. Βεβαίως δεν ξέρω πότε θα φέρετε το νομοσχέδιο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα τα πούμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αυτό που κυκλοφόρησε είναι η πρόταση της ΡΑΕ. Δεν ξέρω εάν τη δέχεσθε όπως ακριβώς είναι.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα τα συζητήσουμε. Θα κάνουμε δημόσιο διάλογο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Αλλά θα ξέρετε, κύριε Υπουργέ, ότι από τις 19 Φεβρουαρίου του 2001 απελευθερώθηκε τυπικά η αγορά της ηλεκτρικής ενέργειας. Μέχρι τώρα, όμως, έχουμε μονοπώλιο ηλεκτρικής ενέργειας, άρα καμία απελευθέρωση της αγοράς. Δεν μπορεί να κρατούσατε ενάμιση χρόνο και αυτές τις προτάσεις της ΡΑΕ και οποιαδήποτε προηγούμενη ενέργεια που έπρεπε να έχετε κάνει.

Εσείς μιλήσατε για τις ενεργειακές ανάγκες που έχει η χώρα μας και δώσατε άδειες σε ιδιώτες παραγωγούς, οι οποίοι όμως δεν μπορούν να τις ενεργοποιήσουν. Και δεν μπορούν, διότι δεν υπάρχουν οι αντίστοιχες συνθήκες στην αγορά. Έπρεπε να επιπυεύσετε για να έχουμε την επάρκεια του ρεύματος που θέλει η πατρίδα μας για την ομαλή τροφοδοσία και φυσικά να μην έχουμε και τους κινδύνους που αντιμετωπίζουμε κάθε καλοκαίρι και που θα είναι ολέθριοι εάν τους αντιμετωπίσουμε το καλοκαίρι του 2004 που γίνονται οι Ολυμπιακοί Αγώνες.

Ας έρθουμε, όμως, στο νομοσχέδιο. Μου μένει πολύ λίγος χρόνος, αλλά θα πω τι θα πρέπει ένα νομοσχέδιο να κατέχει.

Κύριε Υπουργέ, κατ' αρχάς κάνατε ένα νομοσχέδιο μετά την καταδικαστική απόφαση, όχι συμβουλή ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν υπάρχει.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Μα, την έχω. Να σας την καταθέσω.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Να τη βρείτε να μας τη δώσετε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Θα σας καταθέσω την καταδικαστική απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Σαλαγκούδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα απόφαση, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έχουμε καταδικαστική απόφαση, λοιπόν, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και επί δύο χρόνια ταλανίζετε ένα νομοσχέδιο με πέντε διαφορετικά σχέδια που τα βάλατε στην άκρη και φέρατε σήμερα το έκτο σχέδιο.

Το τι γινόταν στους διαδρόμους του Υπουργείου και ποια συμπεράσματα πείζαν και τι τα ξέρουμε πολύ καλά γιατί και εμείς τα παρακολουθούσαμε από κοντά.

Τελικά, όμως, τι δημιουργήσατε; Εξορθολογισμένο σύστημα. Δυστυχώς, τίποτα από όλα αυτά που μας είπατε δεν ισχύει.

Να πούμε, λοιπόν, ότι για να έχουμε καλή ποιότητα καυσίμου και για να έχουμε και χαμηλές τιμές χρειάζεται να δημιουργηθεί ο ανταγωνισμός στην αγορά. Εσείς στο νομοσχέδιο αντί να επιτείνετε αυτόν τον ανταγωνισμό τον μειώνετε, κλείνοντας ουσιαστικά ή οδηγώντας στο κλείσιμο τις μικρές εταιρείες και κλείνοντας επίσης και πάρα πολλά πρατήρια στην εξέλιξη εφαρμογής αυτού του νομοσχεδίου και θα σας πω σε λίγο πώς γίνεται.

Όμως, πρώτα-πρώτα πρέπει να δούμε πως απελευθερώνεται η αγορά και πώς δημιουργείται ανταγωνισμός. Η αγορά του πετρελαίου έχει τέσσερις φάσεις: Η εισαγωγή του αργού, η διύλιση, η χονδρεμπορία και τελικώς η λιανική εμπορία.

Τι απελευθερώσαμε το 1992 με τον ν.2008; Ουσιαστικά μόνο το λιανικό εμπόριο, τις τιμές δηλαδή στα πρατήρια. Απελευθερώσαμε ουσιαστικά μόνο τη μία φάση. Στη συνέχεια, με κάποιες ρυθμίσεις άρχισε να επέρχεται και η απελευθέρωση στη δεύτερη φάση του χονδρεμπορίου. Αλλά εκείνο ήταν αγκυλωμένο από τα αποθέματα ασφαλείας.

Τώρα με αυτό το νομοσχέδιο κατά κάποιον τρόπο ελαφρώς απελευθερώνεται, όχι πλήρως όμως, πάλι το χονδρεμπόριο. Το τρίτο μέρος, από εκεί που ξεκινάει ουσιαστικά να διαμορφώνεται η τιμή, το διυλιστήριο, το αφήνετε ανέγγιχτο. Και εκεί είναι γνωστό, κύριε Υπουργέ, ότι υπάρχουν εναρμονισμένες πρακτικές. Δεν μπορεί τρία διυλιστήρια να πουλάνε στις ίδιες τιμές. Και μάλιστα, αυτό γίνεται με την κάλυψη του κράτους. Και βεβαίως, δεν εντέλλεται η Επιτροπή Ανταγωνισμού να επέμβει αφού ουσιαστικά γίνεται με την κάλυψη της Κυβέρνησης, αφού γίνεται για να καλύψει κατά κύριο λόγο τη λειτουργία των ΕΛ.ΠΕ.

Ο οικονομικός σύμβουλος που προσέλαβαν για την αναδιοργάνωση της εταιρείας των ΕΛ.ΠΕ. μετά την ενοποίηση τους έβγαλε συμπέρασμα ότι δουλεύουν τα ΕΛ.ΠΕ, ιδιαίτερα τα διυλιστήρια του Ασπρόπυργου με το 67% της βέλτιστης πρακτικής, όπως δουλεύουν δηλαδή τα υπόλοιπα διυλιστήρια. Έχουν υπεράριθμο προσωπικό και επομένως χαμηλή παραγωγικότητα, άρα, το κόστος τους είναι μεγάλο, μεγαλύτερο από ό,τι των ιδιωτικών διυλιστηρίων. Όμως, η τιμή που τελικά βγαίνει από το εργοστάσιο, από το διυλιστήριο, η «ex factory» τιμή διαμορφώνεται από τον ν.1571. Στη συνέχεια όμως τα ΕΛ.ΠΕ. βάζουν πάνω μία διαφορά, τα λεγόμενα «καπέλα».

Εάν εξετάσουμε αυτά τα «καπέλα» διαχρονικά και τα συγκρίνουμε με τα αντίστοιχα όλων των διυλιστηρίων των μεσογειακών κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, θα δούμε ότι αυτά τα «καπέλα» είναι πάρα πολύ μεγάλα.

Έτσι, λοιπόν, διαμορφώνεται η τιμή να έχουν κέρδη τα ΕΛ.ΠΕ. και να δείχνουν, κοιτάξτε τι παραγωγικά δουλεύουμε, αλλά και τα ιδιωτικά διυλιστήρια σου λένε, κορόιδα είμαστε, αφού υπάρχει η ανοχή του κράτους και ανυπαρξία της Επιτροπής Ανταγωνισμού, πουλάμε και εμείς στις ίδιες τιμές. Από εκεί και πέρα πλέον νοθεύεται το όλο σύστημα του ανταγωνισμού.

Έρχομαι τώρα σε ένα άλλο θέμα -επειδή δεν υπάρχει χρόνος σε κάποια άλλη στιγμή θα μου δοθεί η ευκαιρία να πω και για τα υπόλοιπα θέματα του νομοσχεδίου- στην αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου.

Στο θέμα της πρόσβασης των πρατηρίων των διυλιστηρίων που αναφέρεται και μέσα στην απόφαση αλλά είναι μικρότερο θέμα από το μείζον που ήταν πρώτα, της τήρησης των αποθεμάτων με τον τρόπο που τηρούνται μέχρι σήμερα, υπάρχει άνιση μεταχείριση και παραβιάζεται το άρθρο του Συντάγματος που μιλάει για την ισότητα της πρόσβασης.

Ουσιαστικά το πρατήριο του διυλιστηρίου ή της εταιρείας εμπορίας μπορεί να έχει πρόσβαση απευθείας στο διυλιστήριο, στην πηγή δηλαδή προμήθειας του προϊόντος. Και αυτό γιατί είναι το πρατήριο της εταιρείας που δίνει στην τιμή που η εταιρεία του προμηθεύει από το διυλιστήριο. Είναι το πρατήριο του διυλιστηρίου που δίνει στην τιμή που πουλάει και σε όλους το διυλιστήριο. Το διπλανό όμως πρατήριο που δεν έχει σύμβαση με την εταιρεία, που δεν ανήκει στο διυλιστήριο αλλά είναι ενός ελεύθερου, δεν μπορεί να έχει πρόσβαση παρά μονάχα με αυτούς τους όρους. Ποιους; Αν προσέξει κανείς τις λεπτομέρειες θα δει ότι είναι ακόμη πιο δυσμενείς οι όροι και από το να φτιάξει ένα συνεταιρισμό με επτά άτομα. Δέκα άτομα λέγατε πιο μπροστά. Και έχει στείλει επιστολή για το θέμα αυτών των δέκα ατόμων τότε σε εκείνη την υπόθεση, ο υπεύθυνος διευθυντής της ευρωπαϊκής επιτροπής κ. Μαντέρ. Και έλεγε τότε ο κ. Μαντέρ ότι δεν μπορεί να είναι έτσι και ότι πράγματι αντιβαίνει στις κοινοτικές οδηγίες και παραβιάζει και την αρχή της ισότητας του Συντάγματός μας. Και αυτό γιατί ο μεν ένας πρατηριόχος έχει πρόσβαση στην πηγή μόνος του χωρίς κανέναν άλλο όρο ενώ αντίθετα ο άλλος, ο απέναντί του, ο διπλανός του, ο ανταγωνιστής του δεν έχει τη δυνατότητα παρά μονάχα αν βρει και άλλους επτά και εάν συναινέσουν και οι επτά. Μη ξεχνάμε όμως ότι αν ένας εξ αυτών παραβιάσει κάποιο νόμο, παρανομήσει, τότε είναι συνυπεύθυνοι και οι επτά. Ποιος θα δεχθεί, λοιπόν, να μπει σε έναν τέτοιο συνεταιρισμό; Γι' αυτό με αυτόν τον τρόπο δυσκολεύεται και αποκλείεται ο ελεύθερος πρατηριόχος.

Όταν η εταιρεία εμπορίας ή το διυλιστήριο έχει συνυπευθυνότητα για το πετρέλαιο που πουλάει στο πρατήριο αυτό το ελεύθερο, θα του πουλήσει πετρέλαιο με τον κίνδυνο να το νοθεύσει ή να το αναμίξει με λαθραίο και μεθαύριο η ίδια εταιρεία να το πληρώσει; Σε λίγο δεν θα έχουν προμηθευτές τα ελεύθερα πρατήρια και θα οδηγηθούν ουσιαστικά στο κλείσιμο. Αυτό κάνει το νομοσχέδιο.

Θα ήθελα να κάνω και άλλες παρατηρήσεις, δεν προλαβαίνω όμως.

Χαίρομαι για την εξέλιξη του καζίνο Πόρτο Καρράς. Αν πράγματι τελικώς αυτό τελεσφορήσει, είναι πολύ καλό. Θα το θεωρήσω μάλιστα μία πετυχημένη στρατηγική κίνηση. Βεβαίως η πρόθεσή σας να την ολοκληρώσετε, κύριε Υπουργέ, θα μας βρει...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Συμφωνώ μαζί σας και γι' αυτό σας περιμένουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Βεβαίως και θα βοηθήσουμε προς αυτή την κατεύθυνση γιατί εμείς θέλουμε τη λειτουργία με τον καλύτερο τρόπο του καζίνο Πόρτο Καρράς. Θέλουμε να βοηθήσει στην ανάπτυξη της περιοχής, στην ολοκλήρωση του επενδυτικού προγράμματος που τέλος πάντων ισχυρίζεται ότι έχει η εταιρεία Πόρτο Καρράς.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ κ. Καστανίδης.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη - Ψαρούδα): Παρακαλώ κύριοι συνάδελφοι!

Ορίστε, κύριε Καστανίδη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η νέα διεθνής σύγκρουση είναι η σύγκρουση για τον προσδιορισμό και τον έλεγχο των πετρελαιοικών δρόμων. Τα αποθέματα της Κασπίας είναι πολλαπλασίως περισσότερα

-εννών σε πετρέλαιο και σε φυσικό αέριο- απ' όσα μέχρι στιγμής αποτελούν αντικείμενο εκμετάλλευσης στην αραβική θάλασσα. Η έξοδος των αποθεμάτων πετρελαίου και φυσικού αερίου από την Κασπία προς την Ευρώπη είναι μια επισφαλής υπόθεση λόγω των μεγάλων αναταραχών, των εσωτερικών διενέξεων και συγκρούσεων και των αυταρχικών δικτατορικών καθεστώτων που κυριαρχούν στις χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωσης.

Οι μεγάλες, λοιπόν, δυνάμεις της γης, δηλαδή η Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως οι ΗΠΑ, αναζητούν εδώ κι αρκετό καιρό να βρουν νέους δρόμους για την πρόσβαση στην Κασπία Θάλασσα, για τον έλεγχο συνεπώς των δρόμων προς και από την Κασπία Θάλασσα.

Ο πόλεμος στο Αφγανιστάν με το πρόσχημα της αντιμετώπισης της τρομοκρατίας ήταν ο πρώτος πόλεμος, για να καμφθεί ο ασθενής κρίκος αυτής της περιοχής και να διαμορφωθεί η πρώτη οδός προς την αραβική θάλασσα από την Κασπία. Ο πόλεμος που προαναγγέλλεται στο Ιράκ, αν τελικά συμβεί και δεν πρυτανεύσει η λογική, θα είναι η δεύτερη απόπειρα να διαμορφωθεί μια συζυγία δρόμων προς την αραβική θάλασσα.

Η επισφάλεια προς την Ευρώπη επιχειρείται να αντιμετωπισθεί με δυο δρόμους. Μιλώ για τον αγωγό Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης και για τον άλλο αγωγό Μπακού - Τσεϊχάν. Είναι φανερό ότι όλα αυτά υποκρύπτουν, αποκαλύπτουν και θα εμφανίζουν και την επόμενη περίοδο μια δυναμική αναμετρήσεων είτε σε τοπικές εστίες είτε ευρύτερα στον κόσμο.

Συμπεραίνεται ότι είναι εξαιρετικά ενδιαφέρον για τη χώρα μας και άμεση η υποχρέωσή της να διαμορφώσει συνθήκες στην αγορά πετρελαιοειδών, που να διευκολύνουν και τη χώρα και έμμεσα την Ευρωπαϊκή Ένωση να προσαρμοστούν εν ασφαλεία, στις νέες συνθήκες.

Όμως πριν θίξω αυτό το θέμα, θα μου επιτρέψετε να σχολιάσω -αν αντελήφθην σωστά σήμερα τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας- τη φοβία του ότι από τις πράξεις και τις ενέργειες της Κυβέρνησης πιθανόν να υπονομεύεται ο άξονας Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης και να ενισχύεται ο αγωγός Μπακού - Τσεϊχάν.

Έχω ελάχιστες αμφιβολίες για το αν θα πραγματοποιηθεί και θα λειτουργήσει ο αγωγός Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης. Έχω όμως πολλές αμφιβολίες εάν θα καταστεί δυνατό παρά την επιθυμία ισχυρών δυνάμεων, να ολοκληρωθούν οι εργασίες του αγωγού Μπακού - Τσεϊχάν. Το ακριβώς αντίστροφο!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Συμφωνούμε μ' αυτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Και θα σας εξηγήσω γιατί είναι πιθανόν να συμβεί το αντίθετο από αυτό που φοβάσθε, κύριε Σαλαγκούδη. Διότι και εάν θεωρηθεί ότι είναι ομαλές οι συνθήκες στα εσωτερικά εδάφη της Τουρκίας, είναι εξαιρετικά αμφίβολο εάν θα μπορούν να υπάρξουν συνθήκες σταθερότητας από το Μπακού μέχρι την Τουρκία -και σας φέρνω ένα παράδειγμα- με τα όσα συμβαίνουν στο Ναγκόρνο Καραμπάχ με τις παραδοσιακές αντιδικίες, που δεν έχουν καμφθεί παρά τις πιέσεις.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Ίσως υπάρχει αποτέλεσμα, αν εξαφανιστούν οι Κούρδοι!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν είναι μόνο θέμα Κούρδων. Η διένεξη Αζερμπαϊτζάν - Αρμενίας είναι μια πολύ σοβαρή διένεξη, η οποία δεν τελειώνει και συνεπώς δεν προσπορίζει την ησυχία που θα χρειαζόταν η διεθνής κοινότητα, για να είναι σίγουρη ότι μπορεί να περάσει από το Μπακού μέχρι τα σύνορα της Τουρκίας ο αγωγός Μπακού - Τσεϊχάν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Τη χώρα μας τη συμφέρει να στηρίζουμε αυτό τον αγωγό;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Το τι συμφέρει τη χώρα μας υποθέτω ότι είναι ένα ερώτημα εξαιρετικά απλό, που απευθύνεται σε στοιχειωδώς νουνεχείς και ευφυείς ανθρώπους, οι οποίοι αισθάνονται προφανώς ως πρώτιστη υποχρέωσή τους να υπερασπιστούν τα συμφέροντα της χώρας τους. Συνεπώς μη μου υποβάλλετε το ερώτημα ποιο είναι το συμφέρον της χώρας. Προφανώς το συμφέρον της χώρας είναι να ενισχυθεί ο άξονας Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Συμφωνούμε. Αυτό είπα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Δεν διαφωνώ ότι συμφωνούμε. Εξ αρχής αντελήφθη ότι συμφωνούμε. Διαφωνούσα με τη φοβία σας, ότι εάν θα γίνει ο άξονας Μπακού – Τσεϊχάν, δεν θα γίνει ο αγωγός Μπουργκάς – Αλεξανδρούπολης.

Επανέρχομαι σ' αυτό που εγκατέλειψα λίγο πριν απ' αυτή τη μικρή παρένθεση. Είπα, λοιπόν, ότι ορθά η Κυβέρνηση επιλέγει να δώσει προτεραιότητα στην αναδιοργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών.

Οι βασικές κατευθυντήριες αρχές και προσανατολισμοί του νομοσχεδίου ωθούν προς την ορθή αναδιάρθρωση της αγοράς των πετρελαιοειδών.

Το γεγονός ότι επιχειρείται να καθορισθεί μια ειδική πολιτική αποθήκευσης των πετρελαιοειδών εν ασφαλεία και με διαφάνεια στη διαχείριση, είναι ένας ορθός προσανατολισμός, μια ορθή κατεύθυνση. Το γεγονός ότι επιβάλλεται να διαμορφωθεί μια ειδική πολιτική ασφάλειας αποθεμάτων είναι ένας σωστός προσανατολισμός και μια σωστή κατεύθυνση. Το γεγονός ότι επιβάλλεται να διαμορφωθούν ειδικά θεσμικά όργανα, ειδική επιτροπή για τον έλεγχο κρίσεων σχετικών με τα αποθέματα ασφαλείας, είναι ένας ορθός προσανατολισμός και μια σωστή κατεύθυνση.

Εκφράστηκαν ορισμένες επιφυλάξεις για επιμέρους θέματα που ρυθμίζει το νομοσχέδιο δεν θα ασχοληθώ πολύ με αυτά στη συζήτηση επί της αρχής πρέπει όμως να σας πω ότι αισθάνθηκα έκπληξη, όταν ετέθη θέμα ένσταση αντισυνταγματικότητας για το άρθρο 7, καθώς και για την τροπολογία για το καζίνο Πόρτο-Καρράς, η οποία τελικά –απ' όσο αντιλαμβάνομαι– δεν θα χρειαστεί να αποτελέσει αντικείμενο συζητήσεως. Συνεπώς αδικώς εχύθη τόσος ιδρώς και κατασπαταλήθηκε τόση «πειστικότητα» στα επιχειρήματα.

Δεν έχουμε αντιληφθεί ακόμη τι ισχυρίζεται η Νέα Δημοκρατία για τα πρατήρια υγρών καυσίμων, που ενδεχομένως δεν θα συμμετάσχουν σε έναν προμηθευτικό συνεταιρισμό. Μα, εάν δεν κάνω λάθος –θα ήθελα να με διορθώσετε, αν κάνω– το λάθος– και σήμερα τα πρατήρια υγρών καυσίμων δεν έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα διυλιστήρια.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν έχουν όμως και εκείνα που ανήκουν στις εταιρείες. Αυτή είναι η διαφορά.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα έρθω, κύριε Παυλόπουλε και σ' αυτό.

Σημασία έχει ότι εισάγεται μία νέα ρύθμιση. Ποια είναι; Ότι αν επτά μέλη, κατ' ελάχιστον, δημιουργήσουν προμηθευτικό συνεταιρισμό, όσοι υπάγονται σε έναν έκαστο των προμηθευτικών συνεταιρισμών, θα μπορούν να έχουν –κι έχουν– ελεύθερη πρόσβαση στα διυλιστήρια. Ενδεχομένως να παρατηρηθεί ότι αυτοί, που για οποιονδήποτε λόγο, δεν συμμετάσχουν, θα έχουν πρόβλημα, αντικειμενικό πρόβλημα, αυτό όμως δεν έχει σχέση με τη συνταγματικότητα της ρύθμισης.

Δεν ξέρω τι είναι αυτό που θα δυσκόλευε επτά πρατηριούχους καυσίμων να συμπίπτουν έναν προμηθευτικό συνεταιρισμό. Δεν γνωρίζω τι είναι αυτό. Αλλά, εάν υποθεθεί, κύριε Υπουργέ, ότι αντικειμενικές δυσκολίες, τις οποίες θα οφείλαμε να περιγράψουμε, κάποιον δεν του επιτρέπουν να συμμετάσχει σε έναν προμηθευτικό συνεταιρισμό, τότε θα μπορούσαμε στη συζήτηση του άρθρου 7 να σκεφτούμε λύση που να εξασφαλίζει και σ' αυτόν πρόσβαση στο διυλιστήριο.

Πάντως, δεν βλέπω τι είναι αυτό που θα απέτρεπε –πλην δυστροπίας– τη συνεργασία επτά τουλάχιστον πρατηριούχων καυσίμων για να γίνει ένας προμηθευτικός συνεταιρισμός.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Γιατί να μην υποχρεώνονται και τα άλλα πρατήρια;

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κύριε Παυλόπουλε, ήδη με αυτά που είπα πριν, δίδω μία διέξοδο για τη συζήτηση του άρθρου 7.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν σας ακούει ο Υπουργός.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Με άκουσε ο Υπουργός πάρα πολύ καλά και όταν θα συζητήσουμε το άρθρο 7 θα ξαναθεθεί το θέμα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα, μένει ανοιχτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Θα συζητήσουμε τα πάντα.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα ήθελα να τελειώσω, κυρία Πρόεδρε, με μία γενική παρατήρηση που δεν αφορά μόνο το νομοσχέδιο που συζητούμε.

Πολλές φορές δεν ακούμε τι ισχυρίζεται ο άλλος. Αυτή είναι μία παρατήρηση την οποία θέλω να απευθύνω κυρίως προς τους συναδέλφους Ελάσσονος Μείζονος Αντιπολίτευσης.

Παρακολούθησα με πολύ ενδιαφέρον, έστω και αν δεν χρειάζεται να συζητηθεί το θέμα πλέον, τη σκέψη του Υπουργού Ανάπτυξης, ότι η τροπολογία που κατατέθηκε για το καζίνο αποτελούσε μια έμμεση μορφή πιέσεως προς τους δύο μέχρι στιγμής αντιδικούντες –φαίνεται ότι πλέον θα είναι συνεργάτες– εταίροι. Τελικά εάν αληθεύει η πληροφορία ότι συνεννοήθηκαν, τότε θα πρέπει να δικαιώσουμε τον ισχυρισμό του Υπουργού Ανάπτυξης ότι η τροπολογία που κατατέθηκε, ανεξαρτήτως των δικών σας σε υψηλούς τόνους σχολίων, έπαιξε θετικό ρόλο στην επίλυση ενός προβλήματος.

Με αυτήν την έννοια, θεωρώ ότι η άσκηση της Αντιπολίτευσης ασφαλώς είναι κανόνας της Δημοκρατίας, αλλά και η υπεράσπιση των συμφερόντων του δημοσίου των πολιτών, είναι, επίσης, υπερέχων κανών της Δημοκρατίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διарκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Σύσταση Νομικού Προσώπου με την επωνυμία «Ελληνικό Παρατηρητήριο για την κοινωνία της πληροφορίας».

Επίσης, η Διарκής Επιτροπή Παραγωγής και Εμπορίου καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Γεωργίας: «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Δημοκρατίας της Τουρκίας για συνεργασία στον τομέα της κτηνιατρικής».

Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στο στάδιο των δευτερολογιών.

Το λόγο έχει ο κ. Βαθείας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ : Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην εισηγητική μου ομιλία τόνισα ιδιαίτερα την ποιότητα του διαλόγου που υπήρξε στην επιτροπή, καθώς και τη συμβολή των κομμάτων της Αντιπολίτευσης –και με προτάσεις– όσον αφορά στη διαμόρφωση του τελικού κειμένου που έρχεται σήμερα στο Τμήμα του ελληνικού Κοινοβουλίου.

Σε καμία περίπτωση, δεν περίμενα να ακούσω από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας και από τον κ. Παυλόπουλο να ασκήσει κριτική για αλλαγή θέσης δικής μας στο προεκλογικό μας πρόγραμμα και αλλαγή της γραμμής και της στόχευσης σήμερα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Αν η Νέα Δημοκρατία, μέσα σε μία εβδομάδα κατάφερε από τη συμφωνία στην επιτροπή, να έρχεται στο Τμήμα και να διαφωνεί, τότε αυτό είναι πραγματικά θέατρο που παραλόγου. Εάν το κάνει για πολιτικές σκοπιμότητες, τότε ας το κρατήσει η ίδια και ας κάνει τις δικές της αναλύσεις σχετικά με το γιατί το κάνει. Δεν είναι, όμως, δυνατόν να ακούγονται αυτά που ακούστηκαν σήμερα και φθάνουν σε επίπεδο που δεν πρέπει να τα χαρακτηρίσουμε!

Ίσα-ίσα εμείς δεν πρέπει να χαμηλώνουμε το επίπεδο της αντιπαράθεσης και των πολιτικών επιχειρημάτων σ' αυτήν την Αίθουσα. Το λέω, μάλιστα, αυτό, γιατί ακούστηκαν από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας –και από τον κ. Παυλόπουλο που είναι έμπειρος– οι φράσεις «οσμή αδιαφάνειας και διαπλοκής», «αρουραίος», «βαριές σκιές»!

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ποιος τα είπε αυτά τα πράγματα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Τα επαναλαμβάνω, μόνο και μόνο για να καταλάβουν μερικές φορές ότι σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να δοκιμάζει κανένας μας τη σοβαρότητά του, διότι από ένα σημείο και μετά υπάρχει και το «αϊδώς Αργείοι»!

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Από τη Μεσσηνία κατάγομαι, ξέρετε!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Γι' αυτό το λέω, γιατί του θυμάστε πολύ καλά!

Γι' αυτό το λόγο, θα πρέπει να δούμε ότι στο σύνολο του

νομοσχεδίου δεν υπήρχαν ούτε διαφωνίες ούτε διαφορετικές θέσεις. Αυτό μόνο που τέθηκε αφορούσε στη διαδικασία του ανταγωνισμού και ο τρόπος με τον οποίο αυτός δεν θα νοθευτεί. Το ερώτημα, λοιπόν, που προκύπτει είναι απλό: Πώς νοθεύεται ο ανταγωνισμός;

Το ότι από σήμερα διαφοροποιούμε το καθεστώς που υπάρχει και δίνουμε την ελεύθερη πρόσβαση στα διυλιστήρια είναι ένα βήμα πάρα πολύ σημαντικό, όσον αφορά στον ανταγωνισμό. Εγώ θα δεχόμουν να ακούσω ότι, αντί η κοινοπραξία αυτή να έχει επτά πρατήρια, θα έπρεπε να έχει πέντε! Αυτό είναι μία άποψη, μία πρόταση!

Γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι όταν μιλάμε για πρατήρια, δεν σημαίνει ότι ο πρατηριούχος είναι ιδιοκτήτης ενός πρατηρίου. Οι περισσότεροι έχουν δύο πρατήρια ή και τρία. Άρα αυτό σημαίνει ότι όταν θα υπάρξει διαδικασία κοινοπραξίας και συνεταιρισμού, μιλάμε πλέον για δύο ή τρία φυσικά πρόσωπα σε ένα σύνολο μίας κοινοπραξίας επτά πρατηρίων.

Όμως, το βασικότερο που ακούστηκε στην επιχειρηματολογία είναι το εξής: «Διαλύετε τους μικρούς, τα ανεξάρτητα πρατήρια».

Αυτό είναι φαρισαϊσμός. Ξέρετε ότι στη χώρα λειτουργούν επτάμισι χιλιάδες πρατήρια. Τα τριακόσια είναι ανεξάρτητα. Είναι το 4%. Το 96% λειτουργεί με τις συγκεκριμένες εταιρείες που είναι γνωστές. Άρα αυτό το νομοσχέδιο τι μειώνει; Θα μειώσει τα τριακόσια πρατήρια; Θα τα ενισχύσει. Είναι βέβαιο δηλαδή ότι οι τριακόσιοι που έχουν σήμερα ανεξάρτητα πρατήρια, αύριο θα γίνουν πεντακόσια ή εξακόσια. Σίγουρα όμως δεν θα τα μειώσει.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μην εκτίθεσθε. Θα το πάρει πίσω όπως προχθές και θα εκτεθείτε. Προχθές το πήρε πίσω ο κ. Χριστοδουλάκης και σας εξέθεσε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Καθόλου, κύριε Παυλόπουλε. Γράφονται εδώ Πρακτικά και μπορείτε να πάρετε τα Πρακτικά και να το δείτε. Εξάλλου γνωρίζετε πάρα πολύ καλά ότι όσο είμαι σ' αυτήν την Αίθουσα έχω το θάρρος της γνώμης, ώστε να πω αν πραγματικά κάποια θέση δική μου είναι λάθος ή όχι. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά.

Άρα λοιπόν το ζήτημα είναι δεδομένο. Σας είπα ότι αυτό το οποίο καταλαβαίνει κανείς και θα μπορούσε να πει κάποιος ότι είναι επιχείρημα είναι στα πέντε.

Γιατί το λέω; Γιατί και το νομοσχέδιο να μην είχε την κοινοπραξία υποθετικά ή οτιδήποτε άλλο, έναν πρατηριούχο με ένα πρατήριο νομίζετε εσείς ότι τον συμφέρει, ως λειτουργικά έξοδα, να πάρει ένα βυτιοφόρο να κάνει τη διακίνηση ή τον συμφέρει να βρει και άλλους πρατηριούχους, για να μπορούν να έχουν μια καλύτερη διακίνηση και να παίρνουν φθηνότερο πετρέλαιο; Αυτό είναι δεδομένο και το καταλαβαίνει ο καθένας. Γιατί ένας μόνος του δεν μπορεί να αντιμετωπίσει αυξημένα λειτουργικά έξοδα. Άρα, αυτό το επιχείρημα δεν μπορεί να πει κανείς ότι μπορεί να σταθεί.

Αυτό που εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνει σε αυτή τη διαδικασία είναι να δημιουργήσουμε τους όρους μιας σαφώς καλύτερης αγοράς, αφού εντοπίζουμε όλοι τα προβλήματα, να λειτουργήσει ο ανταγωνισμός, η χώρα να έχει τους αποθηκευτικούς χώρους και τα αποθέματα ασφαλείας, να δημιουργήσουμε την ευρωπαϊκή προοπτική και τη δική μας παρουσία στο ενεργειακό επίπεδο Βαλκάνια, χώρες της πρώην Σοβιετικής Ένωση και η μεγάλη συνεργασία. Μπαίνουν οι αγωγοί, έρχεται το ωράριο, λες και δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο το ωράριο. Δεν το θίγει κανένας.

Διαβάστε το, είναι και αυτό σε άρθρο. Το θίξατε στην επιτροπή. Σήμερα το ξεχάσατε. Δε δέχομαι ότι μπορεί να έχετε απώλεια μνήμης μέσα σε μια εβδομάδα. Αυτό δεν μπορεί να συμβαίνει.

Στην οποιαδήποτε περίπτωση και ο αγωγός και η διαδικασία με τα Σπάτα έχει μεγάλη συμβολή στο περιβάλλον, στα ατυχήματα. Είναι δεδομένο ότι αυτό το νομοσχέδιο στο σύνολό του είναι ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια που ρυθμίζει πραγματικά την αγορά, που κάνει σοβαρές παρεμβάσεις, ενισχύει την ανταγωνιστικότητα στο επίπεδο της ελληνικής οικονομίας και πιστεύω ότι στα δύο τρία ζητήματα στα οποία υπάρχουν

αιτήματα, υπάρχει η δυνατότητα να υπάρχει τοποθέτηση στη συζήτηση επί των άρθρων από τον κύριο Υπουργό. Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Λιάσκος έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Θα ήθελα να ρωτήσω τον εισηγητή της Πλειοψηφίας το εξής: Πώς αφού φροντίζετε για το καλό των πρατηριούχων, των εμπόρων, των μεταπωλητών, των παραγγελοδόχων, όλοι αυτοί δεν το καταλαβαίνουν και έχουν εξεγερθεί; Εκτός αν εμείς είμαστε τρελοί και δεν το καταλαβαίνουμε...

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Αν μου θέτετε ερώτημα, μπορώ να σας απαντήσω.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: ..ότι αυτοί -σας άκουσα προσεκτικά- μέσω των φορέων που τους εκπροσωπούν έχουν εκφραστεί για το νομοσχέδιο. Εκτός αν δεν το έχετε καταλάβει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Θετικά. Ο εκπρόσωπος των βενζινοπωλών εκφράστηκε θετικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Θετικά έχει εκφραστεί; Αφού βάζει θέμα. Θα σας δώσω τη τοποθέτηση της ομοσπονδίας των πρατηριούχων για να δείτε ότι βάζει θέμα στο συγκεκριμένο σημείο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΑΘΕΙΑΣ: Στο σύνολο του νομοσχεδίου, όμως, εκφράστηκε θετικά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Εν πάση περιπτώσει, επειδή δεν μπόρεσε να καταλάβει και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑ.ΣΟ.Κ., τι είναι αυτό που κάνει επτά πρατηριούχους να μην μπορούν να συνεργαστούν, θα του πω να μελετήσει το νομοσχέδιο, γιατί προφανώς δεν το έχει δει. Αυτό που κάνει επτά πρατηριούχους να μην μπορούν να συνεργαστούν είναι ότι αναγκάζονται υποχρεωτικά για να ασκήσουν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα κάποιοι άνθρωποι να συνεταιριστούν, πράγμα που είναι απαράδεκτο. Αν εγώ δηλαδή θέλω να γίνω μπακάλης με αναγκάζει το κράτος να βρω άλλους έξι μπακάληδες να συνεργαστούμε.

Αλλιώς δεν μπορούμε να συνεργαστούμε και να αγοράζουμε τα προϊόντα, που θα πουλάμε στο μαγαζί μας.

Εκείνο που τους κάνει όμως να μην μπορούν με τίποτε να συνεργαστούν -και αυτό πρέπει να το ακούσετε- είναι το γεγονός ότι με το άρθρο 7 στην παράγραφο 11 βάζει όλους αυτούς να είναι συνυπεύθυνοι μεταξύ τους για την ποιότητα του προϊόντος, που θα πωλεί ο καθένας ξεχωριστά.

Πρέπει να σας πω λοιπόν ότι μόνο οι ηλίθιοι μπορούν να συνεργαστούν έτσι. Πώς είναι δυνατόν, αν εγώ μη ξέροντας τι θα πουλάει ο διπλανός μου, να είμαι και συνεταίρος μαζί του και συνυπεύθυνος; Δεν ξέρω, αλλά αν, κύριε Υπουργέ, μου βρείτε κάποιους που με αυτούς τους όρους που βάζετε στην παράγραφο 11 θα συνεταιριστούν, εγώ πράγματι θα πω ότι δεν ήξερα τι έλεγα εδώ πέρα.

Θα πω ότι αυτήν τη συνευθύνη, που μπορεί εν πάση περιπτώσει κάποιους να τους κάνει να μη διαμαρτύρονται, εγώ στην αρχή δεν την είχα καταλάβει. Εγώ είπα στην επιτροπή: Πώς είναι δυνατόν ένας έμπορος, που πάει τα καύσιμα σε ένα πρατήριο και τα αφήνει εκεί, θα είναι συνυπεύθυνος με τον πρατηριούχο, αν αυτός μετά το κάνει ό,τι θέλει, το νοθεύει ή δεν ξέρω και τι άλλο μπορεί να το κάνει; Πώς το δέχεται αυτό το πράγμα;

Εκ των υστέρων αντιλαμβάνομαι ότι η συνυπευθυνότητα αυτή -το είπα πολύ σωστά και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος- θα οδηγήσει τον έμπορο να πει τελικά στον πρατηριούχο ότι «εγώ, για να σου πουλήσω κύριε, εφόσον είμαστε συνυπεύθυνοι, θα πρέπει να έχεις αυτές τις παραμέτρους που στοιχίζουν τόσο και για να μην μπαίνεις στα έξοδα δεν γίνεσαι υπάλληλός μου καλύτερα, για να μπορούμε άνετα να συνεργαζόμαστε;». Αυτή είναι η ουσία και το προβλέπω με μαθηματική ακρίβεια ότι έτσι θα καταλήξει. Διαφορετικά θα πω ότι οι ίδιες εταιρείες που θα εφοδιάζουν τα δικά τους πρατήρια, κύριοι συνάδελφοι, -αυτό πρέπει να το καταλάβετε- θα εφοδιάζουν και τους ανταγωνιστές τους κατ' αυτόν τον τρόπο;

Θέλω να πω και κάτι περισσότερο σε ό,τι αφορά την εμπορία. Θεωρώ, όπως από την αρχή του νομοσχεδίου βάλαμε, ότι όλοι οι όροι είναι επαχθείς για τις μικρές εταιρείες εμπορίας πετρε-

λαιοειδών, που είναι κατ' εξοχήν οι ελληνικές εταιρείες, αποθηκευτικοί χώροι με 30% ή με 5% αποθέματα. Αυτά είναι πράγματα, τα οποία -αν θέλετε- δείχνουν το δρόμο που ακολουθεί η Κυβέρνηση.

Θα ήθελα να ρωτήσω και κάτι άλλο: Έστω στους πρατηριούχους βάλατε επτά άτομα κοινοπραξία, αλλά αυτούς που θα πωλούν πετρέλαιο θέρμανσης, γιατί τους απαγορεύετε τελείως την πρόσβαση στα διυλιστήρια; Δεν μπορούν αυτοί να έχουν πρόσβαση στα διυλιστήρια; Είναι ανταγωνισμός αυτός;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Σας έχω απαντήσει σε αυτό.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Όχι, κύριε Υπουργέ, δεν μας έχετε απαντήσει. Εν πάση περιπτώσει όποιον θέλουμε τον αφήνουμε ελεύθερο να έχει πρόσβαση και έχουμε νομοσχέδιο με πρατήρια, με εμπόρους, με ανθρώπους, που δραστηριοποιούνται στο χώρο των καυσίμων, πολλών ταχυτήτων. Άλλα είναι έτσι, άλλα είναι αλλιώς κατά πώς μας βολεύει.

Εν πάση περιπτώσει εμείς βάλαμε τα ζητήματα, αλλά ο κύριος Υπουργός δεν γνωρίζει, φαίνεται, γιατί είπε «ότι δεν υπάρχει καταδίκη, δεν υπάρχει τίποτε, αλλά μόνο συστάσεις μας έκαναν». Μα, εδώ έχουμε την καταδικαστική απόφαση και την καταθέσαμε και στα Πρακτικά.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν υπάρχει καταδίκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Υπουργέ, αφού θα δευτερολογήσετε, θα αναφερθείτε σε αυτά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Η χώρα μας έχει καταδικαστεί και δεν σας έχει κάνει συστάσεις.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αυτά είναι αποθέματα, κύριε συνάδελφε.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Για τα αποθέματα είπατε εσείς. Όλοι το άκουσαν εδώ. Σας ρωτήσαμε πόσο πληρώνει η χώρα την ημέρα μετά την καταδίκη για τα αποθέματα και είπατε εσείς επί λέξει «ότι δεν υπάρχει καταδίκη, δεν υπάρχει τίποτε, μόνο συστάσεις μας έκαναν».

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Δεν υπάρχει καταδίκη. Θα σας εξηγήσω μετά.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΛΙΑΣΚΟΣ: Εν πάση περιπτώσει κλείνοντας θα ήθελα να πω ότι με το πρόσχημα της πάταξης της λαθρεμπορίας και της νοθείας δεν μπορούμε να αποστερήσουμε τη δυνατότητα της ελεύθερης επιχειρηματικής δραστηριότητας στους ανθρώπους του χώρου. Δεν μπορούμε να στραγγαλίσουμε τον ανταγωνισμό, δεν μπορούμε να καταργήσουμε ολόκληρες τάξεις επαγγελματιών.

Γι' αυτό εμείς το λόγο το καταψηφίζουμε επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παυλός έχει το λόγο.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, θα επαναλάβω πολύ σύντομα ορισμένα πράγματα, σχετικά με τα δύο ζητήματα που απασχόλησαν και το δικό σας Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο. Το πρώτο είναι το θέμα της άνισης μεταχείρισης των πρατηρίων υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης. Ναι, ή όχι όπως έχει τώρα η ρύθμιση του άρθρου 7, παράγραφος 10 και 11 δημιουργούμε δύο είδη πρατηρίων υγρών καυσίμων και υγραερίου κίνησης; Εκείνα που είναι θυγατρικές -ας το πω έτσι- εταιρείες των εταιρειών προμηθειών και μεταφοράς καυσίμων και εκείνα τα οποία είναι τα ελεύθερα, ατομικής πρωτοβουλίας, θα έλεγα, πρατήρια. Τα πρώτα, ουσιαστικά, έχουν ελεύθερη πρόσβαση στα διυλιστήρια και, επομένως, έχουν καλύτερη οικονομική απόδοση, γιατί γλιτώνουν πολλά χρήματα από εκείνα που θα πλήρωναν εξαιτίας του ότι θα πρέπει άλλος να τους προμηθεύσει το καύσιμο από το διυλιστήριο. Και εκείνοι οι οποίοι είναι οι πληβείοι, όπως σας έλεγα μιλώντας πρωτολογώντας, για να μπορούν να έχουν πρόσβαση πρέπει, πρώτον, να κάνουν κοινοπραξίες και, δεύτερον, μόνο μεταξύ των κοινοπρακτούντων μελών μπορούν να δίνουν τα καύσιμα. Τρίτον, θα πρέπει να έχουν ειδικά βυτιοφόρα. Και, τέταρτον, ειδικούς χώρους αποθήκευσης. Σας ρωτώ, νομικά γνωρίζετε ή όχι τι σημαίνει κοινοπραξία; Τη νομική αυτή μορφή και τη λειτουργία της, τη γνωρίζετε; Ξέρετε τι είδους αντικίνητρα περιέχει; Ναι ή όχι παραβιάζονται δύο βασικές αρχές του Συντάγματος; Στο

άρθρο 4, ίση μεταχείριση ίσων καταστάσεων αλλά και άνιση μεταχείριση ανίσων καταστάσεων; Γιατί αυτό σημαίνει η αρχή της ισότητας. Τα πρατήρια είναι τα ίδια. Είτε ανήκουν στον α' είτε ανήκουν στον β', ως πρατήριο είναι το ίδιο. Δεν μπορούν να έχουν διαφορετική μεταχείριση. Άρα, ό,τι μέτρα παίρνετε για τους μεν, πρέπει να πάρετε και για τους δε. Διαφορετικά δεν δικαιολογείσθε. Παραβιάζετε το άρθρο 4, αλλά και το 5. Γιατί από τη στιγμή κατά την οποία προσθέτετε τέτοιου είδους εμπόδια παραβιάζεται ο ελεύθερος ανταγωνισμός. Λέτε στο σημείο αυτό ότι δεν τρέχει τίποτε από πλευράς Ευρωπαϊκής Ένωσης. Μα πως δεν τρέχει; Την επιστολή την ξέρετε. Η επιστολή στηρίζεται βεβαίως σε μία προηγούμενη καταδίκη, αλλά για το συγκεκριμένο θέμα ο κ. Μάτερας στην επιστολή αυτή κομπάζει. Τι θέλετε να πει ο άνθρωπος; Εδώ με το θέμα του κτηματολογίου έχει γίνει, ό,τι έχει γίνει και μας το λένε κομπάζει γιατί εταίροι μας είναι, δεν θέλουν να μας προσβάλλουν. Σας λέει, υπάρχει πρόβλημα έτσι όπως είναι και έτσι όπως του το έστειλαν το άρθρο 7, παράγραφος 10 και 11. Και «στείλτε μου» -λέει- «το τελικό κείμενο για να μπορούμε να αρχίσουμε μια χρησιμη συζήτηση». Σας προειδοποιεί. Και το κατάλαβε καλύτερα η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Πάρτε το, κύριε Υπουργέ, και διαβάστε το, εκεί είναι. Οι άνθρωποι που μετέχουν στην Επιστημονική Υπηρεσία μην μου πείτε ότι είναι άνθρωποι βαλτοί από τη Νέα Δημοκρατία να σας δημιουργούν προβλήματα. Γιατί σας το επισημαίνει; Σας το λέει ο κ. Μάτερας, σας το λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και λέτε ότι είναι σύσταση. Ε, δεν είναι ακριβώς σύσταση, έτσι μιλάει η Ευρωπαϊκή Ένωση πριν σας καταδικάσει. Το ερώτημα είναι, λοιπόν, για ποιο λόγο δεν καταλαβαίνετε ότι υπάρχει πρόβλημα; Χαίρομαι γιατί είπατε ότι αφήνετε το θέμα ανοιχτό. Εμείς θα ζητήσουμε ονομαστική ψηφοφορία επί της αρχής. Γιατί αφού δεν το τροποποιείτε, δεν ξέρουμε τι θα κάνετε. Και αφήνουμε ανοικτό το θέμα να έρθετε και να τροποποιήσετε το άρθρο 7, σύμφωνα με τα άρθρα 4, 5 και 28 του Συντάγματος, όταν θα έρθει η ώρα να συζητήσουμε. Όπως, επίσης θα θέλαμε πάρα πολύ να αποσύρετε την τροπολογία που αφορά το «Πόρτο Καρράς». Και το λέω αυτό γιατί η βασική μας αντίρρηση για το θέμα αυτό είναι: Εάν ανοίξετε την κερκόπορτα της μεταφοράς του ενός καζίνο από εδώ και από εκεί, έστω και στα όρια του ιδίου δήμου -γιατί σήμερα λέτε δήμο, αύριο μπορεί να λέτε το νομό- παραβιάζετε μια βασική αρχή. Ούτως ή άλλως είναι πληγή αυτή η ιστορία των καζίνο για την Ελλάδα. Ούτως ή άλλως έχουμε πολύ περισσότερα από όσα χρειαζόταν αυτός ο τόπος. Έτσι και παραβιάζετε τη χωροταξία που αρχικά έγινε και που την τήρησαν όλες οι κυβερνήσεις, και ανοίξετε αυτήν την κερκόπορτα, δεν θα υπάρξει τέλος. Θα δημιουργηθούν συγκεκριμένες περιοχές, δικήν Λας Βέγκας σ' αυτόν τον τόπο. Το θέλετε; Σας λέμε, λοιπόν, να μην ανοίξετε αυτήν την κερκόπορτα, μην επιτρέψετε τη μεταφορά. Στο κάτω, κάτω της γραφής όλοι αυτοί οι κύριοι οι οποίοι πήραν τα καζίνο ανέλαβαν συγκεκριμένες υποχρεώσεις. Το ζήτημα είναι να τις τηρήσουν. Δεν μπορεί να αρνείται η Κυβέρνηση από ευαίσθητες κατηγορίες Ελλήνων στοιχειώδη πράγματα, όπως χθες που μιλάγαμε για τους γουνοποιούς, και να έρχεται για τους καζινάδες και πλουσιοπάροχα να δίνει ότι αυτοί χρειάζονται, υποτίθεται, για να λειτουργήσουν. Χρειαζόμαστε πολύ περισσότερο κοινωνικό κράτος δικαίου. Και δεν εξαρτάται βέβαια η λειτουργία του κοινωνικού κράτους δικαίου από τη λειτουργία των καζίνο. Μ' αυτήν την έννοια ευχόμαστε αυτό που τόνισε προηγουμένως ο κύριος Υφυπουργός Ανάπτυξης να σημαίνει απόσυρση της σχετικής τροπολογίας. Αν συμβαίνει αυτό και αν βεβαίως υπάρξουν οι ρυθμίσεις του άρθρου 7 για τις οποίες μιλήσαμε προηγουμένως, τότε δεν θα ισχύουν και οι δύο ενστάσεις τις οποίες έχουμε θέσει. Όμως, από τη στιγμή που δεν έχουμε συγκεκριμένες τοποθετήσεις πάνω στα θέματα αυτά, ισχύουν και οι δύο ενστάσεις μας. Και η ονομαστική ψηφοφορία που θα ζητήσουμε τώρα αφορά την αρχή του σχεδίου νόμου και τα δύο ζητήματα συνταγματικότητας, τα οποία έπρεπε να τεθούν με ονομαστική ψηφοφορία όταν κάναμε τη σχετική συζήτηση. Διότι το Προεδρείο της Βουλής εκείνη τη στιγμή παραβίασε κατάφορα και το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, δημιουργώντας προϋποθέσεις να κάνουμε

τώρα την ονομαστική ψηφοφορία, δηλαδή στο τέλος.

Εν πάση περιπτώσει, με αυτήν την επιφύλαξη και με αυτήν τη διευκρίνιση, θα ήθελα να πω ότι η ονομαστική ψηφοφορία που ζητάμε αφορά και την αρχή του σχεδίου νόμου και τα δύο μεγάλα θέματα συνταγματικότητας, δηλαδή του άρθρου 7 και της τροπολογίας για το καζίνο του «Πόρτο Καρράς».

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Παυλίδης έχει το λόγο για να δευτερολογήσει. Θα ακολουθήσει ο κ. Σπυριούνης.

Ορίστε, κύριε Παυλίδη, έχετε το λόγο.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΠΑΥΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, κάθε φορά μας δίνεται εδώ η ευκαιρία να συζητήσουμε γενικότερα, πέρα των ειδικών θεμάτων, που περιλαμβάνουν τα άρθρα του κάθε νομοσχεδίου.

Κύριε Υπουργέ, έθετε ένα θέμα που το περάσατε πολύ επιδερμικά, το θέμα για το σχέδιο αντιμετώπισης των ενεργειακών αναγκών της νησιωτικής Ελλάδας. Δεν είπατε τίποτα συγκεκριμένο ούτε στην επιτροπή, ούτε εδώ. Έχετε την ευκαιρία, μέχρι το τέλος της συζήτησης του νομοσχεδίου, να καταθέσετε κάτι ιδιαίτερο εδώ, στο Κοινοβούλιο. Υπάρχει κάτι για να καταθέσετε ή δεν υπάρχει;

Εμείς θέλουμε να αποφύγουμε τη συσκότιση, κύριε Υπουργέ. Οι Τούρκοι, εδώ και λίγο καιρό, κάνουν διάφορες επιδεικτικές χειρονομίες, του στυλ «εμείς θα σας ηλεκτροδοτήσουμε». Η πρώτη προσπάθεια—θα τη θυμάται ο κ. Σπυριούνης—έγινε επί Οζάλ. Από τότε μέχρι σήμερα, πέραν των όσων γίνονται στην Τουρκία, της οποίας στα παράλια η μορφή της λόγω της ανάπτυξης δεν αναγνωρίζεται υπάρχουν και χειρονομίες, όπως π.χ. εξαγωγής ενέργειας προς τα νησιά μας, αλλά και διάφορες άλλες υπηρεσίες. Όμως, δεν παρουσιάστηκε κάποιο σχέδιο, ενώ το ζητούσαμε επίμονα από την ώρα που άρχισε η συζήτηση στην επιτροπή.

Δεύτερο θέμα. Κύριε Υπουργέ, έχετε πρόθεση να ενημερώσετε το Κοινοβούλιο για τα της λαθρεμπορίας; Τι σας κωλύει να μας πείτε εδώ ότι υπάρχουν συγκεκριμένες περιπτώσεις στο Υπουργείο Οικονομικών, οι οποίες μάλιστα είναι σε κάποιο βαθμό καίριοις της Υπουργείου σας; Τι σας κωλύει να μας πείτε τι γίνεται; Υπάρχουν υποθέσεις λαθρεμπορίας από εταιρείες, ή από μεμονωμένους ιδιώτες. Πατάχθηκε η λαθρεμπορία επεβλήθησαν ποινές, αφαιρέθηκαν άδειες. Τι σας εμποδίζει να μας ενημερώσετε; Δεν το καταλαβαίνουμε αυτό. Εσείς κάνετε ότι δεν καταλαβαίνετε την επιμονή μας.

Υπάρχει ένα τελευταίο θέμα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση «μας έχει τυλίξει σε ένα κομμάτι χαρτί» για μία ακόμη φορά με την κατάδική που ανέφεραν οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Όμως, ξέρετε ότι αυτό το «περιτύλιγμα» γίνεται κατά τρόπο κομψό, όπως είναι τυλιγμένα τα σοκολατάκια των Βρυξελλών. Έτσι, η κ. Παλάθιο ντε Λογιάλα μας «σέρβιρε» μία επιστολή, όταν ο σημερινός υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων μας έλεγε εδώ ότι με την έγκρισή της αίρει το καμποτάζ και αφού πέρασε νόμο, του λέει: «Τι είναι αυτά που κάνετε, κύριε; Καφενείο είναι η Ευρωπαϊκή Ένωση, μπαίνεις, πίνεις έναν καφέ και βγαίνεις, βγάζουμε κοινοτικές αποφάσεις και μετά έρχεται η Ελλάδα και λέει ότι δεν τις αναγνωρίζει, ότι τις καταργεί όποτε θέλει;»

Ο κ. Ανωμερίτης αναγκάζεται τώρα, αφού «ξετύλιξε το περιτύλιγμα» των Βρυξελλών, να φέρει νέο νομοσχέδιο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μας έχει περιποιηθεί δεόντως εσάς ως Υπουργό και εμάς ως κράτος.

Κυρία Πρόεδρε, κλείνοντας θα μιλήσω για τα καζίνο. Ο κ. Παυλόπουλος είπε ότι αναλαμβάνονται κάποιες υποχρεώσεις όταν εκδίδονται οι άδειές τους. Τηρούνται όμως οι υποχρεώσεις αυτές; Ποιος είναι ο τηρητής των νόμων; Εσείς είστε; Εσείς έχετε υπογράψει την έκδοση άδειας για τα καζίνο. Είναι η πολλοστή φορά που θα το πω. Το καζίνο της Ρόδου ανέλαβε να επενδύσει είκοσι δισεκατομμύρια δραχμές στο δήμο της Ρόδου. Έξι χρόνια τώρα έχει την άδεια, ούτε μία δραχμή δεν έχει επενδύσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τι κάνετε εσείς; Σε σας το λέω, εσείς είστε ο αρμόδιος, κύριε

Υπουργέ Ανάπτυξης. Με ακούτε; Μας φέρνετε τροπολογίες, για να υποχρεώσετε κάποιους, να προχωρήσουν σε συνεννόηση μεταξύ των ερίζοντες περί το καζίνο στο Πόρτο Καρράς, αλλά αδιαφορείτε για τα συμβαίνοντα στο καζίνο της Ρόδου. Είκοσι σπαρταριστά δισεκατομμύρια είναι η υποχρέωσή του. Πότε θα επέμβετε για την τήρηση της συμφωνίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παυλίδη, θα πάρετε απάντηση όταν δευτερολογήσει ο κύριος Υπουργός.

Ο κ. Σπυριούνης δεν επιθυμεί να πάρει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Πρόεδρε θα ήθελα να κάνω δύο παρατηρήσεις. Νομίζω ότι η εμμονή της Νέας Δημοκρατίας και συγκεκριμένου συναδέλφου να υποστηρίξει ότι υπάρχει θέμα αντισυνταγματικότητας όχι μόνο δεν αποδεικνύεται με την επανάληψη των ιδίων επιχειρημάτων τα οποία άκουσα προηγουμένως αλλά νομίζω ότι μας επιβάλλει ένα—όχι απαραίτητο—βάσανο να ξανα-συζητήσουμε την αιτιολόγηση αυτή την οποία επιμελώς και ολοκληρωμένα απορρίψαμε κατάδηλα όλοι όσοι βρισκόμαστε εδώ με εξαίρεση βέβαια του κ. Παυλόπουλου ο οποίος δεν εβρίσκετο εδώ πέρα και δεν άκουσε. Όμως ουδείς μπορεί να μας επιβάλλει να ξανασυζητήσουμε επί του θέματος αυτού.

Δεν έχετε δίκιο, κύριε Παυλόπουλε, πρώτον διότι η απόφαση προειδοποίησης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής προς την ελληνική Κυβέρνηση, η οποία ξεκίνησε το 1992 ενημέρωνε ότι η σχετική διαδικασία που ισχύει και δεσμεύει τις εταιρείες εμπορίας στα διωλιστήρια δεν συμβαδίζει με το άρθρο 30 ή μετέπειτα τροποποιηθέν ως 28 όπως γνωρίζετε, κύριε Παυλόπουλε, μια και παρακολουθείτε ενδελεχώς τα των νομικών θεμάτων της Κοινότητας.

Εκείνο όμως που έχει σημασία και θέλω να τονίσω ότι μετέπειτα υπήρξε μια ολόκληρη διαδικασία από το 1992 μέχρι σήμερα συνεργασίας, προετοιμασίας, σχετική αλλαγή νόμου του 1995 και εν συνεχεία φτάσαμε στην τελική απόφαση όπου αυτό που καταθέσατε στη Βουλή αφορά την απόφαση για τα αποθέματα ως προειδοποίηση. Ούτε ποινή, ούτε βάρος, ούτε πληρώσαμε, ούτε υπάρχει τίποτα άλλο. Ζητάει προσαρμογή, που όμως όπως είπα είχαμε προτείνει από το 1994 διά νομοσχεδίου το οποίο θα τροποποιηθεί και θα κατατεθεί. Εδώ το μόνο που μπορούμε να πούμε είναι ότι είχαμε μια καθυστέρηση στην κατάθεση. Το αποδέχομαι. Τώρα για ποιους λόγους, δεν έχει κανένα νόημα. Σημασία έχει ότι έγκαιρα εντός των προθεσμιών, χωρίς να επιβληθεί καμία ποινή προσαρμόσαμε το ισχύον καθεστώς στην πλήρη απελευθέρωση, καθιερώνοντας την ελευθερία, τόσο για τα διωλιστήρια, όσο για τις εταιρείες εμπορίας και για τους πρατηριούχους να μπορούν να προμηθεύονται πραγματικά με όρους ανταγωνισμού και με βάση τις δυνατότητες του καθενός.

Όσον αφορά το δεύτερο σημείο ως προς τι η ένσταση;

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η επιστολή στις 25 Ιουνίου 2002...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Απλά επιβεβαιώνει προσαρμογή της Ελλάδας με το νομοσχέδιο σε αυτό το οποίο ζητήσαμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κύριε Παυλόπουλε, θα με ακούσετε. Τώρα μιλάω εγώ.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι μια επιστολή που λέει άλλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Κύριε Παυλόπουλε, υπάρχει Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Αν είναι κάτι να πει θα το πει.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Το δεύτερο στοιχείο αφορά τα πρατήρια. Ούτε λίγο ούτε πολύ κοντέψατε να μας πείτε ότι υπάρχει απόφαση που κάναμε στα πρατήρια, ενώ η επιτροπή δεν απαντά, το αγνοεί το θέμα και παραμένει μόνο στο θέμα το οποίο μέχρι στιγμής σας εξήγησα αναλυτικότερα και αφορά τα αποθέματα.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αγνοεί την ένσταση η οποία υπήρξε για τη μη ίση πρόσβαση στα διυλιστήρια των πρατηρίων όπως και οι εταιρείες εμπορίου.

Και βέβαια ορθώς και λογικώς διότι φαντάζεται κανένας σας ότι ήταν δυνατόν το κάθε ένα πρατήριο της Ελλάδας από τις χιλιάδες που είπε ο συνάδελφος που υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα να μπορεί να έχει αυτοτελώς πρόσβαση στο διυλιστήριο, το οποίο όσο μεγάλο και να είναι έχει μόνο συγκεκριμένες δυνατότητες εξυπηρέτησης σε καθημερινή βάση. Ή μήπως θέλετε να εισαγάγουμε δια δελτίου πρόσβαση στο διυλιστήριο κατά εβδομάδα ή κατά δεκαπενθήμερο για να μπορεί να προμηθευτεί την απαραίτητη ποσότητα πετρελαίου;

Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα, κύριοι συνάδελφοι. Να, λοιπόν, γιατί νομίζω ότι και αυτά έχουν καταρριφθεί, δεν υφίστανται, είναι έωλα και δεν υπάρχει κανένας λόγος ούτε για αντισυνταγματικότητα, ούτε για τίποτα άλλο. Βέβαια η Νέα Δημοκρατία έχει δικαίωμα να κάνει ό,τι επιθυμεί, αλλά η δική μας θέση είναι απορριπτέα σε αυτές τις απόψεις και εμμένουμε και ζητούμε την υποστήριξη του νομοσχεδίου επί της αρχής, κάτι που ο κ. Παυλόπουλος δεν το γνωρίζει, αλλά στην επιτροπή το συμφωνήσαμε.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κάνετε λάθος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Ήσασταν Κοινοβουλευτικός Επρόσωπος.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Μη μου αποδίδετε πράγματα που δεν γνωρίζετε. Δεν ήμουν Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά παρακολουθούσα τη συνεδρίαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Εσείς δεν αντιλαμβάνεστε τι σας λέω. Σεις τώρα αν έρχεστε και θέλετε να τα ανατρέψετε, είναι δικαίωμά σας.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό καταλάβατε;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Αν θέλετε, διαβάστε τα Πρακτικά.

Κυρία Πρόεδρε, η θέση μας είναι σαφής και ζητούμε την ψήφιση επί της αρχής του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ο κ. Σαλαγκούδης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο κύριος Υπουργός δεν έχει διαβάσει καλά τα Πρακτικά της Διαρκούς Επιτροπής, τουλάχιστον τη δική μου ομιλία αλλά και του εισηγητού μας στην οποία αναφερόμαστε ότι το νομοσχέδιο έχει κάποιες θετικές ρυθμίσεις που υπαγορεύτηκαν από την καταδίκη –διότι περί καταδίκης πρόκειται και κατέθεσα την απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης η οποία έδινε προθεσμία προσαρμογής. Και φυσικά μέσα σε όλη τη διαβούλευση του τελικού σχεδίου η Ευρωπαϊκή Ένωση για το μείζον θέμα της τακτοποίησης των αποθεμάτων ταυτόχρονα επισημαίνει στην Κυβέρνηση και αυτό που εμείς ενιστάμεθα σήμερα και μιλούμε για την αντισυνταγματικότητα του, για το άρθρο 7.

Στις 25 Ιουνίου 2002 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή λέει ότι στο άρθρο 7 παράγραφος 11 του παραπάνω σχεδίου προβλέπεται ότι οι κάτοχοι αδειάς λιανικής εμπορίας για πρατήρια υγρών καυσίμων, υγραερίου κίνησης μπορούν να συστήνουν κατά τις κείμενες διατάξεις τοπικούς προμηθευτικούς συνεταιρισμούς με ελάχιστο αριθμό μελών δέκα. Σύμφωνα με την ίδια παράγραφο οι συνεταιρισμοί λαμβάνουν με ορισμένες προϋποθέσεις άδεια για την προμήθεια πετρελαιοειδών προϊόντων απευθείας από τα διυλιστήρια ή από εισαγωγή. Η ρύθμιση αυτή αν τελικώς υιοθετηθεί στην παρούσα μορφή της φαίνεται ότι θα μπορούσε να δημιουργήσει εμπόδια στην ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων καθώς εμφανίζεται ότι δεν επιτρέπει σε μεμονωμένους κατόχους αδειάς λιανικής εμπορίας καυσίμων, να προμηθεύονται καύσιμα απευθείας από τα διυλιστήρια ή από εισαγωγές.

Αυτό λέει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις 25-6-2002. Άλλο η καταδικαστική απόφαση, άλλο η σύσταση αυτή.

Έρχεται, λοιπόν και η επιστημονική επιτροπή της Βουλής και επιβεβαιώνει ακριβώς αυτή την επιφύλαξη για το άρθρο 7. Αυτή συζητάμε, γι' αυτήν ενιστάμεθα, γι' αυτήν μιλάμε και υποστηρίζουμε ότι είναι αντισυνταγματικό σ' αυτό το σημείο το νομοσχέδιο και γι' αυτό κάνουμε και την ονομαστική ψηφοφορία.

Βεβαίως, όταν ξεκινήσαμε και συζητήσαμε για την αντισυνταγματικότητα συμπεριλαμβανόταν και η υπόθεση της τροπολογίας του καζίνο. Ευχόμαστε να έχει καλή έκβαση και λύση το όλο θέμα όπως μας αναγγέilate προηγουμένως και επομένως γι' αυτό δεν θα ισχύσει αφού θα την αποσύρουμε.

Γι' αυτό όμως και για το άρθρο 7 ισχύει. Και όταν θα έλθει μπορούμε να σας πούμε την πρότασή μας. Σας την είπαμε και στη Διαρκή Επιτροπή. Εγώ προσωπικά, αν διαβάσετε τα Πρακτικά, μέσα στα γενικά που σας έδωσα σας είπα και αυτό το ειδικό και δύο-τρία άλλα σημεία, γιατί σας είπα ότι στη συνέχεια ο εισηγητής μας θα κάνει άρθρο προς άρθρο παρατηρήσεις και πράγματι έκανε εξονυχιστικές παρατηρήσεις -βεβαίως δεχθήκατε ελάχιστα, είχαμε πολύ περισσότερα- για να κάνουμε καλύτερα το νομοσχέδιο, διότι αυτός είναι ο καημός μας. Και όπως σας είπα αν θέλαμε πραγματικά να απελευθερώσουμε την αγορά, αν θέλαμε ανταγωνισμό, αν θέλαμε να υπηρετήσουμε τον Έλληνα πολίτη, να παίρνει δηλαδή χαμηλότερα όσον αφορά την τιμή και ποιοτικότερα καύσιμα, θα μπορούσαμε να κάνουμε έναν πολύ καλύτερο ανταγωνισμό ξεκινώντας από τη βάση, δημιουργώντας ανταγωνισμό και στα διυλιστήρια, που επιτέλους πρέπει να ιδιωτικοποιηθούν και να μπει η επιτροπή ανταγωνισμού για να μην επιτρέπει τις εναρμονισμένες πρακτικές τις οποίες ακολουθούν μέχρι σήμερα, με την προστασία του κράτους και από εκεί και πέρα να υπάρχει πλήρης απελευθέρωση με πολλές εταιρείες, οι οποίες να ανταγωνίζονται μεταξύ τους και με πολλά πρατήρια, τα οποία να έχουν πρόσβαση μέχρι το διυλιστήριο και να προμηθεύονται όσο γίνεται σε χαμηλότερη τιμή τα καύσιμα, για να πουλάνε και σε χαμηλότερη τιμή για τον καταναλωτή. Το θέμα της φθηνής ενέργειας είναι βασικό θέμα ανάπτυξης. Η ενέργεια είναι μοχλός για την ανάπτυξη, αλλά και για την ποιότητα της ζωής. Δεν μπορεί να βελτιωθεί η ποιότητα ζωής αν δεν έχουμε φθηνή ενέργεια, κύριε Υπουργέ. Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Αννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Κυρία Πρόεδρε, ο κ. Σαλαγκούδης παρεδέχθη ότι η απόφαση του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αφορούσε τους αποθηκευτικούς χώρους και μόνο. Και δεν περιλάμβανε, παρ' όλο που είχε ζητηθεί να ληφθούν μέτρα και για το θέμα της πρόσβασης των πρατηρίων στα διυλιστήρια, καμία σχετική ούτε νύξη, ούτε απόφαση, ούτε αναφορά. Παρ' όλο που υπήρξε προσφυγή, η απόφαση δεν περιλαμβάνει τίποτα άλλο παρά μόνο για τους αποθηκευτικούς χώρους. Εξάλλου εσείς μου την καταθέσατε εδώ πέρα. Άρα σημαίνει ότι το δεύτερο θέμα το δικαστήριο το απέρριψε, δεν το απασχόλησε καθόλου, το αγνόησε, δεν το ενδιαφέρει, παρ' όλο που είχε ζητηθεί το δικαστήριο να ασχοληθεί με αυτό το θέμα.

Τώρα αυτό που μας διαβάζετε δεν είναι τίποτα άλλο παρά μια ερώτηση, μετά την απόφαση του δικαστηρίου, των υπηρεσιών ανταγωνισμού προς το Υπουργείο Ανάπτυξης, σχετικά με το πώς θα λειτουργήσει αυτή η ρύθμιση, η οποία προωθείται και επομένως τι προβλήματα μπορεί να δημιουργήσει. Είναι ερώτηση επί της οποίας υπάρχει επίσημη απάντηση, νομίζω πριν από ενάμιση μήνα.

ΠΡΟΚΟΠΗΣ ΠΑΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν είναι ερώτηση, είναι διαπίστωση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ-ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΣΟΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Ανάπτυξης): Είναι διαπίστωση-ερώτηση. Λέει ποια απαντάτε. Και γι' αυτό εμείς απαντούμε. Και τους απαντήσαμε και τους εξηγήσαμε πώς λειτουργεί, ποιοι είναι οι λόγοι κλπ.

Εκεί, κύριοι συνάδελφοι, βρίσκεται το θέμα. Και το λέγω αυτό για να μην έχει κανένας το δικαίωμα να αντλεί από όλη αυτή την κινητικότητα το επιχείρημα ότι διόθεν έχουμε θέμα αντισυνταγματικότητας. Η δική μας αντισυνταγματικότητα δεν πρόκειται να κριθεί από ρυθμίσεις τις οποίες είτε πραγματοποιούμε είτε δεν πραγματοποιούμε σε συνεννόηση με τις υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν επαρκούν οι λόγοι -για τους οποίους είτε θα διαφωνήσουμε είτε δεν θα διαφωνήσουμε- να δημιουργηθεί κανένας λόγος αντισυνταγματικότητας της κείμενης νομοθεσίας, την οποία εισηγούμεθα μετά του συγκεκριμέ-

νου νομοσχεδίου, το οποίο τηρεί σαφώς όλες τις προϋποθέσεις και τις συνθήκες να κινείται εντός της συνταγματικότητας σε όλες του τις διατάξεις.

Σας ευχαριστώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αν μου επιτρέψετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Ελάτε τώρα, κύριε Σαλαγκούδη, πού θα φθάσουμε; Θα ξαναμιλήσει πάλι ο Υπουργός. Έχουμε φθάσει ήδη στις 16.00' η ώρα και στις 18.30' θα είμαστε πάλι εδώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Πρώτον, κυρία Πρόεδρε, η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη-Ψαρούδα): Με συγχωρείτε, κύριε Σαλαγκούδη. Δηλαδή, ζητείτε τώρα τριτολογία; Για να καταλάβω πού το πηγαίνετε. Θέλετε να πάμε κατ' ευθείαν στην επόμενη συνεδρίαση; Ή είμαστε μέσα στον Κανονισμό ή δεν είμαστε και κάνουμε απλώς κουβεντολάι.

Ορίστε, λοιπόν, έχετε τριτολογία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΛΑΓΚΟΥΔΗΣ: Δεν θα πάμε μέχρι τις 18.00', κυρία Πρόεδρε, αλλά η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου, οφείλεται στο γεγονός ότι σε μια ρύθμιση του 1995, οι εταιρείες πετρελαιοειδών εθίγησαν από αυτήν την κυβερνητική ρύθμιση.

Το αποτέλεσμα ήταν να προσφύγουν στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για τα αποθέματα και όχι για τη ρύθμιση που τους ενοχλούσε. Η Κυβέρνηση φοβούμενη την προσφυγή τους στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο που θα τους δικαίωνε προέβη στις ρυθμίσεις, όπως ακριβώς τις ήθελαν οι εταιρείες εμπορίας, οπότε οι εταιρείες αυτές απέσυραν τη προσφυγή τους στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο. Ο εισαγγελέας όμως του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου προχώρησε αυτεπάγγελα και οδηγήθηκε ακριβώς σ' αυτή την καταδικαστική απόφαση για τη χώρα μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για την τήρηση των αποθεμάτων, όπως είχαν προσφύγει οι εταιρείες εμπορίας. Όμως οι πρατηριούχοι προσέφυγαν στην Επιτροπή Ανταγωνισμού και όχι στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με το ερώτημα ότι πρέπει και αυτοί να έχουν πρόσβαση προς τα διυλιστήρια και η Επιτροπή Ανταγωνισμού τους απάντησε ότι βεβαίως οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέλουν να έχουν πρόσβαση.

Όταν λοιπόν απεστάλη από τη Κυβέρνηση το νομοσχέδιο στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, για να δει αν είναι εναρμονισμένο με τις ευρωπαϊκές οδηγίες, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή έκανε αυτή την παρατήρηση και σας είπε ότι αυτό εδώ πάσχει στο άρθρο 7. Το ίδιο επαναλαμβάνει και η Επιστημονική Επιτροπή. Το ίδιο σας λέμε και εμείς.

Γι' αυτό θέλουμε να τοποθετηθούν όλοι οι συνάδελφοι Βουλευτές πάνω σ' αυτό το θέμα που είναι μείζον για τον ανταγωνισμό. Θα κλείσει επιχειρήσεις. Δημιουργεί άνισες συνθήκες και αθέμιτο ανταγωνισμό στην αγορά. Αυτό είναι ένα θέμα και είναι και τα άλλα που είπαμε προηγουμένως. Γι' αυτό το λόγο καταψηφίζουμε και θέλουμε και ονομαστικά να καταψηφίσουμε το

νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης «Οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις».

Κύριοι συνάδελφοι, έχει υποβληθεί αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας επί της αρχής του νομοσχεδίου, της οποίας το κείμενο έχει ως εξής:

«Κατάθεση ονομαστικής ψηφοφορίας

Κύριε Πρόεδρε,

Οι παρακάτω υπογράφωντες Βουλευτές ζητούμε τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής, στο υπό συζήτηση σχέδιο νόμου: «Οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις».

- 1.Σαλαγκούδης Γεώργιος
- 2.Λιάσκος Αναστάσιος
- 3.Παυλόπουλος Προκόπης
- 4.Καλογιάννης Σταύρος
- 5.Καλιώρας Ηλίας
- 6.Παυλίδης Αριστοτέλης
- 7.Σπύρου Σπύρος».

Θα αναγνώσω και τον κατάλογο των υπογραφόντων την αίτηση της ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών, για να διαπιστωθεί αν υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός για την υποβολή της.

Ο κ. Σαλαγκούδης. Παρών.

Ο κ. Παυλόπουλος. Παρών.

Ο κ. Καλογιάννης. Παρών.

Ο κ. Καλιώρας. Παρών.

Ο κ. Παυλίδης. Παρών.

Ο κ. Σπύρου. Παρών.

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχει ο απαιτούμενος από τον Κανονισμό αριθμός υπογραφόντων την αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας Βουλευτών.

Συνεπώς, διακόπτουμε τη συνεδρίαση για δέκα (10) λεπτά, σύμφωνα με τον Κανονισμό.

(ΔΙΑΚΟΠΗ)

(ΜΕΤΑ ΤΗ ΔΙΑΚΟΠΗ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Άννα Μπενάκη Ψαρούδα): Επαναλαμβάνεται η διακοπή συνεδρίασης.

Κύριοι συνάδελφοι, το Προεδρείο εκτιμώντας τις ανάγκες του νομοθετικού έργου, σύμφωνα με τον Κανονισμό (άρθρο 72 παράγραφος 3), θα λύσει τη συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Τετάρτη 4 Σεπτεμβρίου 2002 και ώρα 18.30', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί της αρχής των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης: «Οργάνωση της αγοράς πετρελαιοειδών και άλλες διατάξεις», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη.

Λύεται η συνεδρίαση.

Ώρα λήξης: 16.02'

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

